

העולם בידים

סיפור השער:

מלך ה'אז המפטון

הבעיה העתיקה ביותר בעולם

הדו"ח השני בסידרה
על הפריצות בישראל

**בלי מורא -
בלי
משוא כנים**

מס' 902
שנה 18
די שבט
תשמ"ו
27.1.1955
המחיר:
350 מרוטה

מערכת

העולם הזה

השבועון המצוייר לאינטרמציה

FRONTPAGE

השבועון האנגלי האינטרמציה

ASIES!

השבועון הספרדי לאינטרמציה

רח' גליקסון 8 תל-אביב. מען המברקים:
"טולמפרס" ת. ז. 136, 1919 26785.
ח"ל: העולם הזה בע"מ. דפוס ישראל
בע"מ, תל-אביב.

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות, מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח למתברר", "דו"ח לנוסע" וכו'. המוכנות עלידי חברי המערכת ובנדקות עלידי: המרור, "דו"ח לכוהן" כולל מודעות מטעם מפלגות ארגונים וזרועים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכן ולדעות המובעות בהן.

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך כיתוב:
שי לביא

הכתב הראשי:
עמנואל פרת

חברי המערכת:
גשה כוראפרים, יחיאל כשן, ניצה נבי, ילי גילי, רותי ורד, בוני זכבי, יוחנן רבקה וראי, אוסקר טאנבר, אביבה טטן, אורי סלע, עמוס קינן, ילדי קשת, אברהם רפפורט.

עורכי המהדורה האנגלית:
ביל פלמן, דניאל שטרן.

הממונה על המהדורה הספרדית:
שלמה הררי

הצייר הראשי:
שמואל ברתור

מנהל מבצעים:
שלמה אדיף

עורך דפוס:
משה אור

מנהל מעבדה:
דוד טהודי

למצרע ביד שמאל? האם זה סימן לשינוי השי-
מנותי הפוליטיות?

משה שווארץ, חיפה

המהפכה היתה אזרחית לחלוטין, חלה במע-
רכת, שהפכה את הגלופות.

האיש החזא משה-בוקר

השתוממתי על מטר ההשמעות שהטיחו הקור-
אים לעבר בניגוריון (העולם הזה 900). לדעתי,
יש להם סיבה אישית אל בניגוריון, והם ששו
על ההדמנות להשימוצ. הערתו של בניגוריון
כלפי עיתונם איננה מחייבת עדיין שפך כזה של
התנפלויות, אפילו אם היא נאמרה בכונה תהי-
לה. זוהי כפית-טובה כלפי אדם, לו חייב כל
אדם לחוש כבוד מינימלי לאור מעשיו ה-
נשכחים.

אילנה וסקביץ, רמת-גן

אם יש בארץ אדם אשר אינו רוצה להיות
חופשי בביטוי מחשבתו והבעת דעותיו, יבחר
במפלגה, אשר בניגוריון נמצא ברשימת-המועמ-
דים שלה.

נדום שכי, חיפה

איני רופא אך זוהי הריאנונה שלי לפאצינט
דוד בניגוריון. סימנים ראשונים של שיעון
נדלות דרה, קשור עם טישטוש הוכרון.

יבוא בתי-בשר

בכתבי שורות אלו אני יושב בקפה דהיכלאר,
בשטוקהולם. שורות. מכל צד יושבות בלונדיות
יפהפיות. רובן הניעו למקום ללא בנילויה. הודו
שדרי, שישכר ליד, פנה אלי ושאל מה המצב
בישראלי. כאשר הסכרת? לו כי בארץ קיים עודף
נדול של נכרים, שאל בתימהון: "למה אין מר-
שלכם מארנת עליית נשים?"

בחור ישראלי, המשוטט באירופה, אני מעביר
שאלה זו לממשלתנו. מדוע נשארה ממשלת ישראל
ראל אדישה לנבי בעייה כה חשובה, כמו יצירת
יחסי מספרים שוה בין נכרים לנשים? הרי יש
שפע של צעירות נוצרות — שוודיות, פיניות,
גרמניות ואיטלקיות — שהיו מוכנות להשתקע
בארץ. הצרה היתה שבארץ שולטת הרבנות —
והרבנות אינה מיכנה להסכים לייבוא של "בשר
סוריה", מושב לה שבחורים שלנו יורקבו כי
כיבד מורכבי, והשופטים המוניים יתרכו מיום
ליום.

אריה שלט, שטוקהולם שוודיה

נפנע המציין הראשון

אם הקטעים שקוצצו על ידי הצנזורה מתוך
הגלימה (העולם הזה 900) הפרטים אחרים היו
עילולים להשחתת את הקהל הישראלי, אין ספק
שהם כבר השחיתו את הצנזורים הנכבדים ע"י
מס רצוי אפוא לשתרר את השונרים מעבודתם
ולשלוח אותם לבתי-הספר, לשם בדיקת פסיכוי-
אמדות כי לא ייתכן להעסיק אנשים מושחתים
בשירות הממשלה.

יונה הרצנברגר, פתח-תקווה

שימות נאציות

על מכתבו של הקורא בתל-אביב, י. ל. (העולם
זה 896) על הדרד הטובה ביותר לטיפול בנאצרי
רמת, קרצין פינאיתים, אני משיב עם התמונה

מערכת

העולם הזה

מבטערת דהודיע שעל אף
כל מאמציה לשמור על חמי-
היר הקודם משך למעלה מש-
נה, נאלצה בשבועי האחרון
את המחיר 50 פרופות נר-
פחות.

העלאת זו הפכה בדיתי נמו-
נעת אחרי שארונם בעלי
בתי-הדפוס העלה באופן סת-
אומי את מחירי הדפים בשי-
עור ניכר, וגם מפעל הנייר
הישראלי, שהוא בעל מוני-
פולין מוחלט בשוק, ייקר את
מחירו תוצרתו.

המינחלה מקווה שהעלאת
זו, יחד עם שינוי ניכר של
מצב העתון בשטח המודעות
(ראה איגרת-העורך, העולם
זה 900) תשמש כמסך לשי-
פור שרותי העתון כממחה לו-
וונים, בשבועות הקרובים,
על כך תבוא הודעה מיוחדת
במקום זה.

(ד) שבט' נאלא הכושיים, אשר שלשו לחבש
לפני 250 שנה ושועברו עלידי החבשים.
(ה) השבטים הפרומיתיים, כנון שבטי הנפלי
וראנאקול, שבטים אלה נמצאים במצב של עב-
דות מוחלטת, או שוכנים במצב פראי, באזור
רומ נידחים.

אכן, רומנטי מאד להשקיף על אהבתם של
שימה המלך ומלכת שבא, שהתפתחה לפני ל-
מלה משלושת אלפים שנה ונרחה — או לא
ניחה — להולדת מלוק, מיסר שושלת מלכתי
הבטי אבל המציאות האכזרית של ימינו רחוקה
מרומנים היסטוריים, והבטי של שנת 1935 אינה
חבש של סרט הוליוודי של מלכת-שבא.

ירום דלמר, פתח-תקווה

לא גירוש, יציאה בהסכם

רמתי בתודה את המחמאה אשר חלקתם לי
בעיתונכם (העולם הזה 893), על שהייתי ראשון
להודיע לקרובי-המחנות לילדי המעברות להנחה.
אולם בטרות ההן נלה טעות גדולה, כתב-
תם כי אני תובע את גירוש ערביי ישראל —
ואין זה נכון. בכל עשרות מאמרי, הרצאותי
ויוכוחי, מאז הקמת המדינה, מטעים אני את
התנדתי לכל פעולה של כוח ושל עול נגדם...
אולם רק מתוך עיוורונם המוחלט נבצר מ-
איתנו לראות שהמיעוט הערבי, אשר בתוכנו,
אינו עם לבדד ישכון, אלא חלק בלתי נפרד
של האומה הערבית הגדולה, בת 35 המיליונים,
אפילו נדרהתלי של נבולותינו אין בכוחה לחי-
תוך אכר מן החי הנדול ההיי. לפיכך אני מדי-
בש שעלינו להתאמץ ולהסכור לעצמנו, לערי
ויש לעולם הנדול כי הפתרון הריאלי, הסופי
הצודק היחיד לבעייתם הוא ביציאתם מן הי-
ארץ. יציאה זו צריכה להתבצע בשלום ובהגיי
נית, תוך מתן פיצויים עבור רכושם. פתרון זה
דוא לטובתנו ולטובתם כאחד.

אגב, בשנה האחרונה זכתה השקפה זו להמיי-
כת חדשה, בעלת ערך רב: השייר טאהר אל-
טאבארי, הקאדי של נצרת והנלי, המנהיג ה-
דתי הראשון במעלה של ערביי ישראל, מבטי
עתה דעה זו בתוכניתו לממשלת-ישראל, לאדם
ולמעצמות הנדולות. גם עורד-הריו הערבי-פינאי,
אליאס קוסה וכמה משכילים ערבים אחרים הכי-
עו השקפה דומה.

אברהם שרון, תל-אביב

מי הריצה?

הבנו והכלימה לעורך מרור הספרים של הי-
עולם הזה (901) שקילקל לאלפי קוראי הספר
הכלשי מנרה וסודו של הרופא את כל הי-
ה,אם של הקריאה, עלידי כד שציין בכיקורתו
כי הרוצה.

אם יכרה מקרה כזה עוד פעם, אני אשלח
למערכת לשלם את הפושע הבינלאומי המהולל
אף כאשר ישתחרר את עורך המרור לחתי-
כות קטנות, ימס אותן בחומצת-נפירת וימכור
אותן כובל זימי.

מרים בלאומן, תל-אביב

בסדר, אך האם יודע מר אל קאפוריס לכו-
תוב ביקורתו?

שנאה מסוכנת

שער גליון 900 של העולם הזה דחק את כל
השערים הקודמים בקרן ווית, הוא אינו מצויין
כש תוכן הגליון לא נפל מצורתו הייצוגית, כי
ביחוד הופתעתי לעימות בראותי את המדור הי-
מדרש אהבי-שנא.

אדית שמידלר, ראשון-לציון

אנא תפסיקו לפרסם את מינה-היוודיים אהבי-
שנא, אף פשוט נמאס עד מוות, במדור הי-
לזה טעם, אך כעת, עם חירושו, אני משוכנעת
שלא רבים יהיו ממנו.

שרה אלון, תל-אביב

המדור אהבי-שנא מהווה סכנה חמורה לארצות
ישראל, תארו לעצמכם שאני אכתוב במדור שי-
אני שונא את החותנת שלי, וכעבור שבוע היא
תשכח את נדליה ותמות מיתה בלתי-טבעית, היא
המשטרה תעשה ממני ששליק!

מנחם אברהמי, חיפה

הכותבים למדור **אהבי-שנא** רשאים שלא
למסור כל דברים, שעלולים לשמש עדות
נגדם.

לא מכבר ניתנה לי האפשרות לחזות כי
מיבין אישי של מנחם בגין, מניהיג תנועת
החרות. מר בגין, שהוא מקרוב אדם נעים
מאד, בעל הליכות שקטות ואדיבות אירופאית
(כך שהוא סונה אפילו אלי בלשון "הוא")
הואיל לתת לו ראיון מיוחד על ענין ס/מ
בתיגלים.

הראיון סודר בדפוס, הכל היה מוכן להד-
פסה. ואז, ברגע האחרון ממש, באה הידיעה
כי קאהיר הבטיחה לשחרר את הצהר, עומדת
לשחרר גם את הגאיה. לרגע היה נדמה שכל
המצב התהפך על פיו. וכי נשמטה הקרקע
לניתוח של בגין.

עציתי את מכות-הדפוס והזמנתי שיחה
דחופה לבגין הנכנס בירושלים. אחרי שנקרא
מר בגין מאולם-השיבות אל המכשיר, שאל-
תי אם אינו מעדיף שנוציא את הראיון, או
לפחות נשמט מתוכו קטעים עיקריים. הי-
תשובה: המשאיר את הראיון בדיוק כמו
שהוא. וכך עשינו (העולם הזה 895).

עברו כמה שבועות, ונזכרתי לדעת כי
למרות הכל צדק ניתוחו של בעל הראיון: המצור
לא נשבר, אלא להיפך. התהדק. ושראל
נחלה בפרשה זו תבוסה מוחצת מאד. כשהמי-
צאתי למר בגין את הגליון שהכיל את ראיוני,
הוספתי במכתב פרטי מחמאה אישית על
נושא זה, הודיתי בגישתו הכוחה כמזדקת.
בשבוע שעבר השיב לי מר בגין במכתב
אישי מרומא. בגלל טרודתי הרבות לא
הספקתי להשיב לו על מכתבו האדיב, אך תרתי,
בקשר עם דברי בעגין בתיגלים. אבל בכתב-
חסד אדיבותו, והריני משיב לו בתודה ממר-
חקים. לו סעיף בהערכת הפרשה הגדולה
והאומללה, הייתי מבקשו לפרסם בעתוני
בשמי כי טעה סעיף. אבל נדמה לי, כשהמי-
צדק אם נדמה כי שבמקרה זה לא סעיף...
ואחרי שהגיב על דברי בניגוריון בדבר
שירת העותנים, הוסיף: "לאחר כל אלה
מותר לי לומר כי אולי יום יבוא, מר אבנרי
היקר, ותודה כי "נדמה לך שגישתי מוזדקה"
גם בעגין זה (של הערכת בניגוריון)."

לבסוף הוסיף מר בגין הערה אישית:
"אם לא תוכל לפענח את ההירוגליפים שלי,
פנה אל ידידי אברהם. הוא יודע לקרוא את
יד שלי, שאני לא אוכל עוד לפענחה."

רומן היסטורי

מכתבו של הקורא יוסף רילף (העולם הזה 899)
על יחי ישראל-החש מלה חסידי-ידיעה מוחלט
ככל הפרשה חבש הינה עדיין מדינה פינאדלית
ממש כמו ערב הסעודית באזוריה המרוח-
קים מעיניה-הביהר קיימת עדיין עבודת. הצבא הי-
חבש הוא צבאו הפרטי של הקיסר. המומחים
הורים הם יועציו של הקיסר. התלויים בחסרו-
בושלי-המחנות הם כמעט שליטים אוטונומים
הם שמרניים, שונאים את עמי אירופה ואת תרי-
בותם גם יחד.

הזאת שהנני מצרף למכתבי. אבקשכם לתת לו
אפשרות לזכות את עצמו.

כמו כן אני מיעץ לך, י. ל. מתל-אביב, כי
החבר, ששיטתו פעולה במעשה-באובארי ופרדים
נו' לו, לבקר במרתף-השואה של הריציון ולבקש
מכל אלה מלינוי ההורים שלפני שנשרפו על
בושלי-השם ועל קיש-עמנו. נשדמו פיאותיהם
ע"י ניכורים כמובם שיפלו על מעשכם.

א. שטרן, תל-אביב

הקורא רילף מדבר על העם החבשי. זוהי אחת
משגיאותיו הנדולות כי אוכלוסית חבש מורכבת
ממשות נשים של עמים ושכמים:

(א) חבשים נוצרים, דוברי אמרית, השוכנים
במרכז-הארץ. אלה הם השליטים האמיתיים של
חבש.

(ב) החבשים הנוצרים הדוברים טיגרינית, הי-
ישיבים בצפון חבש ובאירי-הודו. עם זה שלט
בחבש מימי מלכות אקסום ועד סוף המאה ה-19.

(ג) מוסלמים ממוצא ערבי, סומאלי וסודאני.
שהם נתנים ממדרגה שניה.

רצ' גליקסון 8 תל-אביב. מען המברקים:
"טולמפרס" ת. ז. 136, 1919 26785.
ח"ל: העולם הזה בע"מ. דפוס ישראל
בע"מ, תל-אביב.

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות, מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח למתברר", "דו"ח לנוסע" וכו'. המוכנות עלידי חברי המערכת ובנדקות עלידי: המרור, "דו"ח לכוהן" כולל מודעות מטעם מפלגות ארגונים וזרועים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכן ולדעות המובעות בהן.

לפני כשנה יצא עמנואל פרת, הכתב הי-
ראשי של העולם הזה, לערוך שורה מחקר מקיף
על הנושא: "איך הכרתי את אשתי (או
בעלי)?" אחרי עבודת מחקר מקיפה מאד
הביא למערכת סטטיסטיקה יסודית, וגם צרור
גדול של סיפורים משעשעים.

נחבר כי הקרבן האופייני נוסל בפח בהיסח
הדעת: איש אינו יכול לדעת מראש מתי
ואיפה ישיגו הגורל. הגברים שנחקרו הכירו
את נשותיהם-לעתידי במסטרות, ליד לפעם
של בנק, בבית-קפה, בחדר-המדרגות ובשט-
גשם.

בשבוע שעבר הביא לי עמנואל פרת סיפור
על נושא זה. מעשה בבבר שהלך לחימו
לבקר אצל חברו, צלם פרטי, בא לדירה ומאז
בה שתי גבירות צעירות, רקדנית ואחותה.
הרקדנית הצעירה באה להצטלם. הביאה את
אחותה לשם עיבוד מוסרי ועזרה בהחלפת
הבגדים. הצלם הציג את כורו בפני האחות.
בשבוע שעבר עמדו תחת החופה.
למותר לציין: גיבור הסיפור הוא עמנואל
סרת. איחלתי לו מזל טוב בשמך.

היתה זאת, אגב, החתונה הראשונה כי-
מערכת משך חמש שנות קיומה.

קוראים בעלי-זכרון לא שכחו מן הסתם
את שתי הידיעות המרעישות שהופיעו בדיוק
לפני שנה במפא"יין הדור. בידיעה האחת
סיפר אחד הכתבלים כי העולם הזה התמקד
סוף-סוף לציונים-הכלליים, וכי כשלישי הצ-
טרף לברית זאת עורך היומון האידישי מרכזי
צאנץ. שלושתנו נפגשנו במחתרת, חתמנו
הסכם חשאי.

באותו יום פרסם הכתבל ידיעה שניה,
מעין ואריאציה על אותו מוטיב. לפיה כיבדו
אותי הציונים-הכלליים ונתנו לי השקיד מרכזי
במטה הבחירות שלהם לכנסת השלישית.
הגבתי אז בצורה פשוטה: אמרתי שעורך
המפא"יין הוא שקרן, הזמנתי אותו לתבוע
אותי לדין. הוא שקרן.

אולם מר צאנץ, שעד היום אין לי הכבוד
להכירו אישית, היה חכם יותר. הוא תבע
את הדור לדין, דרש מזנו סכום גזון מאד.
בשבוע שעבר נכנס להיסטוריה של העתר-
נות הצהובה הקטע המשעשע הבא: "אנו
מודיעים כי הידיעה הנ"ל אינן נכונות ואנו
מתנצלים על פרסומן". המפרסם: ידור.
עתה חופשי הדור לגלות מפלגה אחרת
שהתמכרנו לה.

אחת המעלות של המקצוע העיתונאי הוא
שבכליו לומדים להכיר מקרוב את הדמוי-
יות הציבורית העיקריות. לא תמיד זהה
ההתרשמות הקרובה עם דמותו של האיש
מחוק.

מכתבים

נרו. עונד את אות-הקוממיות מעל לכים הימני
של מעילו.

(ג) היילי צה"ל מכתמים את נשקם על כתף
ימין.

ציון כהן, פתח-תקווה

מה קרה לרב-אלוף משה דיין, שהוא החתי

דו"ח שני בסדרה

למדור פרייבנות

מאת כתב מיוחד

יה יוצא גבר נמוך ומכוער, המטפל עדיין במלבושיו, ובלי להסתכל ימינה או שמאלה הוא יוצא את חדר המדרגות.

אתנן זונה ומחיר כלב

תאור זה יאכזב אנשים שיודעותיהם על שטח הפריצות שאובות מספרות צרפת וצירי טולין-לוטרק, או אטילו מחלף עם הרוח ומכאן ועד עולם. אין בארץ היכלי-פאר, בה סוגדות להקות של יפהפיות לאלילת האהבה, בעזרת בקבוקי שמפן. תעשיית-האהבה הישראלית היא פרוזאית, בנויה לסיפוק צרכיו של הלכות ללא תוספת רומנטית.

אין פירוש הדבר שהוא מקצוע חדש וחסר-מסורת בארץ. להיפך, הפריצות היא תוספת ארצישראלית מאז שחר ההיסטוריה.

בתקופת התנ"ך היתה הנות מקובלת, ולפי כל הסימנים לא ראו בה דבר רע במיוחד. ספרייה-קדוש מספרים על הזונות בסגנון עניני, ללא כל תרעומת מוסרית. זונה מיריחו עזרה לשני מרגליו של יהושע להניצל מידי רודפיהם, וזכתה תמורת זה להניצל מן הטבח שנערך עם נסול העיר. גם שמשון הגיבור ביקר אצל זונה.

לא פעם ניסו מפרשי התנ"ך להסיר את הכתם, לכפות על כותבי התנ"ך השקפה מוסרית של תקופה מאוחרת הרבה יותר. כך ביקשו להסביר כי הוונה התנ"כית לא היתה אלא בעלת פונדק, אשה שהזינה את לקוחותיה. אך אין זה הסבר משכנע כל עיקר, בהתחשב עם המסופר בספר בראשית: "ויראה יהודה ויחשבה (את תמר, אשת בנו ער) לזונה, כי כיסתה פניה... ויאמר הבה נא אבוא אליך!" תיאור זה אינו משאיר ספק: אנשים ניכדים ונודקו בתקופה ההיא לפרוצות כדבר מובן מאליה, ומחברי התנ"ך לא ראו בכך כל עול. קבע התלמוד: "מי שמתגבר עליו יצרו הרע, ילבש שחורים, יסע למקום שאין מכירים אותו, יעשה מה שיעשה וישוב."

בכל זאת היה התנ"ך הראשון שהכריז מלחמה על הזנות. אמנם קיבל את עצם קיומה כדבר מובן וטבעי, נמנע מלחוקק כל חוק נגדה. אולם הוא קבע כי הכהנים לא ישאו זונות לנשים, כי קדש וקדשה לא יבואו בקהל ה', וכן כי "אתנן זונה ומחיר כלב (היינו התשלום לזונה ממין זכר שעסק במשכב זכור)" לא יבואו לבית המקדש.

חוקרי תנ"ך רבים גם לא חשבו שמצוות אלה באו מתוך תחושת-מוסר. הסברתם: בין כותבי כנען היתה הוונה-הדתית (קדש) שה" חלק בלתי-נפרד מסולחן הדת. הם החליפו את זכות הבעל, החי על רחמי אשתו, בזכות האל, הטילו על הקדשה לפרנס את בית-המקדש. לפי דתם היה זה מגע המיני עם הקדשה מעין צור רה של התיחדות עם האלוהות. ואילו מחוקק התורה פקד על החרמת הקדשה כמו שקבע מצד חת אחרות, כדי להקים סייג בין ישראל והגויים לשחת לדת יש-ראל פנים שונות לחלוטין מפני דתות כנען. ולפי תיאוריה זו לא היה היחס המוסרי של ה' יהדות והנצרות כלפי הוונה א' לא תיצאה מקרית של כהנה זו, ויתכן והיחס היום היה שינה לולא פולחן עמי כנען.

מוסר הנצרות וענבת

דבר דומה קרה בין עמי יוון ואיטליה. היחנים לא נתנו למש" פחה מעמד מכובד ביותר. הגב" רים היחניים ביקשו את סיפוקם המיני, וגם את בילויים החברתי, אצל מעמד מיוחד של זונות, ש" נקראו היטארות. אלה לא היו פרוצות-סתם, אלא נשים בעלות

גרס-מדרגות ארוך ותלול מוביל מפתח הבית הישן ברחוב — תל-אביב, למסדרון מוארך בקומה השניה. במסדרון, שמרצפותיו שכורות מרוב שימוש אך המצטיין בנקיון קפדני. נמצאים כעשרים גברים. חלקם יושבים על שני ספסלים ארוכים וכסאות פשוטים, חלקם נשען על הקירות.

שורר במסדרון משהו מאחירת חדר-ההמתנה של רופא-שיניים. הגברים יושבים מכוונים בעצמם, אינם משוחחים איש עם רעהו. אחדים מהם מוצצים בעצנות בול של סיגריה. מדי פעם, כשעולה גבר במדרגות ומצטרף אל הממתנים, מעיפים בו קודמיו מבט חטוף, אחר חוזרים להרהורים.

מי הגברים? לו ישבו כולם בא טובוס של אגו, לא היו מעוררים תשומת-לב כל שהיא. דומה שזהו חתך אופייני, פחות או יותר, של אוכלוסיית העיר. שלושה-ארבעה מהם לבושים מעילים עליונים וחליפות, דומים לפקדי מוסדות. אחד מהם אף מחזיק תיק-עור צהבהב תחת בית-השחי. רובם דומים לפועלים רגילים. לא חסרים של גם מדיה-חאקי של חיילי צה"ל.

מיוצגים כל הגילים. הצעיר ביותר נער כבן שבע-עשרה, חלוק-פנים, המעורר את החשד כי גבריותו מוטלת בספק. המבוגר ביותר גבר כבן 40, שקט ומסודר. הרוב אשכנזי. בקצה השני של המסדרון שתי דלתות. מדי שלושה-ארבע דקות נפתחת דלת אחת, וגברת כבת 30, בעלת הופעה נאה למדי, לבושת חלוק צבעוני, יוצאת מחדר א' ועוברת לחדר ב'. כדקה אחריה יוצא מחדר א' גבר. הראשון בתור הממתנים נכנס לאותו חדר, מתכונן מן הסתם לביצוע המטרה אשר לשמה בא, שעה שהגברת עסוקה בחדר ב'. בבוא המועד חוזרת הגברת לחדר א', דרך המסדרון, רוחצת את עצמה בתא סמוך, ומספלת בלקוח שעה שבחזר ב' נערכים חילופי המשמרות.

כך עוברת האשה הלך וחוזר, מחדר א' לחדר ב' וחזרה, כשהיא מספלת בלקוח אחד בכל שלושה-ארבע דקות. החדרים עצמם מרוהטים בצורה פשוטה: מיטה, ארון, שולחן, כסא. הכל נקי למדי.

דלת שלישית מובילה מן המסדרון לגג הפתוח. שם ישנה המולה. כי במקום זה מתרכזים הלקוחות-שאינם-משלמים — חבורת צעירים רועשים מבני עדות-המזרח, שחותם בלתי-מטעה של עבריינות-מועדת טבוע עליהם.

"האם לא היית כאן לפני יומיים?" שואל מדיכונו. "כן", ענה הנשאל, בחור כי בן 18, בצחוק אדילי.

"אז מה אתה רוצה כבר שוב?"

"מה יש? צריכים ל...". מגחך הוא בגאווה, כאילו ביקש להוכיח את גבריותו השופעת. "טוב, טוב, חכה", עונה ה' איש. אין הוא יכול להרשות ל' עצמי לרוב עם הלקוחות-שאינם-משלמים: הם עלולים לעורר שערוריה, לשבור את הרהיטים, להכות את הלקוחות-המשלמים, או גרוע מזה.

במסדרון אין שמים לב להמור לה. זו תופעה רגילה, השייכת למקום כמו הגברת והמיטה. מדי ריכנו מנסה לסבך למעננו ב' שיחה את אחד הלקוחות, בחור לבוש מעיל עליון, כבן 28, בעל הופעה אינטליגנטית. "מדוע לא תתחתן? הרי אתה כבר מבקר כאן שנים!"

הלקוח מסמיק מעט. "לא נכ' ון, רק שלושה חדשים", הוא מתנצל. אחר הוא חוזר לשתי-קתו. הדלת של חדר א' נפתחת, הגברת עוברת לחדר ב'. אח'

עיה העתיקה ביותר בעולם * הבעיה העתיקה

השכלה ולעיתים גם בעלות חברתית. מעמד נעלה זה של הפרוזה התנחן עם שקיעת העולם הימי הקדום. רבבות שבויות-מלחמה הורידו את רמת הנונות, מלאו את בתי-הבוסת. תהליך זה נמשך גם ברומא, שהוצפה שבויות-מלחמה בנות כל העמים הכבושים. כדי להגן על גזעם נאלצו הרומאים לפעול נגד הנונות. הם חייבו את הנונות לשאת ציון מיוחד, שללו מהן את זכויות-האזרח, ולבסוף ניגשו לרישום כל הנונות שחיו בתיבוסת, שנקרא ברומא "לופאריית". בתיבוסת אלה היו מקור עיקרי למימון אוצר המדינה.

רק עם השתלטות הנצרות על האימפריה הרומאית, ביקשו הקיסרים לכבד את הפריצות סופית, לבטל את מסי-הנונות. אולם מצוות המוסר היהודי-נוצרי טתרו את האינטרסים של אוצר-המדינה - סחירה שנמשכה עד לסוף ימי הביניים - כשאמצעי-דיכוי התחלפו מדי פעם בעידוד הנונות.

לעזרת המוסר באה העגבת. אחרי גילוי אמריקה והבאת מחלת-המיין משם, פשטה מגיפה נוראה באירופה במאה ה-15 וה-16. קרוב לשליש האוכלוסייה נפל קרבן למחלה זו ונספה בעשר שנים בלבד. המוסר והפחד התאחדו, ורוב הערים הגדולות ניגשו לחיסול הנונות ולהענשת הפרוצות בכל חומי רת-הדין.

אלא שהעונש לא הספיק. התעורר הצורך לפקח על הנונות, העמידה תחת השגחה רפואית מעולה. פאריס, ואחריה ברלין, חזרו במאה ה-17 למתן רשיונות לבתי-בוסת, מתוך מגמה זו. בדרך-כך צעדו רוב הערים. במקום היחס הטבעי, הסיבולי, של החברה הקדומה, בא היחס הצבוע והמסורתי של אירופה, שהרביקה אות קלון על מצח הפרוצה, אך נמשכה אל גופה כאל דבר מגרה ורומנטי.

שירותי האהבה לחיילי ה.ס.

החוק הבריטי של המנדט הארצישראלי ירש גישה דר פרוציות זו בצורתה הקיצונית ביותר. הוא נסיון רציני הפריצות מחוץ לחוק - אך לא עשה שום נסיון רציני לשרש את הנגע. הארץ מלאה בתיבוסת. בימי המלחמה עודד הצבא הבריטי את הקמתם, גנרלים ביקרו בהם כדי לעמוד מקרוב על טיב שותי-האהבה המוגשים לחייליהם.

לפי אומדנה אחת, פעלו בשנים האחרונות של המנדט כ-2000 בתי-בוסת בארץ, ובהן כאלף פרוצות, מחציתן יהודיות. גם המבקרים היו ברובם יהודים. בכל הבתי, שהיו ברובם בערים הערביות, או על גבולן, הוכרו מדי שנה על גיוס מלא לקראת החגים היהודיים, עת נהרו המונים ל' אוזרי-הבוסת.

מלבד פריצות מאורגנת זו הסתובבו בחוצות הארץ מאות רבות של פרוצות בלתי-מאורגנות, שניטפלו או חיללים ברי טיים, שידלו אותם ברחוב או נזקקו לשירות נהגרי-המוניות, שהביאו להן את הלקוחות, לחדיהן. חידה גדולה היא מה קרה איתן בהמשך הימים - אמנם חלק ניכר לאנגלים וערכים ועזבו את הארץ, אך אין ספק שרובן הגדול הת' חתנו, בעזרת הגדוניות שצברו בימי השפע, הפכו לעקריות בית יהודיות טובות.

5 איליון ל"י

כיום תעשיית-האהבה בישראל היא תעשייה ענפה. לפי אומ' דנה מתונה, המחזור היומי שלה הוא 15 אלף ל"י, המחזור השנתי עולה על חמשה מיליון ל"י.

אולם אין זו תעשייה אחידה. היא מגישה ללקוחות שר גים שרתים שונים, במחירים שונים. אפשר לחלק אותה, באופן כללי, לשבע מחלקות שונות, כשבעת שלבים של סולם - אף שהתחום בין שלב אחד לשני אינו תמיד ברור וחד.

מדור ראשון: השמח הגדול

הצורה הפרימיטיבית, והמגעילה, ביותר של פריצות היא זו של אוזרי-העולם-התחמוץ. הדוגמה הקלאסית עודה קיימת ב.שטח הגדול של יפו - איזור של סימטאות עקלקלות מימי הביניים. בגבור הצעקה הציבורית ניסתה המשטרה לחסלו - ויצרה מיז חצי תריסר אוזרים אחרים. כי הנונות דוהה לנחל עיור - אם נסתם לה אפיק אחד, מבקשת היא מיד את המוצא שלה באפיק חרש.

שרות-האהבה של השטח הגדול סועל בצורה פשוטה ב' יותר: הנבר נתקל ברועה-זנונות או בפרוצה עצמה, משלם לה את המחיר (משתי לירות ומעלה), גובה את התמורה בו במקום ללא פרוצורה מיותרת - בפינה אפלה של הרחוב, בחורי-מדורות קרוב, בחצר של בית, בפרדס, בצריף עזוב, בחורבה של בית נטוש. אין שום תנאים סניטריים או רומנטיים.

לקוחותיו של שרות זה אינם זקוקים רק לחוסר מוחלט של חוש אסטתי, אלא גם לאומץ-לב מסוים. כי גבר הנווד לבדו לסביבה זו עלול ליפול קרבן לגניבה, לשוד ואפילו לאלימות גופנית. גם כאן לא חסרים הלקוחות-שאינם-משל' מי, פושעים מועדים שאיש אינו מעז להתגרות בהם.

מדור שני: בתי-בוסת

שלב אחת מעל לדרגה זו עומד בתי-הבוסת. לא כל בתי-הבוסת דומים למוסד המתואר בראש ד"ח זה, שהוא הגדול והמפורסם ביותר בארץ. התנאים הסני-

טריים והאסטתיים בבתיים השונים עוברים את כל צבעי הקשת.

לפני שלושה-ארבע שנים לא היה זה בלתי-רגיל לראות שתיים-שלוש נשים עובדות יחד במקום אחד. בית אופייני שכן, למשל, בעיר התחתית של חיפה, בקירבת רחוב טגנטון. קשה היה להתקרב אליו - הגישה היחידה היתה דרך מבוי צר ואפל שנפתחים בפתחו. בכניסה למבוי הוצב משמר של כמה טיפוסים אפלים, שדאגו לסדר - וגם לאוהרה מפני בוא המשטרה.

הבית עצמו היה מורכב מחדר גדול אחד, מופרד לשניים על-ידי מסך בלה ומלוכלך. בצד האחד של המסך ישבו ועמדו הלקוחות, לרוב תור של כתיסר מלחים ובני שכר נותי-העונג. מעבר למסך פעלו בעת ובעונה אחת שלוש נערות על שלוש מיטות, ללא כל מחיצה בין האחת לשניה. כל זוג יכול היה להשקיף תוך מעשה באופן חופשי על שני הנונות האחרים.

הבחורות, שהיו לבושות חלוקים מלוכלכים, יצאו מפעם לפעם, הסתרוקו בראי שהיה בצד הממתינים. לקוח שה' גבירות לא נשאו חן לפניו, יכול היה להסתלק כלעומת שבא, בלי כל התחייבות.

לא פעם יכלו הלקוחות להאזין, במקומות כאלה, לוי' כוחים סוערים על תנאי השרות, לרוב בתערובת של עב' רית וצרפתית. כך יכול היה צעיר לדרוש (לשוא) להחזיר לו את כספו אחרי שבילה כמה דקות אצל אחת הגבירות,

"העולם הזה"

מביע בזאת את תודתו למאות האנשים והנשים ששיתפו פעולה עם כתבו המוריד, ועם צוות-המחקר שהודרך על-ידו, בחקירתו היסודית של אחד הששכרים הנפתרים ביותר במדינה. במיוחד מודה המערכת לשופט השלום הראשי ברוך גלעד; למפקד מחוז תל-אביב של משט' רת ישראל, מ. מ. יואב פלג, ראש הענף הפלילי ע. מ. מ. אריה שמינגובסקי וראש המדור הפלילי ע. מ. מ. זאב שטיינברג; לנציב בתי-הסוהר ד"ר צבי חרמון וראש המדור לטיפול ומיון אינדיבידואלי, הגב' אסתר גבריאלי; לראש השרות הפסיכ' אסרי של משרד הכריאות בכתרי-הסוהר ד"ר רפאל רוזנר, וכן לעשרות הגברים והנשים שסיכנו את עצמם במסרם ערות גלויות-לב לחוקרי המערכת ושהיא תשי' מור את שמותיהם וזיהויים בסוד קפדני.

סולק על-ידיה משהתממה לסיים את התהליך וגם סירב לקבל את עזרתה בנידון.

גדול היה המרחק בין מקום כזה לבין בית "מסודר", בו עבדו שלושה-ארבע גבירות, כל אחת בחדר נקי משלה, תוך שמירה על תנאים סניטריים מסוימים. אולם אלה האח' רונים היו בלי ספק במעוט - ביחוד בעיר-הנמל.

המהפכה של תיק 31/52

המהפכה הגדולה בסדרי בתי-הבוסת בישראל החלה לפני חמש שנים בדיק, בערב אחד של חודש פברואר. אשר קרה במעמד זה שימש בסיס למשפט שהגיע כעבור שנתיים לתיק מס' 31/52 של בית המשפט העליון, כבית-משפט לערעורים פלילים.

את פרטי המאורע מתאר פסק-הדין של השופט אולשן כלהלן:

"ביום 18.2.50 באו הקצינים קנר וספורטה לקומה העליו' נה שבבית מס' - רחוב - - בלתי שוטרים, לשם עריכת חיפוש לפי צו-חיפוש. לאחר שהקציין קנר צילצל בפעמון הדלת, נפתחה הדלת על-ידי המערער ה' ראשון. השוטרים נכנסו לחדר המיטה ובו שתי מיטות, שולחן וכסאות.

על אחת המיטות ישבה המערערת מס' 2 ועל השניה ישבה צעירה - שגם היא הואשמה בעבירה הנ"ל אולם יצאה זכאית בבית-המשפט (המחוזי) מפני העדר הוכחות בדבר השתתפותה בהחזקת המקום - ונמצא בחדר גם בחור, אשר הוצג על-ידי הצעירה הנ"ל כבחור שלה. ב' חדר נמצאה עוד בחורה, שגם היא הואשמה בבית-המשפט (המחוזי), אלא שדיונה נפרד, מפני שבזמן המשפט לא יכלו לגלות עקבותיה.

המערער התנהג כבעל-בית, הציע לקציין קנר לשבת ר ביקש את אשתו, היא המערערת מס' 2 - להכין קפה. האשה נכנסה או למטבח, הכינה קפה וכיבדה את המסובין. הקציין קנר הציב שוטר ליד דלת הכניסה. במשך שתיים-באו לדירה הנ"ל כ-20 איש. כולם גברים וכולם בגיל 25-45 שנה. כל אחד מהם צילצל בסעמון, הדלת נפתחה על-ידי השוטר, שהביאו לחדר בו נמצא הקציין קנר, ושאל ל' מטרת בואו למקום.

חמישה מבין אלה הובאו כעדים לבית-המשפט. עדים אלה גילו נטיה עויינת לתביעה הכללית, ואחרים אף הוכרו כעדים עויינים, אולם כל אחד הודיע כי מטרת בואו לדירה זו היתה לבעול אשה, ושנים מהם העידו כי כבר ביקרו במקום זה בהודמוניות קודמות ובעלו בו אשה תמורת תשלום.

הצעירה שיצאה זכאית היתה לבושה חלוק והצביעה על החדר שבצדו השמאלי של הפרוורד, כאשר נשאלה איסא נמצאים חפציה. כתוצאה מחיפוש שנערך בחדר זה בנוכחות הצעירה, נילו השוטרים חריסר (אמצעי מניעה), על שולחן קטן ליד המיטה נמצאו (אמצעי-מניעה גוסטיים) קופסת וואזלין, מפיות מגייר-מס'...

שתי נשים או יותר

נקודת-הת רפה של פסק-הדין, ששלח את הנאשמים לבית הסוהר למשך ששה וארבעה חודשים, היתה בפיסקה אחת של השופט המחוזי יעקוב גביון, שנחקלה על-ידי בית המשפט העליון והסכה על-ידי כך לחוק המדינה. השופט קבע:

"...גוסף לכך, ישנה עדות שבית-המשפט מאמין לה, כי לפחות עוד אשה אחת - וכרגע לא חשובה לנו זהותה - היתה יושבת או מבקרת בדירה זו בהודמוניות קודמות, בתקופה סמוכה ליום המקרה, לשם מעשה-זנות. העד - - אמר שביקר בדירה זו... שובו אחד לפני המקרה ובעל שם אשה בשכר, והוסיף: "איני רואה כאן את האשה שבעלתי בפעם הראשונה". העד - - אמר כי ביקר במקום שלוש שבועות לפני מתן הודעתו למשטרה ביום המקרה, והיתה שם בחורה בלוגונית, שכב עמה ושילם לה שתי לירות, וגם הוא הוסיף: "הבחורה הבלוגונית ששכבתי עמה איננה כאן בבית-המשפט". מכאן שהיתה לפחות עוד אשה אחת יושבת או מבקרת בבית זה לשם מעשי-זנות."

חשיבותו המכרעת של פסק-דין זה היתה פשוטה. סעיף 151 של דחוק הפלילי קובע כי "כל בית או שורה של חדרים בכל בית שבהם מבקרות שתי נשים או יותר לשם מעשי זנות, יחשבו לבית זנות". עד כה פרשו השופטים את הסעיף כך שעל המשטרה היה לגלות במקום מסוים שתי נשים בבית אחת - כי אחת אין המקום בגדר בית-בוסת.

עתה קבע בית-המשפט כי לא חשוב כלל אם שתי נשים מכרו את אהבתם בתשלום במקום בעת ובעונה אחת. די היה להוכיח כי באותו מקום פעלו שתי פרוצות בנו אחד זו, בשעות ואפילו בימים שונים, כדי לחייב את בעליו בהחזקת בית-בוסת.

אותה מגמה הובלטה גם בפסק-דין שני של בית-המשפט העליון, בתיק מס' 154/52, נגד אותם הנאשמים, בו אישר בית-המשפט פסק-דין של שופט השלום הראשי ברוך גלעד.

היתה זאת מכה מוחצת למקצוע. היא לא חיסלה את בתי-הבוסת, אולם כל הסדרים בהם השתנו, כמתי-הבוסת, בהם עבדו כמה נשים בעת ובעונה אחת, כמעט נעלמו. בעלי הבתים הקפידו עתה להעסיק רק אשה אחת. אמנם אשה זו התחלפה לרוב עם אשה שניה (מקום אופייני: שתי משמרות משך היום, מן הבוקר עד הצות, שבעים עד שמונים לקוחות, המחיר שלוש לירות). אולם גם דבר זה נעשה עתה בוהירות רבה.

התוצאה העיקרית: אשה יחידה נאלצה לפעול לבדה משך כמה שעות, לאוץ מחדר לחדר כדי לא לאבד אף שניה של זמן, להסדיר בעצמה את תנועת הלקוחות וליישב סיכסוכים. בעלי המקום ומנהליו שוב לא הופיעו כמעט כלל. גם השמירה הגלויה נעלמה. תפקידה של הפרוצה במקום כזה הפכה למקצוע מפרך מאד מאד, שהצריך, מלבד הכל, מנה גדושה של טאקט וחוש לבני-אדם.

סדר שלישי: הרחוב

סוג שונה של שרות מוגש לקונה-האהבה על-ידי הפרו' צות הצדות את לקוחותיהם ברחובות הראשיים של הערים הגדולות.

מדי יום ביומו אפשר לראות כ-120 גבירות הפועלות ברחוב כן-יהודה, ממוגרבי עד גורדון, או בהצטלבות הר' תובות טרומפלדור והירקון.

השיטה כאן פשוטה מאד: צעירה הלוושה לפי מיטב האופנה האחרונה, מאופרת היטב, מסתובבת לבדה ברחוב, מעיפה מבטים בוהנים בגברים העוברים על פניה. אם הגבר מראה סימן של היענות, נערך בו במקום משאומתן קצר על המחיר (כל דבר מחמש עד עשרים לירות למעשה אחד, בהתאם לכוסר-האבחנה המשפטי של האשה). אם הוסכם על תנאי העסק, לוקחת האשה את הלקוח למקום מוכן מ' (המשך בעמוד 17)

יותר רנוולט * הרנויה הוותיקה ביותר רנוולט

ראיון מיוחד עם מר ב.

הפקרות מוחלטת בענף זה!

כמה כתיבושת ישנם כיום בתל-אביב?
ישנם כעשרים מקומות פרטיים. חוץ מבתי-המלון.

איזה כתיב-מלון?

כמעט כל בתי-המלון. ישנם בתי-מלון המחזיקים בעצמם בחורות ויש להם קליאנטים פרטיים.

מוכרים להם?

כן.

כמה משלמים?

מחמש עד עשר לירות.

בשביל כמה רגעים?

כן. הבחורה אפילו אינה מתפשטת. אך ישנם בתי-מלון בהם גרות "אמניות" של הבארים, וגם מלצרות. הן מקבלות קליאנטים, סימ, לפעמים בלי ידיעת בעלי-המלון, רק בדיעת השוערים.

כמה מקבלות בחורות כאלה בשביל לילה שלם?

שלושים, ארבעים, האשים לירות. אך יש גם מקומות המשי כירים פשוט חדרים לאנשים הבאים עם פרוצות מן הרחוב. הם נפגשים עם הבחורות בבתי-קפה וברחוב, נכנסים למלון ומשלמים ארבע-חמש לירות בשביל החדר, לרבע שעה. ישנו אפילו בתי-מלון שאינם מקבל כסף בשבת, אלא מבקש את הלקוחות לשים את הכסף מתחת למפה.

זה חוקי?

כן, חוקי לגמרי.

אבל המזון חייב לרשום את האיש המבקש חדר?

כן. הוא רושם, אבל בשם כוזב, או גם בכלל לא. זה לא נקרא בתי-בושת. למקום כזה אפשר להביא גם ילדה בת 15. איש אינו אחראי.

מה בדבר המקומות הפרטיים?

ישנן פרוצות שהודקנו. הן מחזיקות בביתן בחורה, ומקבלות קליאנטים.

אנשים שמכירים אותם?

כן, שבאו כבר כמה פעמים, או שחבר הביא אותן.

דירות מפוארות?

יש להן צרות, כי השכנים מתנגדים. הם מתלוננים במשטרה. במלון קשה להתלונן, כי לא מרגישים. לרוב אין לבעלי מקור מות אלה בית לחוד. כשהשכנים מתלוננים, מתערבת המשטרה.

מה קורה אז?

פותחים היק, עושים משפט. עכשיו מטילים קנסות של 500 או אפילו 800 לירות.

כמה משלמים במקומות הפרטיים?

כעשר לירות.

אבל יש גם בתי-בושת המספק לקוחות רבים?
כן. ישנו מקום בו יושבת בחורה אחת.

זה חוקי?

כן. לבחורה אחת מותר לעשות מה שהיא רוצה, אם אין אנשים המסייעים לה בזה.

כמה אנשים באים למקום כזה כיום?

ששים, שבעים.

כמה משלמים?

שלוש לירות. חיילים שתי לירות. לרוב באים לשם חיילים. לא כולם משלמים.

כיצד זה?

כשליש אינו משלם כלל. בני השכונות, פושעים צעירים.

איך נותנים להם להיכנס?

אחרת יכנסו בכוח. זו הסיבה שאין מעשי-אונס כעת.

איך אתה מקשר את זה?

אלה הם פושעי המין. אין להם נשים או בחורות שתחכמנה ללכת אצלם. יש להם גם כל מיני סטיות. אין להם כסף לבקר במקומות אחרים. אז הם באים פעם ביום, לפעמים אפילו פעמיים ביום, ומוצאים פורקן.

איך מוגנות הבחורות בפני בעלי סטיות?
ישנה שמירה. המבקרים עצמם שומרים — שעה שאחד בפנים, ישנו כבר תור בחוץ. שהוא מהווה גם מעין שמירה.

בעיר כמו תל-אביב, כמה אנשים מבקרים ביום אצל פרוצות לדעתך?
לא פחות מאלף, אולי גם יותר.

איך זה מתחזק?

בבתים פרטיים, בתי-מלון, וגם ברחובות.

מה עושות הבחורות ברחוב?

הן מסתובבות, מחפשות קליאנט. לוקחות עשר לירות ומשלמות ארבע בשביל חדר בבית-מלון. יש גם בחורות בכארים.

מי הגברים האלה?

מכל הסוגים. עכשיו אפילו מקיבוצים, דבר שלא היה אף פעם.

נשואים? רווקים?

גם אלה וגם אלה. במקומות הפרטיים באים לרוב אנשים נשואים. אולם במקומות הפומביים יותר, הולכים רק רווקים. אנשים מסודרים יותר, מתביישים ללכת למקומות שיש תור. כמה אחוז בין הבחורים הנזקקים לפרוצות אינם נורמליים?

אחוז ניכר. יש הרבה נכים, חסרי אברים. אין להם ברירה, בחורה אחת לא תלך אצלם. ישנו אחוז מסוים, אך לא גדול.

מר ב., שהואיל לתת את הראיון המייד חד המתפרסם בעמוד זה, הוא הדמות הידועה ביותר בשטח זה בארץ. איש בניגוד העמידה שנודר בירושלים העתיקה, קרובי-משפחה של מנהיג נטורי-קרתא הרב עמרם בלוי, המתגאה בכך שבידוד תו השתתף בהפגנות שבת, היה מר ב. מנהל בתי-בושת ידוע תחת השגחת די צבא הבריטי, ומוכר דומה בימי מלחמת תש"ח. מאז הקמת המדינה נידון כמה פעמים באשמת החזקת בתי-זנות ויצא חייב בדין. זה כמה שנים מפציץ מר ב. את חברי הכנסת ואת היועץ המשפטי בתזכירים בהם טען למתן מעמד חוקי לבתי-בושת.

של פרברטיים, סאדיסטים, מסוכיסטים. ישנו אחוז גדול של אימפוטנטים, חסרי כוח גברא, הבאים לנסות את מזלם. האם יש חולים רבים במחלות מין?
כן, אחוז גדול.

האם אתה חושב שהפריצות כיום היא גורם להפצת מחלות מין?
כן. ביחוד הפרוצות הצעירות, החדשות, הן לא יודעות מה זה בתי-בושת אמיתי ישנם כל הסיודרים להחיות מפני מחלות. אולם בבתי-המלון אין.

מה הערובה מפני מחלות?

הבחורות עצמן מרגישות אם הגבר חולה. בבתי-הבושת הגדול שהזכרתי קודם זורקים כל יום שמונה גברים חולים. חוץ מזה הבחורה חייבת לשטוף את אבריה אחרי כל גבר. בבית-המלון אין סיודרים לזה. לא די שבחורה מבקרת אצל רופא. היא צריכה לבדה להיות רופאה. למשל, בחורה הולכת לרופא ומקבלת תעודה שהיא בסדר. הגבר הראשון אחרי זה חולה, ואז כל שאר הגברים הבאים אחריו נדבקים. לכן עליה לדעת בעצמה מה זה.

הבחורה עצמה בודקת את הגבר?

כן. היא שומרת על עצמה. רק את מחלת העגבת אין היא יכולה לגלות. לכן עליה לתת את דמה לבדיקה כל שלושה חודשים. אבל היציאות הפרטיות גם זאת אינן עושות. הפרוצות הן מטבען נשים בלתי-אחראיות. אם אין בעל-בית המפקח עליהן, לא תלכנה לעולם לבדן לבדיקה.

כמה מרוויחה זונה במקום פרטי, אחרי ניכוי כל ההוצאות?
שלושים עד חמשים לירות ליום.

ובמקום ציבורי?

אותו הדבר, אבל עליה לעבוד הרבה יותר. במקום פרטי היא נמצאת עם שמונה גברים בערך ביום. במקום פומבי היא נמצאת עם שלושים, בערך.

כמה פרוצות פעילות בכלל בארץ, כיום, לפי הערכתך?
קשה להגיד. כמה אלפים, אני משער.

מה דעתך על החוק הקיים בארץ בשטח זה?
החוק בנוי כך שיכול להיות בתי-בושת, אלא שתעבוד בו רק בחורה אחת. כיום משרשים זאת כך שמספיק שבחורה אחת עבדה במקום אתמול, ושניה היום. האנגלים לא פירשן זאת כך, אלא שצריכות שתי בחורות לעבוד יחדיו, בעת ובעונה אחת. כדי שהמקום יהיה בתי-בושת מבחינת החוק.

זה תלוי בשופט?

כן. היה פסקדין של בית-המשפט העליון, שסגר את הדרך לגמרי. בכלל, השופטים מפעילים את כל החוק נגד מנהל ביה-הבושת.

יותר מאשר נגד רועה זונות?
כמובן. אין בכלל הוכחות נגד רועה-זונות. ואם יש הוכחות, אפשר לתבוע רק על שידול לזנות, שזו עבירה קטנה, עד חודש מאסר.

אתה מבחין בין שני הסוגים?
כן. בעל בתי-בושת אינו חי מרווחים של פרוצה. יש לו דירה. הוא משלם שכר-דירה, מחזיק את נקיון הדירה, צריך כל פעם להחליף את הדירה ולשלם דמי מפתח. אלא שבעל בתי-מלון הוא בעל רשיון ועושה מה שהוא רוצה. לדעתי הוא לא עשה שום פשע. הפשע שלו שהוא משכיר חדר בלי רשיון. אבל רועה-זונות הוא אדם שלוקח בחורה ואינו עושה דבר, רק חי על רוחיה. אי-אפשר להגיד על בעל בתי-בושת שהוא חי על רוחים של פרוצה.

אתה רוצה שיתנו רשיונות לבתי-בושת?
זה מוכרח לבוא. לדעתי כל המדינות יכולות ללמוד מן השיטה שלנו.

איזו שיטה?
בתי-בושת צריך להיות מוסד שהרווחים שלו לא צריכים ללכת לכיס פרטי, אלא למוסד שני, הלוחם נגד הזנות.

איך?
המלחמה בפריצות היא כך: שלא כל אשה צריכה להיות פרוצה. יש מקרים שאשה הופכת פרוצה לא מתוך רצון, אלא מתוך הכרח. בעלה עזב אותה עם שני ילדים. אין לה כסף. אין לה אפשרות לעבוד. האשה צעירה ויפה וכך אחר רודף אחריה. לבסוף היא צריכה ליפול לידי רועה-זונות. לו היה קיים מוסד שיקח אשה כזאת ויסדר לה עבודה, פרגסה, חיים קבועים, או לא תהיה לפרוצה.

זה קיים בארץ?
ישנו מוסד ברחוב — — — תל-אביב, שכספיו לא הולכים לכיס פרטי.

אלא?
זה הולך לעבריינים צעירים. רק היום בא אדם שיצא מבית הסוהר, הלך לכל מיני מוסדות ולא עזרו לו. הוא היה שלוש שנים בבית-הסוהר. הוא לא יכול לעבוד. הוא ביקש דבר קטן והוא רצה עגלה, להיות רוכל בלילה, לפלאפל. לכל העניין נחוצות לו חמשים לירות. אין לו למי לפנות. איש זה קיבל את חמשים הלירות, וכל שבוע מאז יצא את בית-הסוהר קיבל עשר לירות.

איזה סידור חוקי אתה מציע?
היהודים לא יתנו לפתוח בתי-בושת באופן רשמי. הם מתביישים בזה. אני מציע למצוא אדם שרוצה לעשות את זה לא לשם כסף, אלא לשם מוסר המדינה, ולפתוח מוסד כזה בלתי-רשמי, בתל-אביב, חיפה, ירושלים ובאר-שב, בלי רש"י ויון שיעמוד תחת פיקוח ממשלתי. זה יהיה בלתי-חוקי, אך תחת פיקוח הממשלה. הכסף צריך ללכת למוסד סוציאלי, לא למטה-הכנסה. את זה אני מוכן לעשות. אז יבואו מכל העולם ללמוד את השיטה הזאת.

כיום ישנה הפקרות גמורה בשטח זה. כל אשה יכולה להיות פרוצה. כדי להתחנן צריכה בחורה להיות בת 18. אולם כדי להיות פרוצה היא יכולה להיות בת 15. אני חושב שפריצות במחלת גרועה הרבה יותר מאשר פריצות חוקית.

יש להניח שישראל תקים צירות כפקין, בירת סין העמית
מות, עוד בשנת ההכספים הבאה. הקצבה לצורך זה, ללא ציון סמ-הצירות,
תופיע בהצעת התקציב של משרד החוץ, שתובא בקרוב לפני הכנסת, לאחר
שאושרה על ידי הממשלה.

צפה לחילופי הנספחים הצבאיים בשגרירויות ארצות
הברית במרחב. כן יוחלפו כל הנספחים הימיים והאוויריים. דרגת הנספחים
החדשים תהיה גבוהה מזו של קודמיהם — דבר המעיד על גידול חשיבותו הצבאית
של המרחב בעיני ארצות הברית.

יבוא סחורות הישולומים יצטמצם. ישראל תתרכז במילוי הזמני
תיה הגדולות מגרמניה, תצמצם את ייבוא המצרכים השוטפים פירוש הדבר כי
גם השנה יבקרו בישראל יועצים טכניים גרמניים ומספר רב של מומחים ישראלים
יישלח לבון לשם לימוד דרכי הפעלת הציוד הגרמני.

תכנית נוספת אשר ינסה שרת להגשים בממשלה הבאה: הקנית מעמד של
קבע למנהלי משרדי הממשלה.

ייתכן כי בי. ג. ינסה לשפר את יחסיו עם העיתונות, לאחר
שהעירו לו יועציו כי יחסים אלה ללא נשוא, עלולים להיות לו לרועץ הן
בעת מלחמת הבחירות והן לאחריה. בכמה מהעיתונים הגדולים כבר ישנה הוראה

שלא לתת מקום נרחב לדברי בוגרין
גל כל נושא שהוא, להתעלם מנאומיו.

צפה להתרפת הפכפוך בין
אבא חושי לבין מועצת פועלי
חיפה. עסקני המועצה מתנגדים לדרכו
הדיקטטורית של חושי, שחיה בשעתו
מזכירה. אחת מפעולות האיבה הקרובות:
הקמת שבועון חדש מטעם מועצת פועל
ליחיפה, שיגביר את כוחה של המועצה
מול אבא חושי, יגביר יחד עם זאת את
עוצמת כל הסיעה הדיפת כנגד הקבו
צות הארציות העיקריות. הקרבן הרא
שון: שבועון מפא"י, דברי השבוע, ה
שייד לסייע שרת.

כוחיה האדם של משטרת ישי-
ראל יגדל במקצת, אם תאשר הכני
רת את הצעת התקציב החדשה של משי
סד המשטרה. כוח האדם החדש ירוס
ביחוד למשטרת הספר ולתחנות המשטרה
בישובים הגדולים, במרכז הארץ ובדרומה.

אם אתה מומחה באחד משטחי החקלאות, הרפואה, או
המשפט, יש לך סיכויים טובים לצאת בשנה הבאה לחוץ-לארץ — ביחוד למזרח
הרחוק. אנשי הסיוע הטכני טוענים כי בארץ יש עודף בלתי מנוצל של מומחים
בשטחים אלה, מציעים לנצלם לפיתוח מדינות אחרות.

משרדי הכטחון יצטרך בקרוב להגן על השבועון „במחנה“
מפני התקפת מצח של אגודת העתונאים, הנתמכת על ידי לשכת העתונות הממשל
תית. האגודה טוענת כי לבמחנה ניתנת עדיפות בלתי מוצדקת בקבלת ידיעות על
עניינים צבאיים, למרות העובדה שבמחנה אינו עלון פנימי של צה"ל, אלא נמכר
בשוק באופן חופשי. דוגמה אחרונה: פירסום דבריו האחרונים של אורי אילן
בבמחנה.

שיטפון הבחירות יגרום לשיטפון של כספים: לפי הערכה
זהירה של כלכלנים יעלו הבחירות לכנסת, לרשויות המקומיות, לקונגרס הציוני
ולמועצת ההסתדרות כ-35 מיליון ל"ל לכל המוסדות הנוגעים בדבר, במישרין, או
בעקיפין.

קרוב לוודאי כי פעולות הגבוייה של מסיחה כנסה יוחלשו
בחודשים הקרובים: לשכות מס ההכנסה לא ינקטו באמצעי לחץ עיקולים
וכדומה, היות והממשלה יודעת כי בעיית מסיחה כנסה היא אחת הבטיות המרכזות
את התנגדות הציבור לפלגנות השליטות.

המתן להסכם מלא בין הפרוטרסטיים והצ"כ לגבי הופעה
משותפת בבחירות לקונגרס הציוני. נראה כי מאמציו של ד"ר נחום
גולדמן בשטח זה הוכתרו בהצלחה.

לא מן הנמנע כי בקרוב תובא לפני הממשלה הצעה למוג
את הקרן הקיימת לישראל עם רשות הפיתוח. מטרת ההצעה:
להוכיח לציבור כי שני הגופים, המרכיזים בבעלותם 85% מקרקעות המדינה,
דואגים לטובתו.

העם
בת פרעה ובני משה

מאו ראשית ההיסטוריה, שלחו שומרי החו
מית של ארץ כנען מבטים מודאגים צמונה,
דרך בואך ארסנהריים, ודומה, דרך בואך
עמק הנילוס. הם ידעו: בגבור ההתחרות
בין מעצמת הדרום לבין מעצמת הצפון, יכ
לה ארץ ישראל לגשום לרחחה. ואילו כי
התאחד שתי המעצמות, עומדת הסנה כי
שער והארץ הופכת מילה לאי בודד ומנותק.
מועד לפורענות.

מלכות ישראל הראשונה, ממלכת החשמונ
אים, מדינת הצלבנים — כל אלה פרחו
כל עוד היה המרחב מסביבם מסוכסך, ו
כל אלה ירדו לטמיון עת הצליח כובש
לאחד את המרחב תחת ידיו.

גם ימי הראשית של הישוב העברי ה
חדש בארץ עמדו בסימן של פיצול מרח
בי. בתום מלחמת העולם הראשונה חתכו
האנגלים והצרפתים את המרחב לחתיכות,
הקימו בו שורה שלמה של נסיכויות רקו
בית שהיו משועבדות לתכניהם האימפריא
ליסטיים. כך גיתנה שהות לישוב לגדול
והיצור את הבסיס לעצמאותו.

הברית הברית-קדושה. אולם עוד
לפני שהוקמה המדינה, חל שינוי הרה

מרד אחמד עזרבי: אלכסנדריה 1888 •
על חומות כנען, מבט מודאג

סכנות במרחב. האימפריה הבריטית היתה
עייפה, לא יכלה עוד לשלוט במרחב כי
מישרין, היא ביקשה דרך להתפטר מן ה
שלטון הישיר, להחליפו בשלטון עקיף.
נסיון של מאות בשנים לימד את האני
גלים כי אי אפשר לשחות נגד הזרם של
תנועה לאומית אמיתית. הרבה יותר נוח
לרכב על הגל הלאומי, להסתוו לאטיק
רצוי. לכן ביקשו האנגלים להקים מסג
רת שתהיה משועבדת להם, אך שתיראה
למראית עין כמגשימה את המטרה הרא
שונה של התנועה הלאומית הערבית: אחדות
עמי ערב.

כך גולדה הליגה הערבית, ברית של
כל המשטרים הרקובים במרחב. כמו הברית
הקדושה של מטרניך באירופה של המאה
ה'19, היתה הליגה הערבית בנויה על ה
מתד המשותף מסני התעוררות ההמונים,
על הרצון הנואש לשמור על המצב הרקוב
הקיים בכל מחיר.

לקח פאלוג'ה. ישראל נתקלה במסג
רת מאחדת זו כבר ב-24 השעות הראשו
נות לקיומה. משלושה כיוונים עלו עליה
צבאות הליגה, מצוידים בנשק מערבי. במא
מץ נואש הדף אותם החיל הרגלי העברי,
קנה למדינתו כמה שנים של מנוחה יח
סית.

אולם גם בסערת הקרב של מלחמת
תשי"ח נתגלו הבקיעים בחומת הליגה הער
בית. הקנאה המסורתית בין הפרת וה
גילוס באה לעזרת ישראל. בשעה שצה"ל
הנחית את מכתו המכרעת על ראש הגייס
המצרי בדרום, לא הוסעלה כלל הדיכוייה
העיראקית שתנתה במשולש, ובן-בריתה.

שוסתיים בהפצת העיר על ידי האנג
לים. כיבושה ושחיתת אוכלוסיה, וראשית
הכיבוש הבריטי של מצרים.

הלגיון הירדני, שמר היטב על עורו שלו,
לקח הבגידה לא גשכה מלבם של הלוח
לים המצריים. אחד מהם היה מפקד-מלו
גה צעיר בשם גמאל עבד אל-נאסר.

שקיעה בחול. אולם מבחינה סורמ
לית נשארה הליגה קיימת, ואיתה המטרה
היחידה שהיתה משותפת לכל חברותיה:
השמדת ישראל. ישראל התייחסה לכך כי
אז תופעת-סבע שאין לשנותה, שלחה את
זרועותיה לעבר בן-הברית הפונטנציאלי
היחיד במרחב: תורכיה. אולם תורכיה לא
היתה מעונינת בכל הנעשה במרחב (העולם
הזה 900). שום אינטרס של ממש לא קשר
איתה אל ישראל.

שום נסיון ישראלי לא נעשה לפורר את
הליגה הערבית, לרכוש בן-ברית על הגבול.
מאמץ מוטעה אחד, לרכוש את אהדתו של
עבדאללה איבן חוסיין, מלך הירדן, שקע
בחול הרך של ערמוניות הנסיך המוברי,
שבק חיים לכל מי עם רציחת עבדאללה
בירושלים. כמה עשרות מאמצים קטנים
אחרים לא יצאו מעולם משלב של פטרול
דיפלומטי.

בדרום קמה מצרים לתחיה. קציני מלחמת
תשי"ח הניגפים הקימו דיקטטורה, שמרו
תחילה על סגנון בלתי-מחייב כלפי ישראל.
אלהם תחת לחץ מורשת העבר, יצאה ישר
אל הלגו על השרוד האחרון של האימפריה
הבריטית במצרים. נגד המטרה הקדושה
ביותר לכל מצרי: שיחזור תעלת-סואץ
מעול הבריטים. גם מצרים החדשה הצטר
פה לחזית האיבה המרחבית.

פרת נגד נילוס. השבוע, כשעמדו
הצופים על משמרתם ההיסטורית מעל חו
נות ארץ-כנען והשקיפו סביבם, הבחינו
כי רעידת-אדמה שואגת במרחב. המפנה ה
גדול ביותר ביחסי המרחב מאז הקמת הלי
גה שינה את המפה הפוליטית, נשא בחובו
סכנות חמורות, אך גם סיכויים חדשים ל
מדינת ישראל.

הסיכסוך העתיק בין הפרת והנילוס, ש
היה חבוי משך דורות, עלה על פני האד
מה, הפך שוב עובדה מספר 1 במרחב. מצ
רי, האח הגדול של העולם הערבי, לחמה
על זכות-הבכורה שלה נגד רוב שאר מדי
נות-ערב.

הגורם הגלוי לכך היה ראש ממשלת
תורכיה, עדנאן מנורס, שביקר בבגדאד.
דמשק ובבירות, הגיח יסוד לברית תורכית
ערבית. הגורם הנסתר היה ג'ון פוסטר דא
לס, ש-רהחוק האמריקאי, וחבריו בבנין מ
חיסמי-הצלעות של משרד-הבטחון הושיני
גטוני.

אמריקה ביקשה להרחיב בכל מחיר את
המערך הצבאי שלה על המרחב, לסתום את
אחד החורים הפעורים בשרשרת שביקשה
לרתך מסביב לגוש הסובייטי. היא נואשה
מזמן לרתום את הליגה הערבית למטרה
זי לכן החליטה לשבור את הליגה. עתה
הוגשמה מטרה זו: המערב שהקים את
הליגה, שבר אותה. נסיכי המרחב יכלו ל
התפלל: „המערב נתן, המערב לקח, יחי
שם המערב מבורך!“

נשק נגד ישראל. לכאורה היתה יש
ראל צריכה לשמוח על שבירת הליגה. ל
מעשה היה המצב הפוך.

בליגה שלטה מצריים, המדינה שמספר
חושביה עלתה על מספר החושבים של כל
שאר חברות הליגה יחדיו. מצריים התנגדה
לדצטרפות המתרחש לגוש המערבי. גמאל
עבד אל-נאסר, שתלה בארצו כל קומוניסט
עליו יכול היה לשים את ידו, התרשם מ
עמדתו של ג'והארלל נהרו ההודי, שיחך
עם הרעיון שמצריים תהיה עמוד-תווך כי
גוש ניטראלי חדש. הוא גם ידע כי כראש
גוש ניטראלי כזה יהיה הוא בעל משקל
בינלאומי גדול — משקל שיוכל להטילו על
כפות-המאזניים כשתגשים מצריים את ה
שלב הבא של השתלטותה על הסודאן ועל
צפון-אפריקה.

כך נוצר רקע משותף למצריים ולישראל.
כי ישראל, שממשלתה הצטרפה מזמן ל
גוש המערבי בממשלה מעשית, ידעה כי
זיון הערבים בידי אמריקה פירושה סכנת
מחה לה.

לא יכלה להיות שום אשליה: ברגע ש
עדיפות הנשק הערבית על ישראל תהיה
די גדולה, יצאו המשטרים הערבים הריאקי
ציוניים למסע-השמדה לעבר תלאביב. על
אף ההצהרות הנפות באנקרה, היה ברור
כי תורכיה בגדה בישראל.
(המשך בעמוד 8)

כך זוכרים האנגלים את ההעפלה

— דוֹרֵיין

ב־27 בינואר עומד להופיע כאן ספר שיחור לל סנסציה לא מעטה, ספרם של ביון וודו קמחי הדרכים הנסתרות, המגולל את פרשת ההעפלה מאירופה בשנות המלחמה ולאחריה, ומביא גילויים חדשים, שהושחקו, או היו בלתי ידועים עד עתה.

הסאנדי אקספרס, אחד העיתונים הנפוצים בבריטניה, מביא קטע מרעיו מספר זה: "מייביר היל, מהאינטליגנציה הבריטית, לא ראה דבר מימיו. שום חקנה מתקנות המלך לא הכינה אותו לחופעה מעין זו.

היה זה באפריל 1946. למראית-עין היתה זו חופעה רגילה. האיטלקים לכרו ספינה בשם פאדה, בדיוק כאשר עמדה להפליג מנמל ספציה. החקירה העלתה שהספינה היתה טעונה 1014 יהודים, שהתכוננו להכנס לארץ ישראל באורח בלתי חוקי.

באותו פרק זמן ידעו הבריטים היטב שהי תנועה הציונית אירגנה מערכה כבירה ומי אורגנת העלאת המוני יהודים ארצה. הם ביקשו מכה מדינית לעזור להם למנוע את הפלגת הספינות הללו מנמלי הים התיכון. מייביר היל שלח הודעה קצרה ליהודה ארזי, מפקד הספינה, להוריד ממנה את ה מעפילים. ארזי התעלם מההודעה.

מייביר היל לא התעצל, ושלה אולטימטום לאמר: אם לא יסנו היהודים את הספינה, יישלחו חיילים לפנות איתם בכת. תשובתו של ארזי היתה מפתיעה ביותר. הוא הודיע שברצו שחייל בריטי יגע באחד מהמעפילים תפוצץ הספינה, על מעפיליה וכל החיילים הבריטים שיעלו עליה. הם מוכנים למית ובלבד שלא לחזור לאירופה.

לזאת לא היה המייביר היל מוכן. החיילים נלקחו מהספינה, הנמל נחסם ואנית-קרב הטילה את עננה ליד הפאדה. המייביר פנה לסמכות יותר גבוהה.

הדרסנות לתעמולה

עתה היה ארזי נכון לנצל את הסיטואציה שנוצרה באורח מלודרמטי ביותר. היתה זו הזדמנות נפלאה לתעמולה אנטי-בריטית. תמך נה זו של הספינה הרעועה המוקפת צבא, סנקים ואניות-מלחמה, היתה עשויה לזכות באהדתם של האיטלקים. שטח-הנמל התמלא כמוצץ בעתונאים, והמוני ארזי ספציה הא יזנו לנאומו חוצבירהלכות של יהודה ארזי. הבריטים לא הגיבו.

ארבעה ימים לאחר חסימת הנמל עשה ארזי את הצעד הבא. הוא הודיע שהמעפילים יפתחו בשביתת רעב עד שיתור להם להפליג. לאחר 63 שעות של שביתת רעב היה הסיפון מכוסה מעפילים, שהתעלפו ואיבדו את הכרתם. מברק נשלח לאטלי ובו אוראה שעל ראשו תחול האחריות, לחייו של כל אחד מהיהודים הצמאים. בשעה 75 הופיעה מש לחת בריטית, בראשותו של הלורד לסקי, שנמצא אותה שעה באיטליה, ונפגשה עם ארזי.

ארזי הציע ללסקי את תנאיו הסופיים: הפליטים החליטו כי מוטב להם להתאבד מאשר להשאר באירופה. עשרה מהם היו נכונים לאבד את עצמם לדעת מדי יום ביומו, בפומבי, לעיני עם וצדה, אם לא יתן

להם להפליג. עשרת הראשונים כבר התנדבו לעשות זאת למחרת-היום.

נוכח תנאים שגעוניים, אך משכנעים אלה, התמוטטו הבריטים כליל. לסקי נחפז להודיע כי הוא מוכן לשאת ולתת עם אטלי ובוין בענין, בתנאי שביתת הרעב תיפסק. הוכי רזה שביתת-הרעב נקבע תאריך סופי לסיום המשא ומתן. שלושים ושלושה יום לאחר מעצר הספינה, הותר לה להפליג לישראל. ועתה עובר העתון לנתח את לקח הספר. "ספר זה", הוא טוען, "הנהו חד-צדדי, מכיל רק את הצד היהודי של הפרשה. המחברים מודים כי בעייתם הראשית בטיפולם בצד הבריטי היתה דלילות החומר. ובאותם דפים מופיעים אנו, הבריטים, פחות כנבלים מאשר כשוטרים מטורפים. התפקוד שהוטל על החיילים הבריטים, לגרש בכח נשים וזעקות וילדים מפרפרים היה מטפיל ומכוער.

בהגיעם לארץ ישראל, ציפו איתם פליטים ליחס כאל בני ברית שעזרו להביס את היטלר. הם הופתעו ולא יכלו להבין את יחס האיבה בו נתקלו. חלק מהבערות אשר שררה ביחס לענין באנגליה יש לייחס לחוסר האינפורמציה הרשמית לקהל הבריטי על המתרחש בארץ ישראל. רק כאשר החלו פעולות הטרור הגדולות של הארגון הצבאי הלאומי וקבוצת שטרן, החילונו לתפוס איוז מידה של מרידות הצטברה נגדנו.

בדקתי, למשל, את העיתונים מאותם הי ימים. הם מספרים באורח הקלוש ביותר על אותה דרמה. וזה בשעה שבמדינות אחרות חססה האיבה לבריטים, שנונוה מהגירסה היהודית של הפרשה. הציבור הבריטי נחנק בצמרה-הגסן של הצנוורה הריפולומטית.

הדרכים הנסתרות הוא ספר המעורר כמה בעיות חשובות לא רק לגבי האמת ההיסטורית, אלא לגבי טיפולנו בעתיד בבעיות כמו קניה וקפריסין. כי אם נכונה גרסתם של המחברים, הרי משהו אינו בסדר עם מומחי משרד החוץ שלנו, שרותי הבטחון שלנו, וטיפולנו בדעת הקהל. אילו צעדים נקטנו כדי להבטיח ששיגאות אלה לא יחזרו שנית?

"השנים שחלפו מיום הקמת המדינה הי יהודית ב־1948 תרמו רבות כדי להזים את כח שיפוטם של מומחינו למורח התיכון. לדברי מחברי ספר זה, הכין ארנסט בחיין, בהחילו לכהן כשר-החוץ, תכנית שלפיה תיהי פך ארץ-ישראל בעזרת היהודים, למשהו לדוגמה למורח התיכון. אולם המומחים ורא שר-הצבא הזהירו אותו כי תכנית זו אינה מעשית, כי מעל לכל יש לדאוג שלא להרגיז את הערבים. על כן הוגבלה ההגירה היהודית דית והועמדה על מכסה של 1500 לחודש. התכנית נגנזה.

אולם בחיין לא היה המדינאי היחיד שהיה נתון ללחץ המומחים הפרו-ערביים. כאשר הגיעו 300 יהודים, שנמלטו ממחנות ההשמדה הנאציים בשנת 1940, לחומי ארץ-ישראל, הו דיעה המשלה כי הם יגורשו למאוריציוס. צירציל היה מאד לא-מאושר בשל החלטה זו. הוא שלח אגרת למיניסטר המושבות, וכ אשר גורשה הספינה למאוריציוס אמר: "חי

• יהודה ארזי, שהוא כיום בעל ומנהל מלון רמת-אביב התל אביבי, אישר את איתות העובדות המתוארות בספר, אך טען כי אין זה הוגן להגיד כי האיטלקים קיבלו שוחד: הם עזרו לפליטים רק מתוך אהדה.

יבים להמשיך בזה, אך בשל התנאים כמ אוריציוס אין לכלוא אנשים אלה למשך כל תקופת המלחמה.

"למרות דרישה תקיפה זו, הוחזקו הי פליטים בבית-כלא צרפתי נושן ולא שוחררו אלא כעבור חמש שנים ב־1945.

יוול פרו-ערבי

ספינה אחת טוצצה בדרכה למאוריציוס, ובמקרה זה הותר לניצולים לחזור לארץ ישראל. בקשר לזה כתב צירציל אגרת הנר שאת את התאריך מארס 1941: "גנרל ויחל, כמרבית הקצינים הבריטים, הנו פרו ערבי. כאשר ניתנה הרשות לניצולים אלה לחזור, שלח מברק תקיף, בו חזה ירידה קסטטרופלית של בריטניה בעיני הערבים, ואיבוד דרכי הנפט בצרה-הבדד-חיפה. בתשובתי התעלמתי מאזהרתו של הגנרל והסברתי לו את הסיבות להחלטת הקבינט. הכל התנהל כשורה ואף כלב לא נבח.

אילו היה גם בחיין מתעלם מעצותיהם של מומחינו למורח התיכון ומתיר ל-100 אלף יהודים לעלות לארץ ישראל, כאשר היוצע על ידי ועדת החקירה האנגלו-אמריקנית, ייתכן והיינו חוסכים מעצמנו את האיבה והאלימות והטרור של אותם הימים.

מאז הקמתה של מדינת-ישראל נכנסו אליה 600 אלף יהודים. נבואותיהם השחורות של המומחים התבדו רובן ככולן. והמאורעות במצרים מוכיחים מהו הגמול למאמציו הפרו-ערביים.

"היכן הם אותם מומחים עתה? האם נעשה ניסיון במיניסטריון-החוץ לברר מה היה שלא כשורה בארץ-ישראל? או שמא אותם המומחים הם הקובעים למה מה יעשה בעיראק, מצרים וקפריסין?"

שירות יריעות יעיל

"לא כל כך חמורים, אך די מדאיגים הם הפרטים המתגלים מספר זה על הליקויים

בשרותי-הבטחון שלנו בקשר לגירוש אותן ספינות. בדברם על השיטות השונות ל-התחמקות ממשמרות הצי הבריטי, אומרים המחברים: שרותי-המודיעין של ההגנה עבדו בעילות כה רבה, עד שהוראות סודיות ב-יותר על תנועות צבא היו מינחות על שולחן מטה ההגנה עוד בסרם הגיעו לתעודתן.

"עוד יותר מחריד הוא המקרה שקרה ב-איטליה בשנת 1946, כאשר קבוצה גדולה של יהודים התחפשה ליחידת צבא בריטי ונעה מתחת לאפה של המשטרה הצבאית.

"יחידות הצבא היהודיות באיטליה נטלו חלק חשוב בתחילתה של ההגירה הבלתי חוקית. וכאשר הוחזרו לארץ-ישראל, נראה היה כי מקור זה לארגון ההעפלה נסתם. אך 10 קצינים ובה.א. הושארו כדי לבצע תכנית נועזה. בעזרת ניירות מזויפים החרימו חצר גדולה ומוסך במרכז מילאנו, וניהלו אותו כמוסך צבאי. ההסוואה היתה כה מושלמת - בית המלאכה, תמרורי המשטרה הצבאית, הי זקיפים והתעודות - עד שהאיטלקים שהו עסקו שם לא חשדו מעולם כי אין אלה חיילים אמיתיים.

לאחר שטוען העתון כי באותן השנים לא ידעה דעת הקהל בבריטניה את האמת, וכי הבריטים הוכיחו את עצמם כחובבים בשטח היחסים הבינלאומיים והתעמולה, מי אחר שמעולם לא הצליחו לשכנע בצדקת טע-נותיהם ואילו היהודים הצליחו בכך תמיד, הוא מסיים: "היום עומדים בפני חיילינו בקניה ובקפריסין אותם התנאים כפי ששררו בארץ ישראל באותה תקופה. האם נתונות עצות המומחים שלנו לביקורת קפדנית? האם שרותי הבטחון מסוגלים למלא את תעודתם? להתמודד עם כח עויין בארץ עוינת? האם נעשה הכל כדי להסביר לעולם את נקודת מבטנו על כך. הדרכים הנסתרות מספר על כשלונות ותקלות הטעונים הכחשה או חקירה. אין אנו יכולים להרשות לחזור על אותן הי שיגאות. מה נעשה כדי להבטיח לנו שלא יחזרו?"

מפקד-המעפילים ארזי 10 מתאבדים ליום

ידי חלוקת מקורות המים של הירדן והיר מוק בין ישראל ושכנותיה.

● לנסח תוכנית של פיתוח כלכלי עבור האיזור כולו, כחידה אחת, למרות האיבה השוררת בין ישראל למדינות ערב.

● לשלב את מערכות הכלכלה של ישראל ומדינות ערב במידה כזאת שלא יאשר כמעט כל מקום להתנגשויות מוניטיות.

● להטיל על מקורות המים באיזור מיקוח בינלאומי (אמריקאי) חמור, אשר יביא את המדינות השונות לידי תלות גמורה בחסדי השינגטון.

שלב ההכרעה לגבי גורלה של התוכנית יתחיל השבוע, ביום ד', כאשר ינחת מטוס דאקוטה צבאי אמריקאי בלוד, יביא לישראל את איל-העסקים האמריקאי, גבה-הקומה ויפנה-התואר, אריק ג'יהנסטון. יהיה זה אחד השיאים בקאריירה של ג'יהנסטון כשגריר המיוחד של הנשיא איזנהאואר. יהיה זה גם כיומה של פרשה ארוכה.

חלוקה גרוועה הפרשה החלה עוד לפני הקמת מדינת ישראל, כאשר הסכימו כל המיומחים, שבדקו את הפוטנציאל ה-

חלקאי של הארץ, בנקודה אחת: הארץ סובלת לא מ-חוסר מים, אלא מחלוקה גרוועה של מקורות המים. ה-מים מרובים מדי בצפון, מ-עטים מדי בנגב הצחיח. ה-פתרון היה גלוי לעין: יש להזרים את מימי מעלה-הירדן דרומה.

בימי השלטון הבריטי לא היה לישוב העברי משקל פור-ליטי מספיק, כדי לבצע תוכ-נית זו. המשקל הפוליטי לא הספיק לכך גם לאחר הקמת המדינה. רוב חלקו העליון של הירדן נמצא בשטח ה-מפורז, ולא היתה כל אפשר-רות לנצל את מקורות המים במלואם.

משבר-המים הגיע לשיאו בשנת 1951, כאשר ניסתה ישראל לנצל את עודפי-המים של ימת החולה. הסורים הת-כוננו להתנגד לכך בכוח-ה-נשק, נבלמו רק על ידי דויר-ניה הממושכים של מועצת-הבטחון, אשר התירה בסופו של דבר לישראל להמשיך בעבודות בצוץ מפעל-הירדן - מחוץ לאיזור המפורז.

בין-ברית לדמשק, ב-שנת 1952 נתחדש סכסוך ה-ירדן במלוא עוזו: ישראל הכריזה על כוונתה לחסור תעלה, שתטה את מימי הירדן דרומית לגשר בנות-יעקב, תפעיל תחנת-כוח, כסאכחה, לד-כפר נחום, צפונית לטבריה.

שוב איימו הסורים בהתנגדות מוניטית אולם הפעם מצאה דמשק בין-ברית בלתי-צפוי: גנרל הואג בניהק, הממושקף ושב-השיעור, מי שהיה או ראש משקיפי א-ים. בניהק, שהיה הססן מטבעו, החיש פתאום את קצב מחשבותיו, פקד להפסיק את הע-בודה.

כאן גילתה ממשלת ישראל תקיפות בלתי-רגילה: היא סרבה להפסיק את עבודת ה-פיתוח החיוניות. הפרשה כולה שבה והו-באה בפני מועצת-הבטחון. הדיונים והתקי-רות היו ממושכים ומסובכים. אולם לבסוף בקעה מתוך הסבך קרן של תקוה לישראל: המועצה התכוננה לקבל החלטה, שדרשה מבניהק להתיר את חידוש העבודה.

הרוסים אמרו לא. קרן-התקווה דעכה כמעט מיד: הרוסים אמרו "לא" תקיף, ומועצת-הבטחון נאלצה לגנוז את ההצעה.

היה ברור כי אם לא תתערב אחת ה-מעצמות במישורין במשחק-המים עלולה ה-פרשה להסתים בהתפוצצות מרחיבת. המת-עריבים היו, כמובן, האמריקאים: עוד לא שר היו הדיונים על תעלת בנות-יעקב ב-שיאם הופיעו חוברות חומות-קטנות על שולחנות המשלחת של מדינות המרחב. חוברות אלו הכלילו הצעה לפיתוח מקורות המים של המרחב, שעובדה על ידי המהנדס האמריקאי צ'ארלו מייקן, מי שהיה אחד מ-פעילי רשות עמק סנטי. **פעילות בוק**, תוכנית-מייקן הציעה ל-

חיד באולם, את דבריו של צעיר אחר, אברהם עופר, שאמר כי בצבור רוחת הדעה שכל ההבדל בין מפא"י לציונים-הכלליים, הוא בחמשה מיליון לירות מתוך שש מאות ושלו-שים וחמשה מיליון של תקציב המדינה. גם בחמשה מיליון אין לזלזל. הוסיף ראש הממ"ש שלה, והעיקר - האם היה בכלל תקציב פי-תוח במדינה. אלמלי עמדו שרי מפא"י בראש הממשלה?!

סודל בונה וחשמל. מצבם של הדוברים בשאלת ההלאמה, לא היה קל. דרוש היה כשרון סולפולי נוקב כדי להוכיח מרוע חיבת היתה חברת-החשמל וחברת-האשגל לעבור לרשות המדינה, בעוד שירותי הבריאות, מפ-עלי המלט והברזל, נשארו בבעלותם של אנשי הסתדרות. כמה מהנאומים צטטו את דבריו של מנהל סולל-בונה-וישולומים, הלל דן, כי משק המדינה ומשק סולל בונה חייבים להתמוג. נשארה פתוחה השאלה, בבעלות מי?!

אולם מסקנתם של הדוברים היתה אחידה לפחות בנקודה אחת: באם תוכה מפא"י

צעירי-מפא"י עופר, נשך, נחש, אניה, גבר

לרוב בבחירות הבאות לכנסת, יבואו על תיקונם מבחינה סוציאליסטית כמה וכמה מפעלים, שכיום קשה להעבירם לרשות מ-רדים ממשלתיים בהם שולטים שרי הצ"כ.

הסביר אחד השרים: "סוף סוף אין אנו יכולים להיות גם בקואליציה וגם לדרוש את ראשות כל המשרדים החשובים!"

קצינים צעירים. בסך הכל היה ברור שדרך מפא"י בסוציאליזם ניטשטשה מאד. הרבה עקרונות סוציאליסטיים שהיו נכונים לפני דור שוב נראים כיום מגוחכים. סולל-בונה וחברותיו, מפעלים שנחשבו פעם לחלוץ הסוציאליזם והפכו בינתיים ל-מיבצר של קאפיטליזם מונופוליסטי, היום רק הסימפטום הבולט ביותר.

היה ברור שדרך האניה המפא"יית בלב הים הסוציאליסטי וקוקה למפה חדשה - וכי רק הקצינים הצעירים יוכלו לשרטט אותה. בינתיים לא היתה נכונות רבה מצד הקבר-ניטים הקשישים לפנות להם את גשר הפיקוד.

פיתוח זים רותחים

ייתכן מאד כי ינואר 1955 ייחרת בהיס-טוריה כחדושה-המיפנה בתולדות פיתוחה של מדינת-ישראל ויחסיה עם מדינות-ערב ועם ארצות-הברית. כי בסוף החודש יוכרע סופית גורלה של תוכנית-ג'יהנסטון - הנסיון האמריקאי להשיג, בבת-אחת, ארבע מטרות שונות: ● לסיים את החיכוכים המקומיים עלי

(המשך מעמוד 6) הודיע השבוע סאמי אל-סולח, ראש מ-שלת לבנון: הברית העיראקית-התורכית החדשה, תאפשר שמירה על הכסתון במ-ר חג בהתאם לעקרונות האו"ם ולהחלטות ש-נהקבלו על יסודם, ובייחוד ההחלטות הנוג-עות לשאלת מלסתיין.

לפי המלון הערבי, פירושה של הכרזה זו: הברית החדשה תאפשר לערבים לצאת למלחמה נגד ישראל כדי לגרשה משתי הגליל, יהודה וירושלים, שהוקצבו בתכנית או"ם המקורית למדינה הערבית המלסתי-נית (שלא קמה) - לפני שנכבשו בידי צה"ל ברדפו אחרי הצבאות התוקפים, ש-הפזו החלטה זו.

הליגה השמיית. הרקע ההיסטורי ל-ברית בין מצריים וישראל היה ברור. אין שום ניגוד אינטרסים אמיתי בין שני המ-דינות - עתידה של מצריים מותנה באי-הוד עמק-הנילוס וצפון-אפריקה, ואילו ע-י תיד ישראל מחייב השתלבות המדינה בחי-המרחב. גם מבחינה רגשית היתה ברית כ-זאת מובנת: בשדות-הקרב של הדרום, ב-גנבה ובפאלוגיה, למדו חיילים מצריים ו-ישראלים לכבד איש את רעהו, לבוז במ-שותף לצבאות הירדן וטוריה.

אולם התקלות היו עדיין גדולות: ישראל לא יכלה לשכוח בנקל את מצור הסואץ. מצריים לא יכלה להתגבר בנקל על חששה הנושן כי ישראל היא ראש-גשר אימפריא-ליסטי אירופי, המשועבד מטבעו למערב. המלחמה-הזעירה על הגבול, הסרגיה של הפליטים, תעמולת-הזוועה ושנאת-השנים היו גורמים מפריעים כבדי-משקל. לא נפל כמה הפחד המצרי מסני התפשטות כלכלית ישראלית, כמתחרה במצריים.

בכל זאת היה נראה השבוע כי נפתח אשנב ראשון למפנה גדול. על חורבן אש-ליות האתמול, יכולה להיחלד מדיניות נור-עזת חדשה. במקום הליגה הערבית, רמוזה מרחוק האדיאה של ליגה שמיית. המרחב היה צמא למלוא כוחם של יורשי פרעה ויורשי משה בן-עמרם.

מפלגות הפלא החמישי

שלושה הם נפלאו ממני וארבעה לא ידעתיים: דרך נשך בשמיים, דרך נחש עלי צור, דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה.

השבוע התכנסו כמה מאות בחורים צעירים, המהימים את הסיעה הבלתי-רשמית של ה-צעירים במפא"י, הוסיפו לפסוק ידוע של משלי פלא חמישי: דרך מפא"י בסוציאליזם.

בליל שבת נתלקטו הצעירים לבית-ברל בצופית, למטרת בירור דרכה של מפלגתם. הצעירים, בניהם אשר יולין נמוך הקומה והנמרץ, אברהם עופר, אהוביה מלכין, סולידי ומצטיין בנאום, לא נעובו לנפשם לדון בסוגיה החמורה. אל שלחן הנשיאות ישבו השרים פרץ נפתלי, זלמן ארן וראש הממשלה - משה שרת, העוקבים מקרוב אחרי מעשי הצעירים, העלולים להיות גורם חשוב במאבק הסופי הקרוב בין שרת ובי. גי.

כבר עם פתיחת הדיון עוררו הצעירים מורת רוח בקרב אנשי המשמרת הותיקה במפא"י. אמר ח"כ עקיבא גוברין: "אשר ידליו ואברהם עופר הם חברים שלי. אין לי חברים אחרים. אולם אני כולי נגזו למשמע דבריהם, ואיכפת לי מאד שדעתם לא תהיה כפי שהיא..."

סוף לסרליין. סיבת רגזו של גוברין, היו דבריו של ידליו שאמרם בנאום הפתיחה לכנס: "אינני חושב לאפיקורסית גמורה את הדעה שיש להלאים את קופת-חולים. אדרבא, נתבע אנחנו הלאמת כל שירותי הבריאות, ואז יתחרטו הצ"כ על הצעתם זו, וסרליין עלול לאבד סוס-בחירות מצויין. ואינני מבין מרוע מתיר דבר כחותרים תחת אשיות ההסתדרות, מי שבא להציע רעיון הלאמה כגון זה..."

כחוסר רצינות הגובלת בפשע, הגדיר ראש-הממשלה, משה שרת, בעל העניבה כמעט היר- * משלי ל, פסוקים י"ח וי"ט, שנתנו לסופר יגאל מוסינזון את השם לספרו. ** דברי דבר באו להתקיף את הראיון ה-מיוחד שנתן איש העובד הציוני, משה קוגל, בדו"ח לבחור של העולם הזה.

עטים גלובוס עם. דיו הפלאי DW 2

כביסה כזו אכזר כביסה כזו אכזר

הודעה חשובה

הפתעה יפה לצרכנים הנאמנים של אבכת כביסה. זוהי על כל קופסת אבכת כביסה "זוהי" נמצא תלוש שיש לגזור. מי ששולח עד יום 24.2.55 לחברת נורית בע"מ, רחוב הגדוד העברי 28 ת"א, עשרים תלושים של אבכת כביסה "זוהי" רשאי להשתתף בהגרלה של

תחפושת פורים לילדים (בגודלים 70-50)

האשה הנובנה אשתמשת רק בזוה, השומרת על הכביסה וחוסכת עמל לכובסת

מלך סיגריות

הידועות באיכותן המשובחת!

השקת כמיליון דונאם אדמה, בעמק-הירדן לבדו, להזרים לתכלית זו 1213 מיליוני מטרים מעוקבים של מים. לפי התוכנית, יהיה רשות-הפיתוח המרכזית צריכה להקציב 490 אלף דונאם של הקרקעות המושקות לירדן, 420 אלף דונאם לישראל, 30 אלף דונאם לסוריה ברוכת-המים.

גורלה של התוכנית נדחשה היה טוב יר-תר מתיכונות ההשקאה של לאורד-מילק, הייס וסייבי, שקדמו לה. מהירות הפעולה של האמריקאים היתה ממש מדהימה: זמן קצר לאחר פירסום תוכנית מין כבר מינה הנשיא אייזנהואר את אריק ג'יהונסטון ל-הפקיד של שגריר מיוחד, שלח אותו לסוריה במרחב, הטיל עליו להשתמש בתוכנית כב-סיס לשיחות עם הממשלות השונות.

פעולתם של היהודים והערבים היתה מהירה לא סתות. שני הצדדים ערכו תוכנית-ההשקאה מוגדלות. התוכנית הישראלית שהיתה מבוססת על הרו"ח של מומחה-ההשקאה האמריקאי, ג'והן קוטון, כללה גם את ניצול מימי נהר-ליטאני הלבנוני, הניגרים לריק לתוך הים התיכון, דרשה לנצל גם את מקורות המים. אשר מחוץ לעמק-הירדן. תוכנית זו הגדילה פי שלוש את השטח ה-מושקה, הקציבה לו פחות מים כפולה מזו שבתוכנית מין. הנהגת העיקרת מתוכנית קוטון: ישראל עצמה, שהיתה יכולה ל-הגדיל את השטח המושקה שלה מ-420 אלף דונאם למיליון ו-790 אלף דונאם.

תוכנית פשוטה יותר. התוכנית של מדינות-ערב היתה פשוטה יותר. היא הוד-תה, זו הפעם הראשונה, בקיומה של מדי-נת-ישראל ובכוחה לקבל חלק ממקורות-המים, אך קצצה את כמות-המים, המוקצבת לה, במידה ניכרת.

האמריקאים דחו את תוכנית-קוטון, מ-תוך שקילום פוליטיים. על טענותיה של ישראל כי תוכנית ההשקאה איזונית, אשר לא תקיף את כל מקורות-המים של ה-איזור, תהיה חסרת-ערך, השיבו הדיפלומ-טים האמריקאים כי הליטאני כולו נמ-צא בשטח הלבנוני, ואין זה הוגן לדרוש מממשלת בירות לתרום את מימיו למדינות אחרות.

אורות באפילה. השבוע, כאשר התכר-גן אריק ג'יהונסטון לסיור השלישי - ו-אולי גם האחרון - בבירות-המרחב, היו בידו שני תוחמים ברבים: הבטחה אמרי-קאית לממן את ביצוע תוכנית-מין המקורית בסך של 121 מיליון דולאר, ואיום בלחץ פוליטי אמריקאי, במקרה שסירבו המדינות השונות לקבל את התוכנית, ואף פי-כן ידע השגריר המיוחד כי הוא עלול למצוא את עצמו בתוך מים רותמים.

שתיים מהנקודות העיקריות, שהיו על-ד-לות לכוחת את ג'יהונסטון סוכמו בשבוע שעבר על-ידי היומון המצרי אל-אהראם. הנקודות:

● כמות המים שיוקצבו לכל מדינה באיזור.

● מקומו של אגס-האגריה המרכזי ככל שקרב מועד ביקורו של ג'יהונסטון, רבו אורות החשמל שולקו בשעות-לילה מאר-חרות במשרדי-הממשלה בירושלים ובמשרדי-תיכנון המים לישראל בקרייה התל-אבדינת שב נתכנסו מומחים ודיפלומטים, דנו בקב-ית עמדת ישראל בשיחות.

תוצאות ההתייעצויות הקודמות היו הש-בוע עדיין לוטות בערפל. אולם דבר אחד היה ברור: סיורו של ג'יהונסטון והשרי-חות, אשר ינהל עם הממשלות השונות, יהיו אחד מציוני-הדרך החשובים בפיתוח-המרחב.

בי.ג'י. קורופציה חלוצית

אחר כשלוש שנים מוניס (העולם הזה 869), בו לא הצליח בן-גוריון להקים את תנועת הנוער שהיתה צריכה להפוך, בסופו של דבר, לתנועתו הפרטית, בא לפני חצי שנה כינס נהלל, בו קרא בי. ג'י. לבני החתיקים שב-250 המושבים (עובדים, שיתופיים ועולים עם אוכלוסייה כוללת של 75 אלף) להחליף לגב ולפרוודור ירושלים, לקבל על עצמם תפקידים מורכבים חברתיים, חקלאיים וכ-חזניים.

מאה בני מושבים נחלצו לקריאת בי. ג'י., יצאו מספר יחזקאל, נהלל וכפר חתקין לפי תוכנית-מין המפורזת צריך יד-כינת להשמש כאגס-האגריה מרכזי. אולם לבדרי אל-אהראם, דורשים הערבים לחקים את האגם בבקעת-הירמוק, מחוץ לגבולות ישראל.

לפטיש, רנן, גילת בדרום, לנס-הרים, צלפון בפרודור.

עד מהרה נוכחו הם לדעת כי למעשה אינם אלא משרתי מסא"י, אם כי בשכר טוב למדי: 165 לירות לחודש, בתוספת לירה ליום אש-ל ודירת-חינם. בני המושבים הפכו לפקידים מפא"י מוסחים במעטה החלוציות, הדריכו את העולים לא לפי הכנתם, כי אם לפי הוראה מגבוה.

דבר זה לא מצא חן בעיני כמה מהם, שעוד האמינו בחזון החלוציות חסרת-הפניות. הם פנו, בחודש שעבר, למשה שרת, סיסרי אז בנגב, נפגשו עמו בתחנת הטרקטורים המר-כיות שבמושב מקלול, ביקשו ממנו שיסיר מעליהם את הפיקוח המפלגתי. אמר שרת, שהסתייג מכל הפרשה עוד בראשיתה: "כשארגנתם את העניין לא שאלתם את דעתי. מה אתם באים אלי עכשיו?"

לרוב הנחלצים לא שינה הדבר במאומה, הם ניאחו בהחלט להמשיך בהורכה ה-מפא"יית-החברתית-חקלאית. עודד אותם לכך, בכינוסם האחרון בבאר-טוביה, איש מפא"י לא אוהד שרת, בן מושב בעצמו ובעל עמדת מפתח במדינה. אמר הוא: כל המדינה מלאה קורופציה. אתם אינכם צריכים להסתפק ב-יישובי העולים, עליכם גם להכנס למנגנוני ההסתדרות, הסיכנות והממשלה.

ערבים

כיצד לזכות בשלוות רוח

עורך-הדין הערבי אליאס קוסה (חורו עם מוסה), איש חיפה, לא פקפק הרבה מה עליו לעשות לאחר שקרא את דברי שר הבטחון, פנחס לבון, במועדון מיוא (לסופרי ואמני מסא"י) התל-אבדי. לבון הביע את דעתו כי השלום עודנו רחוק, הוסיף בלשון שאינה משתמעת לשני פנים כי ערביי ישראל אינם אלא גייס חמישי, מהמים סכנה לבטחון המדינה.

שפך קוסה את לבו במכתב בן 1400 המלה ללבון: "ההרגשה הנוכחית של אי-שביעות רצון ואכזבה שפשתה בקרב המעוט הערבי היא תוצאה ישירה ובלתי נמנעת של מדיניות-תה העוינת של הממשלה. לו התיחסה (הממ-שלה) לערבים כפי שהיא מתיחסת ליהודים, לו הבטיחה להם אפשרויות תעסוקה שחת והתיחסה אליהם בצדק ובהגינות, היו ערביי ישראל הופכים לנכס של ממשלה למדינה, זה-מים גשר לסיפוח תחסיס ייודותיים בין ישראל לשכנותיה הערביות."

אולם הממשלה "מתיחסת לערבים כאל אזרחים מדרגה שנייה... איננה מגלה כל נכר-נות להקל על התערותם במבנה המדיני, הכלכלי והחברתי של המדינה". ובהתחשב עם העובדה "שהממשלה אינה מוכנה לשנות את מדיניותה העוינת (כלפי הערבים)" מציע קוסה מוצא פשוט ביותר: "האם זה לא יותר טוב לישראל לפצות את הערבים על רכושם ולהחיר להם לצאת את

עוזר-דין קוסה

במכתב ללבון, מסביר זר

ישראל עם תמורת הניצוי במטבע זר?" אם כי "נכון שצדד זה יעלה למדינה בסכום מבי-הל במטבע זר, הרי ההוצאה הזאת תתכסה, משך הזמן, על-ידי החסכון בתקציב הבטחון

• האוכלוסייה הכוללת של הקיבוץ, על-שלוותו: 72 אלף.

ושלחתי-הרוח שתשתרר על הממשלה ועל-העם היהודי."

הצעתו היקרה של קוסה לא היתה מקורית. קדם לו, בשש שנים, יהודי שהציע אותו פתרון במחיר זול בהרבה. היה זה אוסף ה-אוטוגרפים האוניברסיטאי, איש ירושלים ד"ר אברהם שרון, שהציע עירב אחר תום מלחמת העצמאות לפנות את ערביי ישראל מן הארץ, לפצותם במטבע זר - זה של ארצות

ערב, שיימסר תמורת רכוש יהודי עיראק, מצרים, תימן, סוריה והלבנון (ראה מכתבים).

חיפה

עשהו רקוב

"אין כל חסיסה בסניף מסא"י בחיפה ו"הכריו לאחרונה אבא חושי, ראש-העיר ה-ת"קף והנמרץ, השבוע נתגלה כי החסיסה היתה קיימת. אלא שהיא דוכאה והוסתרה. במרכז הפרשה עמד גבר גבה-קומה, צנום ושחרחר: שלום מחרז, מזכיר ועד עובדי עיריית-חיפה.

המאבק הסמוי התפתח עוד לפני חודשים מספר, לאחר שנבחר הועד החדש של עובדי-העירייה. הועד נבחר כולו על טהרת מפא"י, ואף על פי כן העז להציג לראש העיר כמה דרישות צנועות:

- השחאת תנאי פקחי עיריית-חיפה ל-תנאי פקחי עיריית תל-אבדי.
- בנדי עבודה לגזבים.
- הוצאת-הנסיעה לאחיות העירוניות.
- תוספת שכר ל-20 עובדים בכירים.

המשאומתן היה ארוך ומיגע. אבא-חושי איים, שיכנע, התריע, סיים את הישיבה ב-לא תקיף. העדה-העובדים עזב את חדרו של ראש-העיר בצורה הפגנתית.

שיחות על כוס-תה. עתה התחיל שלב שני, שקט יותר. עסקנים מכל הסוגים עטו על חברי הועד, שוחחו אתם על כוס תה, הסבירו להם כי טובת המפלגה דורשת מהם לסייג מורישות מפורזות. אחד העס-קנים הוכיר אטילו את תקופת העבודה החלו-צית בעירייה. הכל היה לשוא. ועד העובדים עמד במרוי.

אפשר שהמאבק היה נשאר בגדר מלחמה קרה, אילולא התערב הועד בפרשת שחיתות שנתגלתה בעיריית חיפה: אחד ממקורבי הועד האשים את זכריה פרייליך, מנהל מח-לקת מס-העקפים והרשויות של העירייה וחברו הסוב של חושי, בקבלת משכורת חוד-שית של 200 ל"י מעל בית-קולנוע חיפאי.

נציגי מפ"ם והצ"כ בעירייה הקימו ועדת-חקירה, החלו בביורר הפרשה. זכריה פרייליך המשיך לעבוד במשרתו, ואילו ה-מאשים, איש מפא"י חתיק, פוטר ממשרתו בעירייה.

מיד נחלץ ועד העובדים לפעולה, הבטיח להגן על כל אדם, שיבוא להעיד נגד פרייליך. אבא חושי נודעוץ, היה נאלץ לשנות את הכססיו: הוא המיין חלק מאנשי הועד לביתו, הצליח לשכנע אותם "לחזור למושב". ארבעת הנותרים, ובראשם שלום מחרז, המשיכו במרד.

המורדים זכו ברוכ. במהרה לכש-המרד ממדים מסוכנים: כאשר נערכו ה-בחירות להעדות השונות של מפא"י בחיפה

זכו שלושת המורדים הראשיים, שלום מחרז, שלום סיאנו ותימאס חינו, ברוב גדול של קולות. עתה היה ברור לאנשי חושי דבר אחד: יש לסלק את מחרז בכל מחיר. ראשית פעולת הסילוק התבצעה בפש-טות: בלחץ הנהגת מפא"י בחיפה כונסה ישיבה של ועד העובדים ונתקבלה החלטה למנות מזכיר חדש במקום מחרז. כאשר סרב מחרז להיכנע, סען כי החלטת

מתון ג'והנסטון וראש-ממשלה שרת במימי הירדן, כנויה בפנים

הישיבה לא היתה חוקית, נקטו אנשי חושי בצעד קיצוני: שלום מחרז הוצא ממפא"י. אולם מחרז לא ננעץ, נקט בצעד קיצוני נגדי, שחשף את המאבק הסמוי בעירייה לאור-העולם: הוא הכריז שביתת שבת בחדר-הועד-העובדים של העירייה, הודיע בתקיפות: "לא אוזן מכאן עד אשר ייבחר ועד-העובדים חוקי".

ואכן, הוא לא זו מחדר-הועד, אפילו האיום בהוצאה מן ההסתדרות לא עורר אותו ל-היכנע. אנשי אבא חושי התכנסו להתייעצות דחופה החליטו לשנות את תכסיסיהם.

התכסיסים שוננו. מחרז קיבל הבטחה כי השבוע יערך בירור מקיף של כל הפרשה, הסיסק את שביתתו בת היום-היום.

אולם דומה היה כי שביתת-הנשק איחרה לבוא: להב המרד הקיף כבר חלק גדול מעובדי-העירייה. 500 עובדים חתמו על עצומה, הביעו את תמיכתם במחרז. 70 עובדים אחרים, חברי מפא"י, הודיעו כי אם לא תבטל המפלגה את סילוקו של מחרז, יעזבו עוד החודש.

עתונות

קמטא. קמטא

ד"ר נתחלי הרצל רוזנבלום המקורח יני-מך הקומה היה תמיד איש עצמאי מאד. מאז חתם ב-14 למאי 1948 על מגילת העצמאות, כנציג הרביוניסטים ותחת השם הרצל ור-די, גילה עוד ביתר שאת את עצמאיותו. כעוד רך ידיעות אחרונות קבע לעצמו את הטור הראשון בעמוד הכיכבי של עיתונו כקדוש למאמריו הראשונים העצמאיים מאד, לא נתן לאיש לעבור עליהם לפני השלחם לרופס.

השבוע, אחר סידרת מאמרים ראשיים שכר-נו נגד מדיניות הבטחון של משה שרת, בהם הטיף ד"ר רוזנבלום לאקטיביות עקה, החליט לשנות את הנושא, להתקיף פעם במקום את ראש ממשלת ישראל את קול ישראל ואת ממשלת ישראל גם יחד.

כתב הוא: "יום חשוב הוא היום הזה... היום מתחיל קול ישראל להשמיע מעל גליו

הארץ

תביעת פיצויים מאת בקר-הסרטים

אנריקו דה'בוקארד (דבר השבוע).

מרדכי דן, תל-אבדי.

עוסק בביקורת על סרטים מו"מ

סיקאניים.

הם נעצרו על-ידי המשטרה ונכלאו

(על-החשמה).

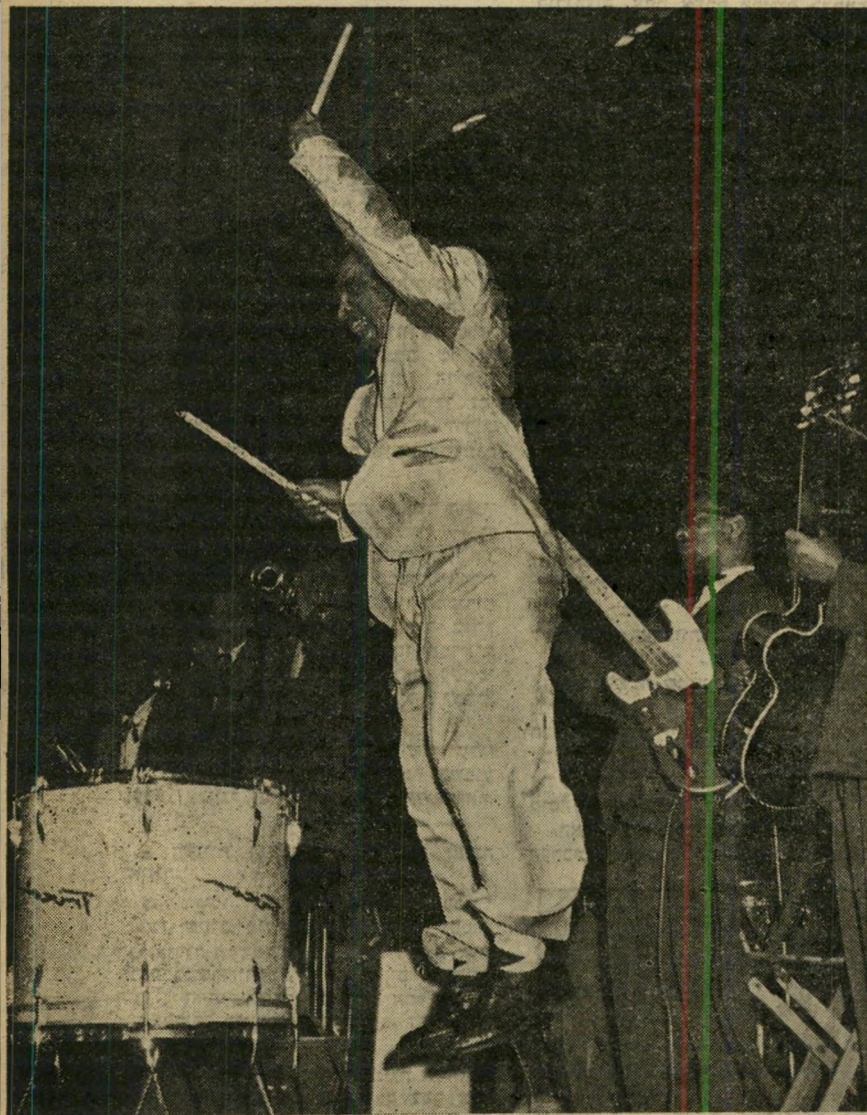
אליק מג, חיפה.

כמו שכתוב במישנה: חרש, שוטר

קטן.

העולם הזה מקבל את פני הפלילישה הכושית

משך ימים ספורים בלבד יוכלו ישראלים אוהבי מוסיקה למצוא פעמיים מדי ערב את 2104 מקומות הזירה שרון הרמת-גני כדי לשמוע את תזמורת הג'ז בת 25 המנגנים הכושיים של קוסם התופים לייאונל המפטון ואת 1067 מקומות בות "הבימה" התל-אביב, כדי להקשיב להצגת האופירה העממית-כושית "פורגי ובס", המבוצעת עדידי דהקה כושית בת 80 איש שהגיעו מאמריקה.

קוסם-התופים המפטון (למעלה) מזהיב לא פחות מבס רבת-הקסמים (משמאל)

דיים בין שדה התעופה בלוד לתל-אביב כש-25 חברי התזמורת מנגנים על כל כליהם כל הדרך, משמיים הזמנה חיה להופעותיהם בזירה שרון הרמת-גני בן 2104 המקומות. כדי להקדים את פורגי ובס נאלץ המפטון להקדים את הופעתו בלוד לעשר בלילה. ובשעת לילה זאת נאלצה אפילו תזמורת ג'ז לעבור בשקט. אך אם לא נשמע שאין תזמורת בדרך לוד-תל-אביב, לא מנע דבר את הרעש הגדול בו נתקבלה הפלישה הכושית לפני ואחרי בואה. היה זה קהל האלפים שעמד משך שעות בתורים, שהודנבו לעתים באורך של כמעט קילומטר, ביקש לזכות בכרטיסי כניסה להופעות הכושיות, התמרמר על מעוט הכרטיסים, הביע את החשד כאילו הסתננו כמויות ניכרות של כרטיסים לשוק השחור, נמכרו בו במחירים כפולים.

שניים וחצי סיליון

המפטון החל את הקריירה המוסיקאית שלו בגיל שבע, כמנגן בתזמורת המשמר הלאומי בצ'יקאגו. את המשכה פיתח בקונסרבטוריה קלר פורנית, למען למוד בה עבד כמוכר מייסודה. עד מהרה התקיים הכושי הצעיר לא ממכירת סודה, הרחיח יפה כחבר תזמורת ג'ז בלוס אנג'לס.

(ראה שער) אם כי ייתכן מאד וסנונית אחת באמת איננה מבשרת את האביב, הרי נוכחו החורף רבבות ישראלים איהבי מוסיקה לדעת כי זמרת כושית אחת מבשרת, לפחות, חורף כושי. היתה זאת הפצצה השחורה. ג'וזפין בייקר, שבלישרה בהר פעותיה בזירה שרון הגדוש עד אפס מקום (העולים הזה 895) את החורף הכושי שהיה צפוי לארץ. חיל הנחתיה של הפלישה הכושית ירו השביעי בלוד, בהפרש של שלוש שעות בין גל 25 מנגני חזמירת הג'ז של לייאונל המפטון לגל 80 אנשי להקת פורגי ובס. את האחרונים אף ליהה הארגז המעופף המטוס הגדול ביותר שנחת אי-פעם בארץ ושמן בחובו את תפאורות האופירה פורגי ובס, משקלן עלה על 17 טונות.

חוריתונק לכרטיסים

קוסם התופים לייאונל המפטון, שלא ידע, לראשונה, על בוא פורגי ובס, תכנן הופעת-ראוה רבה-רושם ורעש. לפי התוכנית היה צריך מטוס להגיע בעשר בבוקר. לפרוק את אנשי התזמורת לתוך שורת אמבולנסים של מגן דויד אדום, לו הוקדשו כל הכנסות התזמורת בארץ. האמבולנסים התעתרו לעבור את 17 הקילומטרים המפרי-

לות-הניכויים, אשר ניכה משרד-החינוך מ-מוכרותו. מ זה ללשכת מס-הכנסה החיפי-אית. אולם כאן חיכתה לו הפתעה: שמו לא היה ידוע לפקידים, והתיק שלו לא נמצא במקום: "תהיה מוכרח למלא מחדש הצהר-רות על הניכויים". שלמה משך בכתיפו, חזר למוסד, מילא את הטפסים, חיכה לת-שובה שתבהיר את מצבו.

"יש צדק". עוד בסרם נתקבלה תשובת משרדי מס-הכנסה, הגיע למוסד אהבה פקי-שנשלח בשליחות חשובה: לבדוק את הכ-נסותיו של שלמה זליג. הנהלת המוסד מסרה לפקיד העתקים של כל האישורים וקבלות הניכוי. הוא אסף את כל המסמכים, סמם בחיקו עי-הכרס, הבטיח שהכל יסתדר. שלמה נשם לרוחה: "בכל זאת יש צדק בישראל".

"אינך קיים". אולם במהרה התברר שהצדק היה רחוק מההגשמות. יומיים לאחר ביקורו של הפקיד הארובי, שעה ששלמה הרצה בפני תלמידיו על דרמי-התרבותו של הפרעוש, נכנסה לכיתה פקידת המוסד, בי-שה בשורת אימים: "המשכורת שלך עוקלה".

לשלמה לא הייתה ברירה אלא לשוב ולכתת את רגליו על פני נחבי האישורים. הוא פנה למשרד מס-הכנסה בהדר-הכרמל קיבל תשרי-בה תקיפה: "אצלנו אינך קיים כלל. גש למשרד שלנו בעיר התחתית ופנה לחדר 21". בחדר 21 נתקבל המורה עליזי פקיד מי-שועמם, שהסביר לו בין פיהוק לפיהוק: "גם אצלנו אין לך סימן וזכר. עליך לשוב ולמלא טופסי הצהרה על הכנסותיך".

"אולי תוכלו לבטל את העיקול?" התי-חנן המורה. אולם הפקיד המשועמם הסביר לו בתקיפות: "אנחנו לא יכולים לבטל עיקולים". גם התשובה על שאלת שלמה: "למי עליו לפנות היתה תקיפה לא פחות: "תוכל לפנות אלינו בעוד עשרה ימים, נענין בדבר".

השבוע קרבו עשרת הימים לקצבם. שלמה הקדיש זמן רב למילוי טפסים ולבקשת הל-ואות מחבריו על חשבון משכורתו המעור-קלת. בזמן הפנוי המועט שנותר לו העסיק את עצמו בפיענוח תופעה שחרה מגדר כל חוקי הטבע: כיצד יכול משרד מס-ההכנסה לדרוש כסף מאדם, אשר אינו קיים לגביו?

חקלאות יש לנו תישין

החוק היה ברור מאד. אמר הוא (חוק לה-שבחת ייצור חקלא/בעלי חיים, תשי"ב 1952, סעיף 3): "שר החקלאות רשאי... להקנין תקנות... האוסרות או המגבילות גידולם של בעלי חיים, או של כל סוג מסוי-גיהם, לצרכי רבייה, או את שימוש בהם להרבעה טבעית, להזרעה מלאכותית או לשיר-טות רבייה אחרות..."

ליתר בטחון מינה שר החקלאות של אותם ימים, כיום שר האוצר, לוי אשכול, מפקחים שהיו רשאים "לסמן או לסרס בעלי חיים שגידולם או שימושם להרבעה, להזרעה מלא-כותית או לשיטות רבייה אחרות, נאסרו".

מפקחי משרד-החקלאות, שדאגו לשלום 40 אלף העוים הגועיות המצויות בארץ, מלאו אחר החוק בחריצות רבה, הודיעו השבוע כי כבר סירסו השנה יותר מאלף תישים פראים שאינם מתאימים להרבעת עוים. את הסירוס ביצעו המפקחים בעזרת צבת בורדיצו מצופה בכרום, הנקרא על שם ממציאו האיטלקי, דומה לצבת רגילה, גורם לשסף דם בגיד הנשה, הגורם לקריש דם, הגורם להתנוונות אשכי החיש.

לא באופן חיצוני. כן מאושרים להר-בעה ב-2106 במרבעות הישראליות: תישים בריאים ולבני צבע, בני גזע זאגן (על שם עמק זאנה השחוצרי פורה העוים גבוהות התנובה), שאמורותיהם הניבו לפחות ממוצע של 800 ליטר חלב לשנה. תיש השבחה כזה עולה עד 130 ל"י, מסוגל לעבוד שבע עד שמונה שנים, להרביע 120 עוים לשנה.

אנשי מדור הצאן במשרד-החקלאות השקי-פו גם מעבר למרבעות, הוזירו את בעלי העוים, לפנות את ורק למרבעות מאושרות כדי לא להלכד ברשתם של רמאים או אנשים בלתי אחראיים. כי מנהל מדור הצאן ידעו את טיבם של איכרים ערמומיים. ואלה יודעים כי תישים מסורטים יכולים להיות פעילים בלי שהליקוי הגוסני של העדר פרויותם יהיה מורגש באופן חיצוני.

מלכת העוים הבלתי מוכרתה, צופיה ממשק גוניר העמק-היזרעאלי, הניבה בשנת החליבה החולפת 683 ליטר חלב.

את חגור . אננם, הדבר נעשה ביצנעה... יש מ עוהו היום לפני הצרתיים, כשהגברים אר-גם בבית והנשים עסוקות במטבח, למען שי-נתרגל אליו קמעא, קמעא. ברם, הצנעה הזאת לא תהיה בה כדי לחפות על החידוש הגדול, שהוכתב, ללא ספק, עלידי מוסד גבוה מזה של הנהלת קוג ישראל..."

לו היה ד"ר רוזנבלום פחות עצמאי, נותן למישוהו לעבור על כתב-היד או מברר קמעא, קמעא מן העובדות לא היה המאמר מופע. כי רק במאוחר נזכר אחד מעורכי עיתון-ה-ערב, הציץ בתוכנית הרדיו, גילה כי האר-ברטורה סינוו הדיבורים שנוגנה באותו צהריים בקוג ישראל לא הייתה של הגרמני-הגנר, כי אם של המלחין ההולנדי הבלתי-יודע-כמעט הגינר.

אורחים טיול על הידים

כשהגיעה מישלין לאסטט (24 לפני חודש ימים לבית-החולים הצרפתי ביפו, לא רצתה לעסוק שם במקצועה, זה של אחות רחמניה. היא ובעלה זיק (33) רק ניצלו את האפשרות ללון בשטח צרפתי בניכר, להניח בו, שעה שלא סירו בין דן לאילת, את חגור המסע שלהם שהסתכם בשני תרמילי גב.

הוגג לאסטט לא היו תיירים רגילים. הם היו היררים טרמפיסטים שעברו בעזרת ידי-הסיעוצרות-המכוניות 400 דולר מרחק של 10 אלפים קילומטרים משך מאה ימים כש-מסעם עובר דרך שחף, גרמניה, אוסטריה, יוגוסלביה, יוון, תורכיה, סוריה וירדן לפני הסתיימו בארץ, אליה הגיעו דרך שער מני-דלבוים.

במסע זה לא היה משום חידוש לזיק לא-סטט שעבר בשיטה זאת, לפני שנשא באביב שעבר את מישלין לאשה, מאות אלפי קלור-מטרים ב-37 ארצות. כמנהל אכסניות הנוצר-בצרפת עובר הוא בארצות זרות, מכין לגר-ער חדיכי טיולים (לא, כיצד ומתי כדאי לנסוע); מה ואיפה לאכול; למי לפנות).

שגיאות פרלמנטריות. כשיצא הוגג לאסטט השבוע את הארץ, בה שהה כאורחי-משרד החינוך, לקח עמו זכרונות נעימים מישראל, התרשמויות עזו יותר חזקות מאר-צות המרחב האחרות, בהן עבר בדרכו ליש-ראל.

בסוריה, למשל, התלהב הוגג מאד מהרמה הגבוהה של הפקולטה לרפואה בדמשק. הסר-רים עצמם חושבים שרק הסורבון הפריסא-ת מתחזה אליה ברמתה ובוגריה הם, לכן, רו-פאריהחוק היחידים המקבלים רשיונות לע-סוק ברפואה בסוריה ללא בחינה נוספת. פחות התלהבו הנוסטרים מרמתם של צירי-הפרלמנט הסורי (נזכר זיק: "הם עושים שגיאות כהיב אסילו במכתביהם!").

בזכות אשתו מישלין נמנעה מדיק הישני-תה של שגיאה אחרת, שארעה לו לפני שנים מספר, בעת ביקורו הראשון באנגליה. זיק שעבר ברחוב הראשי, נתקל לפתע בבר-בירת צעירה ורעולת-פנים שנשאה תינוק בידיה. הברברית לא היססה הרבה, ניסתה להעביר את התינוק לורועותיו של זיק, שהרי-נגד לזכייה זאת בכל כוחו.

רק לאחר מכן נודעלו עד כמה צדק בהת-נגדותו: הנחת תינוק בזרועו גבר הוא ביטוי לרצונה העז של ברברית לשאת את אותו הגבר לאיש.

מסים נתיב האישורים

המכתב הרשום שהגיע משרד מס-ההכ-נסה היה תמוה ביותר: הוא החיל את המ-פרות 394/39 מ/ו ואת המספר 240. לא היה ידוע אם מספר זה מציינ פרוטות, או לירות ואם יש לשלם את הסכום, או לקבל אותו. מקבל המכתב המזוה, שלמה זליג, מוה במוסד-הילדים אהבה, אשר בקרבת חיפה, גרד בפחותה, החליט לחכות למכתב שני, שיבהיר את המצב.

הצטייה לא ארכה זמן רב. המכתב השני היה מפורש ותקיף יותר: שלמה זליג נת-היב לשלם 390 ל"י למס-הכנסה. אם לא ישלם, י"קטו גנדו כל האמצעים.

שלמה הגיב במהירות. הוא ארז את כל האישורים שקיבל ממס-הכנסה ואת כל קב-

הגרמני ריכרד ווננר, שעל יצירותיו ה-גרמניות-נזעיות הוכרו חוס עלידי קול יש-ראל, שסם עצמו כצנזור תרבותי, אם כי הג-ני, שהוערש עלידי היטלר, הספיץ לחות עוד בשנת 1883, חחשים שנה לפני עליית הנאציטם, 1935, ושלטון.

בם זקרון גועשים ככנישתם (למעלה) יותר מהמפטון הפוגש בתוף (למטה)

החוק. מגיעה שעתו של פורגי. הוא מוכיח את אהבתו הכנה לבס העוובה, מכניסה לצריפו הדל.

יותר מאוחר, בעת הוריקן עז, כשכוש העיר מתכנסים לתפילה ושירה בציבור עד יעבור זעם, מנסה קרון לרצוח את פורגי, נדקר למתת, תוך כדי ההתכתשות, על-ידי סכיננו של עצמו.

בס, הנשארת בודדה שעה שפורגי נלקח למשטרה, נופלת ברשתו של סוחר סמים משכרים, המפתה אותה לעבור עמו לניו יורק, בה הוא מבטיח לה בגוים יפים. בית מפואר וחיים טובים.

כשתזר פורגי מבית-הסוהר, כשבידו שם לה אדומה בהירה, מתנה לאהובת-לבו בס, הוא אינו מוכן להאמין בבגידתה. אהבתו חוקה מלקבל את מעלה והוא יוצא בדרך הארוכה לניו-יורק, בעגלתו הרתומה לעז.

שמונים חוארים אקדמיים

להקת השמונים של פורגי ובס, המקיפה עקרות בית יראות, מוכרי רחוב שמחורהם זבש, תותיודה וסרטנים, דייגים ונשותיהם, זקנים וספי, נבחרה ב-1952 מבין 1500 מועי מדים, מכילה שלוש בסים, שלושה פורגים, שני קרוגים ושני סוחרי סמים משכרים, לכל צרה שלא תבוא.

אין זה היחוד היחיד של הלהקה. כראוי לפולשים בעלי יומה מצויידיים הם גם בכלים הדרושים. אנשי פורגי ובס אינם סתם כוכבי במה, רדיו, סלביוזיה, מועדון-לילה, קונצרט ותקליט אמריקאיים, אלא הרבה יותר מזה: כל אחד מהם הוא בוגר מחלקה למוסיקה בקולג', אוניברסיטה או קונסרבטוריה, אם לא בשלוש תם גם יחד. הישוב שעשה מנהל הלהקה בלוד גילה עובדה מחכימה: לשמונים הי פולשים הכושים יותר משמונים תוארים אקדמיים.

שם גילה אותו ב-1936 מלך הסחינג בני גודמן, שהציע לו לעבור לניו-יורק, להצטרף לתזמורתו.

חמש שנים ואלף הופעות יותר מאוחר חלה גודמן, פרק את תזמורתו, יעץ להמפטון להקים תזמורת משלו. המפטון לא הסס, הקים את תזמורתו, הרוויח תוך חמש השנים הבאות שניים וחצי מיליון דולר, הונצח, יחד עם תזמורתו בסרט ג'ז קוקטייל.

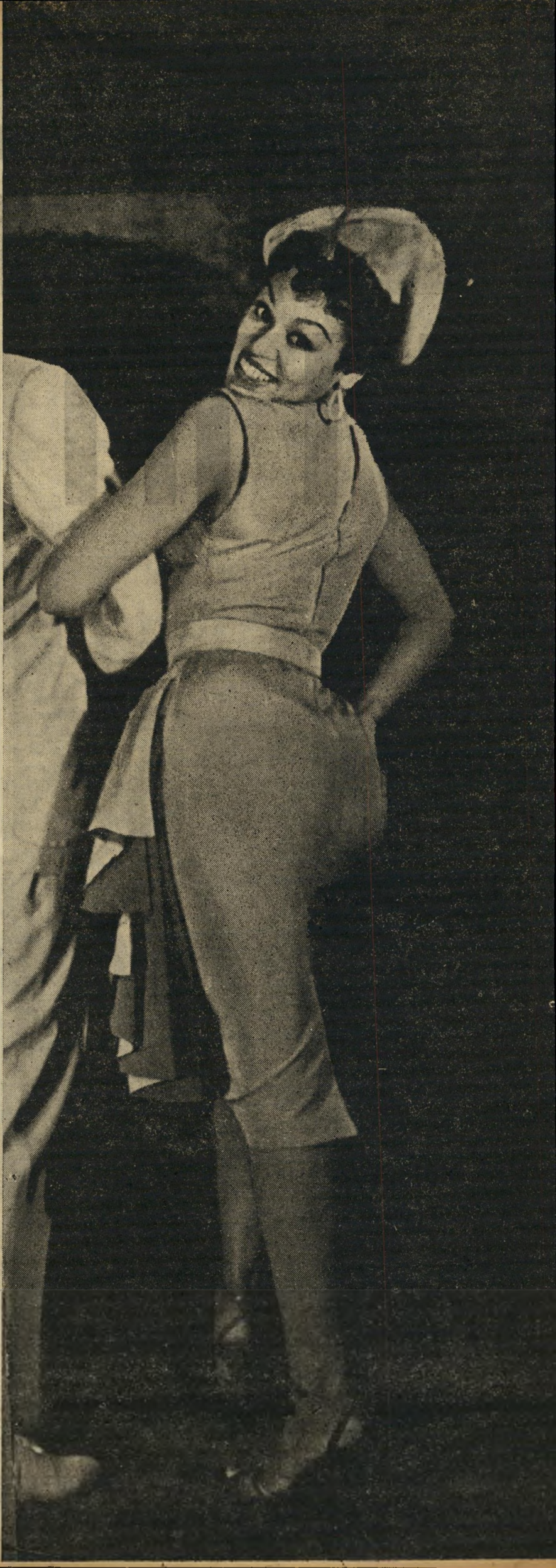
קיסם התופים המליונר לא שכח את מוצי. או. הוא תרם רבבות דולרים למטרות צדקה, מאות אלפים להרמת קרן הכושים, למלחמה בהפלייה גזעית. כך קרה שכאשר נגש בפזמונאי-הזמר ליאו פולד בקיץ שעבר בפאריס נלהב מן הרעיון של הופעות בארץ, רצה להקדיש את כל ההכנסות להקמת קיבוץ של יוצאי תימן, ללם דאג הכפטון במיוחד בגלל צבע עורם.

פולד הודיע על הסכמת המפטון ליידיזו התל-אביבי, האמרגן משה חליף, שגילה עד מהרה כי בארץ מצויים לפחות חמישה אר-גונים שונים של יוצאי תימן, כל אחד מהם תחת חסות מפלגתית אחרת. חליף, שלא רצה להכניס את ראשו בין הרי המפלגתיות, מצא להמפטון פורקן אחר לנדיבותו: מנגן דויד אדום, לו יוקדשו כל ההכנסות.

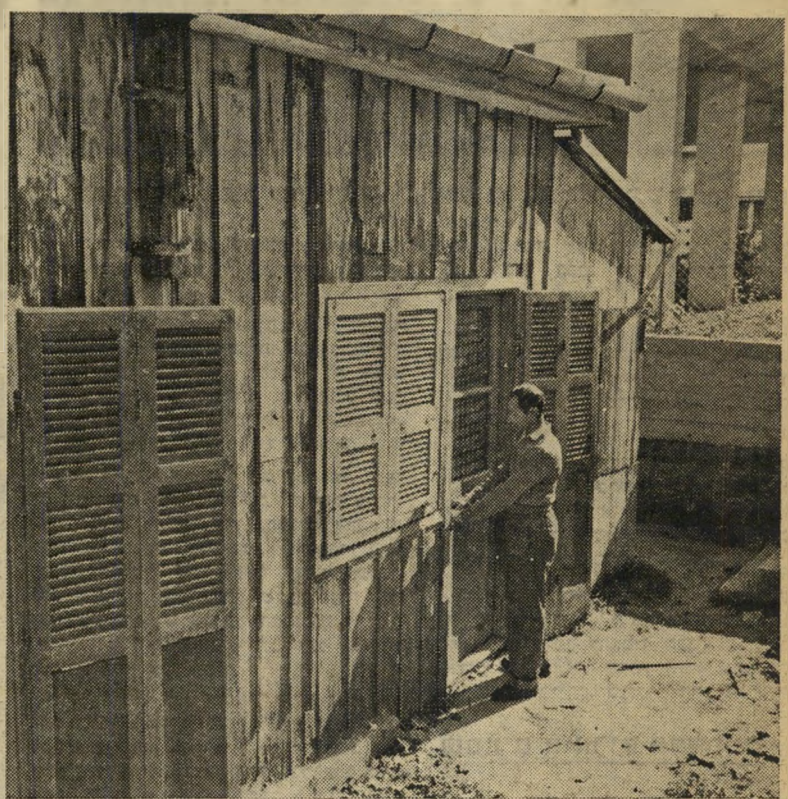
שנרירי רצון טוב

באותה מידה היו לא-מסחריים גם המניעים שהביאו ארצה, לבית הבימה בן 1067 המקור מות, את הגל השני של הפלישה הכושית, אנשי פורגי ובס. היתה זאת להקת אופירה עמימת כושית שהובאה על חשבון מחלקת המדינה (משרד החוץ) של ארצות הברית, שראה בשמונים הכושים שגוררים של רצון טוב.

פורגי הוא קבצן נכה המאוהב בבס, יצאנית השייכת באותו זמן לקרון, סבל מצוברח, הנוטה לאלכוהול וקוקאין. כשקרונ הורג, בעת משחק-קובייה, אדם ונאלץ לברוח מפני

פגישה בחצי' הדרך

משך עשר שנים שררה בארץ תקופת פורעניות. היו אלה השנים שהחלו עם מלחמת העולם, ב-1939, נסתיימו רק אחר מלחמת העצמאות, ב-1949. אותן שנים לא עשה איש תכניות לעתידו, היה מאושר, על-טירוב, כשזכה לראות את יום המחרת. גם האדם הנבון ביותר לא ראה עניין בתכנון עתידו, שנראה היה להיות, אפילו בהנחה הטובה ביותר. מעורפל למדי.

אחת התוצאות המחריות של מצב זה: אובדן הרגל החסכון מן הארץ. כי אדם שאינו עושה תוכניות לעתיד, גם אינו חוסך את כספו לעתיד. כך פשה הנגע בקרב הארץ, כל איש חי את יומו, לא דאג למחרתו.

כשניסו משתחררי מלחמת העצמאות, שקיח כי כבר הגיע הקץ לתקופת הפורעניות, לחיטוף (את הענקות השחרור שלהם, למשל) נתגלה להם עד מהרה כי טעו. אחר תקופת הפורעניות באה פורענות חמורה לא פחות: תקופת האינפלציה. משוחרר שחסף מאה לירות, אותן קיבל עם שחרורו, גילה. לדאבונו, כעבור שנה כי כוח קנייתן ירד לחצי, שוב איאפשר היה לקנות בהן מכשיר רדיו, שמי חירו עלה בינתיים למאתיים לירות.

"היה נכון, חסוך!" משך ארבע-חמש שנים השתוללה האינפלציה, נטלה כל חשק מחוסכים בכוח לחסוך. מה היה הטעם לחסוך מדי חודש עשר לירות, בהן יכול היה החוסך לרכוש בשנת 1949 שלושה זוגות נעליים, בשנת 1953 — זוג אחד בקושי?

אבל גם האינפלציה, ככל דבר אחר, הגיעה לקצה. המחירים חדלו לעלות בדהירה, הלידה התיצבה, עתה פרוחה סיסמה חדשה: **"היה נכון, חסוך!"**

כי שעה שנבלמה האינפלציה הסתמנה ברוורות הכדאיות של החסכון. נשואים ורחקים גם יחד גילו מחדש את חשיבותה של מנת ברזל בת מאות לירות אחדות לפחות, לכל צרה שלא תבוא. רחקים נזכרו כי אחר הכל עוברים השנים בכל זאת. נשואים שידעו עובדה זאת מכבר, גילו מחדש כי כוחות העבודה מתמעטים, ילדיהם גדלים ואם לא

רק כאשר החליט לשאת את רותי נזכר כי הפרומה איננה מצוייה בכיסו. הוא השתרע מיואש על ספתו הרעועה והרהר בחייו. אפילו ספריהמתח בו ניסה לקרוא כדי להפיג את יאושו לא עזר לו.

הגיעה שעתו להפגש פנים אל פנים עם המציאות, אותה כמעט והחמיץ. הוא נזכר בכל תכניותיו וחלר מותיו, שלו ושל רות, אותם לא הגשים, מפני שהוציא את כספו בלי חשבון.

הם עברו לפניו אחד, אחד, הטרידו את מנוחתו לחלוטין. הוא הרהר והרהר, חיפש את הפתרון, שיר ציא אותו מן המבוך, יאפשר לו להגשים את מאויו בכל זאת, לממש את תכניותיו:

יהודה ישראלי כבר לא היה כל כך צעיר. הוא התקרב לשלושים, הגיל בו נישא הישראלי הממוצע. דבר זה לא הפחיד את ידידו יהודה, פקיד דפי מקצועי שהרזיח את המשכורת היפה של מאתיים לירות לחוש. הוא בילה את ימיו ללא דאגה לעתיד, בזכו את משכורתו ללא התחשבות עם המחר.

כשיצא עם ערתו, רות, לקולנוע, קנה את הכרטיים מים היקרים ביותר, בילה במקומות שעשועים, בהם השאיר לירות רבות לערב. יהודה, שהוציא את עיקר משכורתו עוד לפני הראי שון לחודש, לא חסף מעולם פרוטה, נאלץ לגור בצריף דל ועלוב-ריחום, הפתפק מלכד חליפה הדורה אחת לבילויים, בבגדי יומיום מרופטים.

...את האופנט האימלקי שהיה יכול לקנות ... את המיוד המאורגן לחוץ-לארץ בו רצה להשתתף ... את המכונית שביקש לרכוש לפרנסתו...

... את הפריג'ידר שקיווה להתקין בביתו ... את מכשיר הרדיו שהיה צריך להנעים את שעותיו ... ומעל לכל, את הדירה לרותי וזו

ישכנו היום, עלולים הם למצוא עצמם, מחר ללא מוצא.

שבנוע סטטיסטי רחוקים הסתכלו בלוחות הסטטיסטיקה הישראלית, גילו כי החתן הממוצע הוא בן 30 ביום נשואיו, הכלה — בת 25. מבט שני, הפעם לעבר טבלת המחירים, שכנע אותם כי אלפי לירות דרוו שות לשכירת או רכישת דירה ורהוטה.

לו היה החתן לעתיד חוסך משך 10-13 השנים המפרידות אותו בין בית-הספר (היסודי או התיכוני) לחופה סכום מצער של עשרים לירות לחודש, היה מוצא עצמו ערב נשואיו כשבכיסו סכום לארמבוטל כלל, המסתכם בשלוש אלפים עד ארבעת אלפים לירות. אלפים לירות נוספות יכולת לבוא מצד הכלה, העובדת, בדרך כלל, כחמש עד שמונה השנים שלפני נשואיה.

וחסכון של עשרים לירות לחודש איננו, היום לצעיר ישראלי, המרוחח בממוצע 180 לירות לחודש, מאמץ ניכר. אם ינהג צנע קל בהוצאותיו, יחסוך, הוא את עשרים ה' לירות לחודש בקלות.

גמול לכל חסכון עובדות אלה ידע גם בנק איי לויסקונט בע"מ, בעל חלק של עשרים שנה ואקטיב של תשעים מיליון לירות. בנק דיסקונט, שקבע לעצמו את הסיסמה בנק מימום הראשון, הוכיח את עממיותו על-ידי פתיחת רשת סניפים בערים ופתיחת שעריו ללקוחותיו גם בשעות אחר הצהריים.

השבוע נחלק הבנק למבצע עממי חדש: הוא הנהיג שרות בנקאי חשוב ביותר — חשבון ח"ג (חסכון גמול). היה זה שרות מקובל בארצות-הברית ואירופה, בו חוסכים מליונים סכום קבוע מדי חודש, מוציאים אותו ערב חג המולד, על-פירוב) לעריכת קניותיהם הגדולות.

אולם חשבון ח"ג אינו חשבון חג סתם. לא רק שאדם המתחיל לחסוך בראש השנה 20 לירות לחודש יכול לקנות רדיו לביתו

ואז בא הפתרון ליהודה: חסכונו. הוא התנער, מהר לבנק דיסקונט, פתח לעצמו חשבון ח"ג (חסכון גמול), כדי להשיג את הזמן שאיבד. הוא היה שבע רצון. כי הוא ידע שהבנק יפגוש אותו בחצי הדרך, יאפשר לו, בעזרת החסכון וגמולו — ההלוואה — להפתר בחיים במשך חצי הזמן.

לכבוד הפסח. יותר מזה: הבנק נותן לכל חוסך גמול. אחר שהכיר את החוסך כבעל נטיות חסכוניות קבועות, מוכן הוא לפגוש אותו בחצי הדרך, לתת לו נוסף על חסכונו גמול בצורת הלהאה השחה לסך החסכון.

כך שבעל הוואג לאשתו ורוצה לקנות לה, כיריים של גאז, להקל עליה, אינו חייב לחסוך בעשרה החודשים המפרידים בין ה' סתיו לקיץ את כל 300 הלירות הדרושות. מספיק אם יחסוך 150 לירות. הבנק שנוכח לדעת כי אכן חסכן הוא האיש, מפקיד מדי חודש סכום קבוע בחשבון ח"ג שלו. יפגוש אותו בחצי הדרך, ילחה לו 150 לירות נוספות אותן יפרע בעשרה שורים שחים, משך עשרה החודשים הבאים.

כל ח"ג הוא חג כפרה. כל משתכר ראוי לו לחסוך, כדי להבטיח את עתידו פן יגיע למצבו של יהודה ישראלי, גיבור הסיפור המצולם שבצמודים אלה. ישראלי. אורח סיטוטי, הרחיח מאתיים לירות לחודש, הוציאן עד הפרוטה האחרונה לא דאג לעתיד דו. רק כאשר ביקש להסתדר גילה הוא מה הם הסכומים הדרושים לו. בכל זאת לא נואש, החליט לחסוך. אך לא לחסוך סתם. הוא החליט לחסוך בחשבון ח"ג, המאפשר לו לקצר בחצי את זמן ההמתנה להתבססותו.

לשם כך נכנס לסניף של בנק דיסקונט קיבל ללא הוצאות, פנקס תלושים של חשבון ח"ג. הוא היה יכול לקבוע את גודל חסכונו כרצונו, רק היה חייב להתרגל ל' הפקיד מדי חודש, עשרה חודשים רצופים, סכום חסכון קבוע. לו רצה היה יכול להוציא את הסכום שחסך בכל עת. אולם ישראלי כבר התפכח, הוא ביכר לחסוך את עשרה החודשים עד תומם, יוכל אז לרכוש רכשה חשובה (לפי גודל הסכום שחסך, אליו מתלחח רבית של שלושה אחוזים). להשאיר את חסכונו בבנק ולהמשיך לחסוך, או — אם רוצה הוא בכך — לקבל הלהאה כגודל השחה לסכום שחסך, לחוג בעזרת חשבון ח"ג חג כפול: גם לזכות ברדיו, פריג'ידר, אופנוע, מכונית זומן, לו היה זקוק, אחרת לרכישתם.

פתוח בפנינו את הדלת חוץ חשדות. אולם ברגע שראו את המצלמה נרגעו, שרתו או תנו כאילו היינו בני-מלכים?

רושם דומה עושות חברות קיקיון של סרטים שצפו בעת האחרונה, זמניות, ב" עזרת מודעות, שחקנים ושחקניות לבחירתן. טרם הגיעו בישראל לשיטה המקובלת בנכר, לפיה מזומנות בצורה זו נשים לבתי בושת בארגנטינה. אולם הפרסומות חסרת הבושה, גלוי שחקניות מדומות ברחובות העיר, כל אלה מעידים על קלות דעת, גישה לא מקצועית ואפשר — על מסרות לא כשרות ביותר מצד המפרסמים.

סרטים לרוב אין אותם מפרסמים זוכים להוציא לאור.

יומן החדשות פרס ללא וויכוח

אחד ממבצעי ההסרטה הקשים ביותר שבוצעו בעת האחרונה הוא אווא'ס, תפוקה גרמנית-צרפתית שצולמה במרקש, מרוקו בהשתתפות יוב אלגרה, פייר בראטר, מישל מורגן. אמרה כוכב מורגן, שהחום של מרקש גרם לה להפסיד חמשה קילוגרם ממשקל גוף

סרטים אחרונה שניה

כאשר הפיק לפני קרוב לעשרים שנה כמי אי-יהודי-צרפתי גדול ז'אק פיידר סרט בשם **המשחק הגדול**, גמרו עליו כל המבקרים והקהל את הלל. עתה בא כמאי יהודי-גרמני אמריקאי רוברט סיודמאק, נטל את העלילה הרומנטית-אקוטית של פיידר (בעזרת שארל ספאק, לשעבר עוזרו בכתיבה של פיידר) והוציא לאור מהדורה צבעונית בהשתתפות גינה לולובריג'ידה, ז'אן קלוד פאסקל וארי לטי. כמו במרבית המקרים מסוג זה נפל ההענק מן המקורי כדי תהום שלמה; המשחק הגדול מספר 2 אינו אלא ספור משעמם ומ" טופש על אודות עורך דין (פסקאל) הנכנס לעסק ביש, מתגיס ביאשו לגיון הנריס, מאבד את אשתו היפה (לולובריג'ידה). לאחר שנים, באחד מבסיסי הלגיון, הריהו נתקל ביציאת (לולובריג'ידה, הפעם בשער שחור) הדומה כשתי ספתי מים לאשתו. האם, מט' רידה את ראשו של פסקאל החידה, השחר- חורת אינה אלא מהדורה אחרת של אשתו אדומת השער?

שעטנז מזור. המשחק הגדול הריהו

שחקנית מורגאן
מתחת לקו הרוחב

פה: "זו לי הפעם האחרונה שאני מצטלמת בסרט מתחת לקו הרוחב של פאריס או רומא."

פרס לואי דלוק, מבקר הסרטים הצר- פתי הראשון, שנפטר לפני 30 שנה, עשה רבות כדי לשכנע את הקהל כי הסרט הוא אמנות, הוענק השנה לבמאי אנרי ז'ורז' (שכר האימה) קלוז, על סרטו האחרון בני השנים. זו הפעם הראשונה שפרס דלוק ניתן ללא חיכוך ארוך, בהצבעה אחת בלבד.

הכריזה שחקנית סילבאנה מפפאניני, בשובה לאיטליה מביקור בישראל: "האנשים שם נפלאים. הנשים, לא כל כך. אבל יש לכולם לב חם וכולם כולם כולם מעריצים אותי."

בקצרה

ילדי האהבה. סוכר ודמעות ללא סכר באחד הסרטים המזויפים של השנה. לא לקהל טוב.

אורות הכרך. אולי סרטו המושלם ביותר של צ'פלין. צחוק ודמעות של אמת. ז'אק בקר, בהשתתפות פרנדל, סאמיה גמאל ושחקן גרמני זיטר בורש.

אשה לילילה אחז. מהתלה איטלקית בניסח צרפתי המחרחשת בעיקר חחר ה" מיטות. גינה צ'רבי, גינה לולובריג'ידה. לילות שעשועים. אחד מסרטי הזמר הטובים ביותר שהגיעו השנה לישראל. פרד אסטייר, סיד צ'אריס, אוסקר לבאנס.

העולם הזה
מתנת 88

לילות שעשועים
איה בני?
אורות הכרך

כריכות "העולם הזה"

כל הקוראים המבקשים לכתוב את גליונות "העולם הזה" מהשנה שעברה (1954) מתבקשים להמציאם כדואר (ת. ד. 136, תל אביב) או באופן אישי (רחוב גליקסון 8, תל אביב, בין השעות 11.00—13.00 ו"16.00—18.00).

מחיר הכריכה הוא 3.500 ל"ו והקוראים החפצים לקבל את הכרך הביתה כדואר מתבקשים להוסיף סך 500 פרוטה. כמו כן, מתבקש שים הקוראים למסור את השבועונים בהכילות מסודרות, כשהגלי יונות מונחים לפי מספרותם הסידוריים, עם המספר הקטן למטה והגליון האחרון של השנה, למעלה.

המערכת תשלם את הגליונות החסרים תמורת תשלום נוסף של 300 פרוטה לגליון.

הקוראים מתבקשים להודרו במסירת גליונותיהם לכריכה, לפני גמר מועד קבלת הגליונות.

הודעה חשובה

פקידי הממשלה, אנשי-צבא, אנשי-משטרה, עיריות, מועצות מקומיות, קיבוצים, מורים, תלמידים וכו'.

נצלו נא בבקשה הזדמנות זו:

לרגל העברת העסק שלנו מרחוב ברנר לרחוב אלנבי 111 ההלטנו למכור את המלאי שלנו בעטים נובעים. למטרת תעמולה ופרסומת במחיר שלא היה עדיין כדוגמתי: עבור כל עט נובע, ביניהם כאלו שמחירים 6, 8, 9 לירות ויותר, תשלמו החל מיום 9 לינואר ש. ז. כל עוד יספיק המלאי מחיר אחיד

1.990

אך ורק פרוטה

כולל מס-מזרות. זאת היא לא פרסומת-בלוף. אחריות בכתב לכל עט! הבלתי מרוצה יקבל כספו בחזרה! לסוחרים אין מכירה! נוסף לזה אנו גם חורתים את שם הקונה על העט בלי תשלום הזמנות מחוץ לתל-אביב מתקבלות בצירוף 250 פרוטות דמי-משלוח.

מרבאת עטים נובעים בעיה

ליוני-הלוי תל-אביב

אלנבי 111 פסז'

הנחות גדולות

במחירי פיתוח, הדפסה והגדלת תמונות צילום

לרגל יובל 10 שנים

החל מ-15.155 עד 15.255

עד 30% הנחות למצלמות ומסריות, חלקי וחמרי צילום

מטרופוט

רח' אלנבי ת"א, טל. 66778

מכון לתרבות הגוף

"הכח"

תל-אביב, רח' ארלוזורוב 76 (פנת שלמה המלך)

התעמלות, התעמלות מכשירים ומסגיים. התעמלות מוחאמת לאשה, לגבר, ולנוער.

פתוח לקהל הרחב —

גברים: בכל ימות השבוע מ-10 בבוקר עד 1 בצהרים ומ-6 עד 10 בערב.

נשים: בימים א' ו-ה' בשעות 4 — 6 אחרי הצהרים.

ידידים: בכל יום, בשעות 3 — 4 אחרי הצהרים.

פרטים והרשמה במשך כל שעות היום.

על תקופה שחלפה

כאשר הוצג **איה בני**? לראשונה היתה בעית הפליטים יותר בוערת. אבל גם היום מרטיט החפשי אחר ילד אובד את לבות הצופים בסרטו של במאי אמריקאי (ממוצא גרמני-יהודי) פרד זינמן.

זינמן, שנתפרסם בינתיים בסרטים גדולים (בצהרי יום), נטל אתו צחת עובדים, יצא לאירופה בשנים הראשונות שלאחר המלחמה, קלט את המתרחש במחנות הפליטים, ידע גם להגיש את האנשים המסורים שעזרו או בקליטתם של נידחי המלחמה.

איה בני הוא, איטוא, יותר מסרט. זהו מיסמך, תעודה, תעודה על תקופה נוראה נפלאה שלא תשוב עוד. על כל פנים, יש לקחת שלא תשוב עוד.

ישראל

פרסומות-סרק

קל מאוד לעשות רושם בעזרת מצלמת קולנוע. מספר מסרית: "הסרטנו יומן והיינו צריכים להשיג מראה מאחת הדורות הפניות אל רחוב מסוים. צלצלנו בבלתות, ואנשים

רכבת זעיר-אנפין

מבסס תורת-הגזע בדרום אפריקה, יוצר האפרטהייד (הפרדת הגזעים) ולשעבר ראש ממשלה דניאל מולאן, נרשם בספר הזהב של הקרן הקיימת לישראל על-ידי יהודי ארץ צה, תוך ציון לא-הולם ביותר: "לאות הוקרה על תרומתו לשיפור ההבנה הבינ-גזעית בדרום אפריקה".

להוקרה שונה זכה סיר ווינסטון צ'רץ צ'יל על-ידי יהודי גלסגאו הסקוטית. הם החליטו לתרום אמבולנס שישא את שמו של סיר ווינסטון, למגן דויד אדום בישראל.

נערת-זוהר שפיר
לשינוי קל, ניתוח פלסטי

בכלי-רכב אחר התעניין יוצר המיקימאזן וולט דיסני (54). הוא גילה כי אחר יום עבודתו בן 14 השעות במכר הוא לעסוק, מעל לכל, ברכבת זעיר-אנפין אותה רכש לפני שנים מספר, לה התקין מסלול באורך 800 מטרים ואתה קרא על שם אשתו, לילי בל.

יוצר סרטים יותר חדש במקצוע, שר בלי תיק זלמן ארן, גילה השבוע לקהל צופים, שהורכב מאנשי צמרת המדינה, את מחירם של סרטי מגלה ההסברה, עליו הוא ממונה: 15 פרוטות לכל תושב ישראל.

לשבח מצד לא-צפוי זכה מחזהו של היהודי האמריקאי הרמן ווק, המוד על הקרן, חמדו, המתקרב להצגתו ה-100 בהבימה, כבר הגיע לכך בחיטרוני ברלינג, בו העריכו הניאורנאצים במיוחד את אקט הסיום של הסניגור היהודי לויטננט בארני גרינלדל, בו הוא שופך את השמפניה בפניו של קיפר, הסופר-המדיח, משבח את משמעת ציהקבע. הסיבה להערכה הנאצית: לדעתם מחזקת גישה זאת את טענת הסניגוריה במשפט פרי שעי המלחמה בנירנברג, 1945: פיקודים אינם אחראיים לפקודות ומפקדיהם.

הנהלה כמעט-צבאית

בישיבתה האחרונה של הנהלת אודס, ה' אגודה הבינלאומית להפצת המלאכה, התע-שייה והחקלאות, כמעט והשתלטו מפקדי צה"ל לשעבר על ההנהלה. מנהלי אודס ביש ראש החדשים, לפי דרגותיהם: סגן אלוף יוסף עמרי, לשעבר מנהל לשכת המענק האמריקאי, כיום סגן מנהל בית-התרושת ל-טכסטיל אטא; אלוף אפרים בן-ארצי, לשעבר נספח צבאי בווינגטון וראש אגא, כיום מנהלי חברת מקורות; רב-אלוף מרדכי מקלף, לשעבר רמטכ"ל, כיום ממנהלי חברת החשמל.

איש צבא אחר, אלוף רויד שאליאלי, מפקד ירושלים בעת מצור 1948 וכיום ציר ישראל בריו-דה-ז'ניירו, הספיק להפסיד קופת סת שוקולדה גדולה לטלפוניסטית תל-אבי בית ערב טוב לברזיל עם סיום חופשת המר לדת שלו. רקע ההפסד: התערבות על מספר טלפון, בה יצא שאליאלי, שלא ידע על ה' שיגויים האחרונים במספרים התל-אביביים, כמפסיד.

לא הפסיד מאומה שח איראן, מוחמד ראזה פחלוי, שהמשיך השבוע בסירו

על תרומה אחרת למגן דויד אדום, ראה הפלישה הרושית, עמומים 10 - 11.

בארצות-הברית, כשהוא מלווה מלכתו הר הפניה, הצעירה (22) ושחורת הש ער, סור-ייה, ממליה בת 14 איש, 95 מזהדות במשקל כולל של 2500 קילוגרם ומכונת רולס-רויס כחולה (שעלה 41400 לירות), כשהגיע הוא למלון פאר בדרום ארצות-הברית הודרו מן הל המלון, חיבר לכבוד האורח המלכותי רי קוד חדש: ממבר-השח.

בתנאים יותר צנועים חי שליט מרחבי אחר: אחמד חילמי באשא, הבנקאי הירושלמי שהפך לראש ממשלת פלסטין בגולה, נאלץ השבוע להצטמצם מטעמי תק ציב, עבר לעליית גג קאהירית, כשהוא מל-זה מוכיר, שלושה פקידים וכתבנית. עיסר קו היחיד של איש המופתי חילמי: הוצאת דרכונים פלסטיניים לפליטי ארץ-ישראל, 11400 עד כה, המוכרים על-ידי כל ארצות ערב (מלבד ירדן) וארץ לא ערבית אחר: אפגניסטן.

משקה לא-אלכוהולי

להפתעה מדהימה זכה בשבוע שעבר חבר חוד החינוך העליון, פרופסור האוניברסיטה העברית (למתימטיקה) אברהם הלוי פרנקל. בבקרו במחלקה שביעית של גימז נסיה ירושלמית גילה הוא כי איש מן התל-מידים אינו יודע באיזה מחמישה חומשי תר-רה מסופר על יציאת מצרים (התשובה היא ידועה לתלמידים: ספר שמות פרקים י"ב ואל"ך).

פחות נדהם נשיא המדינה, יצחק בן-צבי, כשיצא השבוע כרכו הראשון של תולדות ההגנה, לשם הכנתו נגבו עדויות מ-3000 איש. גם בספר טרם נתגלה היכן נמצא חלק מארכיון ארגון השומר הטרוממל-חמתי, שהוסתר על-ידי בן-צבי בשנת 1914 בקופסת פח שהוטמנה שעה שהירח עמד בגובה מסוים מעל למקום הסתר במושבה כינרת.

מעשית יותר היתה תרופתו של לוי אש-כול למשק הרפת. שר האוצר המעשי הציע לתנובה ללכת בדרכי צרפת החדשים, להגביר את התעמולה לשתיית חלב.

שונה החלב המפורסם בעולם, פירר מנ-דס-פרנס, עדיין ראש ממשלת צרפת, גי-לה נטייה למשקה לא-אלכוהולי נוסף, המצוי בשפע גם בישראל: מץ תפוזים.

זכות רבת תועלת

ראש עיריית חיפה, אבא חושי יוזם שיי כון הסופרים, ארח השבוע שני דיירים חד-שים: סופר עיתונאי (דבר, מעריב) יהו-שוע (אם הבנות) בר-יוסף וסופר-מחזאי יגאל קאזבל (קאזבל) מוסמנון.

עוד יותר שפר חלקו של ראש עיריית באר-שבע, מנהל סולל-בינונה לשעבר רויד מוכריהו, המסמיר החודש בארצות-הברית וקנה כשליש מגביית ההסתדרות: באסלני טיקטיטי הוענקה לו תעודת שוטר בדרגת בלש, הזכאי לעצור עבריינים בתחומי העיר, להתנות את מכונתו בכל מקום שהוא.

לא כל כך מאושר היה ראש עיריית לוד, פסח לב, שקיבל השבוע שני מכתיבאים כתובים בולגרית ותחומים על-ידי ארגון יהו-די סודי מהפכני. תוכן המכתבים: להרשות הקמת בית מרחץ בלוד או לצפות לקץ החיים. למכתבים מסוג אחר זכו מפקד משטרת ירושלים, מפקח מחוזי לוי אברהמי ו-ראש הממשלה, משה שרת. המכתבים הבטיחו הכרות חרם על אברהמי ושרת באם לא ידאגו להפסקת חילול השבת בירושלים.

הפתעה ירושלמית אחרת: מודעות של שעות הדלקת נרות השבת הנושאות את ח-יתמתו של הרב הראשי בן-ציון מאיר חי עוזיאל שנפטר לפני שנתיים, ההסבר: המודעות, שהיו מונחות במחסני הרבנות זה שנים, הוצאו בטעות, הודבקו ללא קריאה נוספת.

היפיה אגונות-כשרונות

מי שהופיעה בתחנות טלביזיה בעת שהותה בארצות-הברית למסע פרסומת כמלכת היין הישראלית, נערת-זוהר זיוה שפיר, נכ-נסה השבוע לבית-חולים תל-אביבי, לניתוח פלסטי שיגרום לשינוי קל בפניה, וכישר אותה להופעה קולנועית קרובה.

יפהיה אחרת, סוליסטית-אורחת של התו-מורת הפילהרמונית, הלילנית אלון שאפר, גילתה השבוע לאוהבי מוסיקה סקרנים כי החליל אינו הכלי המוסיקאי היחיד בו עסקה: עד כה הספיקה גם להקיש על מסנתר, לנגן על כינור, לפרוט על צילו.

מה

שנתה הגברת בנפץ?

בפתיחת הערב - כוסית וורמוט זכרון ובנשף - משקה ממיין אחד בלבד: ברנדי אקסטרה פייץ עם סודה או לפי הקוקטייל: 2 מנות ברנדי, מנה מיץ לימון טבעי וסוכר.

כרמל מזרחי

«ברשפר»

חברה לבנין והשקעות בע"מ

אנו מציעים בצפון תל-אביב דירות מפוארות

- 1 1/2 חדר מ-5000 ל-1
- 2 חדרים מ-6500 ל-1
- 2 1/2 חדרים מ-1500 ל-1

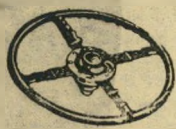
חנויות ואולמות

- בכל גודל ולכל מטרה מ-5000 ל-1
- בניה מעודה
- התאמה לתכניותיך
- חלק במשכנתא

«ברשפר»

חברה לבנין והשקעות בע"מ רח' בזל 36, תל-אביב (מול מכבי אש) שעות הקבלה: 12-8-4-7

דע לנהג

תלמד אצל שטיין

רחוב דינגוף 131 פנת גורדון, טלפון 21963

מגנדוד אדום בישראל

באולם "הזירהטרון" רמת-גן

במשך 10 ימים בלבד בישראל 2 הצגות בכל ערב 7.15 - 9.15

הצגת בכורה ארצית

בחפזות האדיבה של שר הבריאות מר י. סריגן

ביום הרביעי 26 בינואר כ"9 בערב

הופעת האורחים: ליאונל המכטון

ותזמורת הג'ז המפורסמת ביותר בעולם

25 מנגנים, זמרים, רקדנים-כושים, כוכבי סרטים וטלויזיה, בתכנית הבידור המיוחדת שלהם.

כרטיסים להשיג: תל-אביב: משרד ולין, בניהודה 1; «רוקוקו», «שרותרון», רדיו-אויניו (דינגוף). רמת-גן: «רכניץ» ובקופת הזירהטרון, משעה 5 אחה"צ. הסיידור האדמיניסטרטיבי בידי האימפרסריו מ. ולין, ת"א, בניהודה 1, טל. 26709.

ה ג י ע ו

זכונות חישוב חדשות ל-4 פעולות

ORIGINAL — ODHNER

למכירה בלירות ישראליות

נא לרשום את המספר החדש של הטלפון שלי 2-3-0-5

ברמוט, ת. א. אלנבי 111

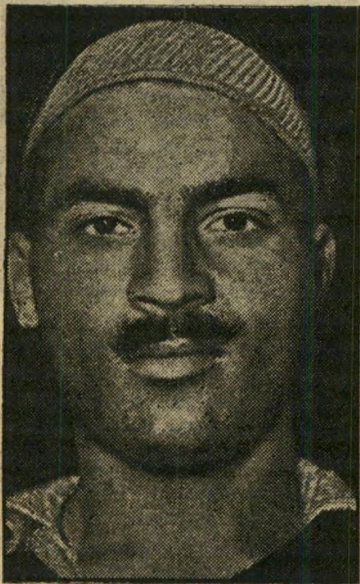
איגרוף

הקרב האחרון

השופט הפסיע לאמצע הזירה, הניף למעלה את ידו עטוית הכפפה של המתאגרף השחור...

קרב זה היה אחד המצויינים בקריירה ה' קצרה של עובד. עורר את נט פליישר, עורך העתון הספורטאי רינג, להעניק לו את תואר המתאגרף המקצוען המצטיין ביותר בניו יורק...

כל הפניות של ראשי יהדות ארצות הברית לא הועילו. השלטונות הישראליים דרשו שעובד ימלא את חובתו הלאומית ככל בני גילו.

מיצ'ה הורג חג'אג' במרכז עזה, סיגוריות 'כנסת'

עליו. הוא היה יכול להתמודד באחד הימים על אליפות העולם, לעשות למען ישראל יותר מכל השליחים, שמשוטטים באפס מע' שה'.

אתלטיקה קלה ה'הספיה הנודמת

נסרכת הספורט הישראלי. האתלטיקה ה' קלה, היתה רדומה משך שנים רבות. מדי פעם בפעם היתה מתעוררת לקול משק שפתיו של עסקן, שהבטיח לאתלטים נסיעה לחוץ לארץ. אחר היתה שבה ושוקעת בתרדמת מתת.

השבוע היה דומה כי ה'הספיה הנודמת התעוררה אחת ולתמיד: התאחדות הספורט הישראלי לקחה את שטח הספורט המזונוח תחת חסותה, ערכה השבוע תחרויות מבחן ב' תל-אביב וח'יפה, כדי לקבוע את גבירת צפון הארץ ודרומה. מטרת הנבחרות: ההת' מודדות על גביע אבא חושי, שתייערך ב' קרוב בחיפה.

המבחנים שערכו בחיפה היו רבי לקת, הביאו לקביעתם של כמה שיאים חדשים את התוצאה היפה ביותר השיג דוד קושניר (הפועל יורעאל) בקפיצה לרוחק. הוא קפץ למרחק של 6.93 מטר.

מלחמת נשים. במבחנים התל-אביביים היתה ההתמודדות חריפה יותר. הקרב העיקרי היה נטוש בין שתי נשים - האחת אלופת אסיה בקפיצה לגובה, השניה אלופת-מכבי. לאחר מאבק קשה נצחה תמר מטל-שומאכר את אלופת תחרויות מאנילה, האוכה קרביצקי קראוס (שער העולם הזה 866) תמר הגיעה לגובה של 1.50,5 מטר, ואילו האוכה הגיעה רק לגובה של 1.45,0 מטר.

קהל הצופים היה מרוחק ונלהב. אולם היה ברור כי זהו רק ראשית יקיצתה של הנסיכה הנודמת.

עזה

הדג שנלכד

כאשר התנהל החודש, משפסם של עשרת נאשמי הריגול בקהיר (העולם הזה 829) התעוררה במצריים סקרנות עזה לגבי בעיית הריגול הישראלי. השבועון המצרי אחר טאעה, מיהר לספק סקרנות זו, שלח כתב וצלם לבקר אצל דגריגול שמן, שישב מאחורי רשתות הברזל של כלא עזה. ה'הג: מוחמד אבר'מוסה, שנידון לעבודת פרך' עולמית על ריגול לטובת ישראל.

מוחמד, צעיר שחרחר ומשופם, בעל עיניים חומות-יוקדות, שמח לקבל את פני האור' חים, שג'יחנו במקצת את חיי-הכלא האפורים. הסיפור על מעצרו והרשעתו זרם מסיו בשטף, פורסם במלואו על-ידי אחר טאעה. הפרשה היתה ארוכה, התחילה עוד באביב 1954, כאשר ניגשו השלטונות הצבאיים של רצועת עזה לאמן גדוד ראשון של טירונים מבנה המקום. המצרים שיערו שסוכני המור' דיעין הישראלי היו מעוניינים ביותר בפר' טים על אימונו של גדוד זה. על כן הגבירו את השמירה על סביבות המחנה של הגדוד, בלשו, יחד עם זה אחרי כל המקומות, שהיו חשודים כמשמשים להעברת אינפורמציה.

מסעות מפתוריים. אחד המקומות ה' חשודים ביותר היה מחנה השבט הבדחי ערב אל-קאטארות, שהשתרע בחלקו בשטח מצרי ובחלקו בשטח ישראלי. סוכני הריגול הנגדי המצרי התחילו לשובט במחנה השבט, העלו במהרה פרטים רבי-משמעות: שנים מבני השבט, אברהים חג'אג' ומוחמד אבר'מוסה, יצאו למסעות ארוכים-מסוריים, חזרו ל' אוהלהם כשכיסיהם מלאים כסף, סירבו לדבר על מעשיהם.

החשדות הלכו וגברו, הפכו באחד הימים לחדאות כמעט-מוחלטת: השניים נראי משו' טים ליד מחנה הגדוד המקומי, המצרים לא עצרו את אברהים ומוחמד בו במקום: הם רצו ללכוד אותם בקרבת הגבול הישראלי, קיח ללכוד איהם יחד גם את המרגל היהודי 'יעקב', שהפך לדמות אנדית ברצועת-עזה.

שיא דרמתי. העיקוב אחרי שני החשר' דים גבר, נסתיים ב'20 במאי 1954 בשיא דרמתי, יום לפני כן יצאו מוחמד ואברהים ה' לאחד ממסעותיהם המסוריים. הסוכנים ה' מצריים עקבו אחריהם עד הגבול, הניחו להם לעבור לשטח הישראלי, חיכו בסבלנות ל' שובם.

הסבלנות נשא פרי. בחצות הלילה ראו הסוכנים האורבים שתי דמויות חומקות מ' כיוון הגבול הישראלי, נכנסות לאחד מפתורי עזה, הארת-אל, זייתון, מסתרות בבקתה. מיד הוקפה הבקתה על ידי כוחות צבא ומשטרה. השניים נעצרו, והחיפוש שנערך בכליהם העלה כמה וכמה חפצים, שהוכיחו את אשמתם:

- אקדה פאראבלום טעון.
• קופסת סיגוריות כנסת, מתוצרת ישראל.
• גיליון של החמון הערבי-ישראלי אל' יום מתאריך 19 במאי.

ת-א-תלייה חדש. מכאן ואילך התפתחו העניינים במהירות. לאחר חקירה קצרה הובאו אברהים ומוסה לדין צבאי. השופטים שמעו עשרות עדויות, בתוכן את דבריו של קצין מודיעין מצרי, שטען כי השניים מעורבים גם ברצח הקצין המצרי, נבל אברהים אל-טכאח, אשר נמצא הרוג בקרבת הגבול.

לבסוף בראשית יוני, הוצא פסק-הדין: אברהים אל חג'אג', שנתגלה כיוזע עברית על כוריה, הורשע באשמת ריכוז חוליית' המרגלים, נידון להיתלות בצחארו עד יציאת נשמתו. מוחמד אבר'מוסה, אשר לא ידע עברית, נידון לעבודת-פרך עולמית.

למרות עצומותיהם של נכבדי-עזה, שרצו ל'הנות ממחנה-ההמתה הראשון מאז המלחמה, דרשו לתלות את אברהים בכיכר העיר, ניתלה המרגל בתא-התליה החדש, שהוקם בבית הסוהר המרכזי של עזה. הוא שתק עד הסוף. מוחמד ביכר לדבר. הוא הודה לדברי ה' עתון המצרי. בריגול לטובת ישראל אולם הדבר לא הביא לו את החנינה המקוה. אמר הוא בחיוך מריר לצלם אחר טאעה: 'תוכל לשלוח לי את התמונה. הכתובת שלי לא תשתנה'.

Advertisement for Solaite (סולאית) featuring a scale of justice and text: 'אנחנו עומדים על' and 'אתה עמוד על'.

Advertisement for 'Rifa' (רפא) swimming pool, including a photo of people swimming and text: 'היש לך כאבים...', 'רפא - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495'.

ראש על-ידיה — חדר בבית-מלון, או חדר בדירה פרטית השייכת לאשה הגובה חלק מן המחיר.

כמעט כל הבחורות פועלות בשיתוף עם רועה-זונוה, הצועד במרחק עשרים פסיעות מאחוריה, שומר עליה מפני תקלות, אך גם שם עין על מהלך עסקיה, מן תנסה להעלים ממנו חלק של ההכנסה.

ישנו מספר קטן של פרוצות שאינן נזקקות כלל לרועה. אופיינית לכוג זה צעירה שחרחרת סגנה, יפה למדי, שי נקרא לה כאן בשם ג'נט. ג'נט, הטוענת שהיא צרפתייה, אינה זקוקה למשגיח (לפי שמועה אחת הלשינה בעצמה על רועה הזונות שלה, סילקה אותו בצורה זו מן הדרך). היא לוקחת את לקוחותיה לחדר קטן העומד לרשותה בצריף באחת הפינות הנידחות של תל-אביב. את הדרך היא עוברת עם לקוחה במונית עד לקירבת המקום, ממשיכה ברגל, כשהיא כורכת את זרועה מסביב לגבר כדרך כל נערה מאוהבת.

באחד הערבים טרחנו לחכות לג'נט במקום זה, לבדוק את מצב עסקיה משך שעותיים הביאה ג'נט פעמיים גבר. מן האחד, גבר כבן 30, בעל הופעה בורגנית אינטליגנטית, גבתה עשרים לירות, תמורת שרות שנמשך כעשר דקות. מתוך סכום זה שלמה שלוש לירות לבעלת הדירה. מן הגבר השני גבתה 15 לירות.

דקות מעטות אחרי שנפרדה מן הגבר השני פגשה ג'נט שלושה גברים, שביקשו להזדקק לחסדיה בזה אחר זה. ג'נט דרשה מכל אחד 13 ל"י, ומשניסו ההם לעמוד על המקח, סילקה אותם בזוו.

בעלת הדירה אינה גובה את שלוש הלירות שלה לחינם. לא זה בלבד שהיא מקבלת על עצמה את הסיכון החוקי הכרוך בהחזקת בית-בושת, אלא שהיא משועבדת גם לכנר פיות של אנשי העולם התחתון, הדרושים את חלקם תמורת "הגנה". התלוננה באוזנו גברת אחת, בת 63, הטוענת שי היא עוסקת במקצוע זה רק מפני שבנה, בעל בית-חרושת ברמת-גן, מסרב לפינסה: "כשרק באתי למקום זה, הרי פיעו כמה גאננטסטים וזרקו אבן דרך החלון. המנהיג שלהם נכנס ודרש 20 לירות גבול יום ראשון בצהריים. לא היתה לי ברירה אלא לשלם. פעם אחרתי כמה שעות. כשחזרתי הביתה כבר חיכה לי האיש. הפעם דרש תוספת של חמש לירות, תמורת ההתמנה.

כעבור כמה חדשים הופיעה כנופיה שניה, שדרשה גם היא תשלום קבוע. סירבתי. כעבור שעות מעטות הופיעה המשטרה ואסרה אותי — הכנופיה היא הלשינה עלי."

מדור רביעי: האוירה הפורננית

לעומת שלושה המדורים הגדולים הקודמים, שהם דמור קרטיים והפונים לשכבות-העם הרחבות, פונה המדור הרביעי לאדם המסודר, בעל העמדה, הנשוי, שאינו יכול להסתכן בהרפתקות סתם. איש כזה מעריך אוירה שקטה, דיסקרטית, הוא מוצא אותה באחד ממהלך תריסרי בתי בושת פרטיים, ברובעים הבורגניים של הערים הגדולות.

מקום אופייני כזה קיים, למשל, בקרבת שדרות רוטשילד, תל-אביב. זוהי דירה פרטית מרוהטת יפה, בעלת שטיחים על הרצפה ותמונות-שמן על הקירות.

הלכות, תמיד אדם מכובד המוכר אישית לבעלת הדירה, או המביא עמו המלצות של לקוח מוכר, עולה במדרגות, מצלצל. הדלת נפתחת על-ידי בעלת הדירה, אשה בורגנית שאינה שונה מכל בעלת-דירה אחרת בסביבה זו, מתבקש באדיבות להיכנס. בפנים הוא פוגש בבחורה מנומסת, יכול להתחייט עמה בחדר יפה, על מיטה מסודרת. כל התנאים הטנטריים מובטחים, יחד עם דיסקרטיות מוחלטת, אחריות אישית של בעלת-דירה לטיב הגברת ובריאותה, וגם בטחון

מקסימלי — הבעל עומד למטה על המשמר, וישנה גם כניסה שניה, לכל מקרה שלא יבוא. מחיר התענוג: מחמש עשרה ל"י ומעלה.

מדור חמישי: הבאר

מי שהכסף מצוי בכיסו, יכול ללכת בדרכי החברה ה"גבוהה" (היי לייף" בלעז), ברחבי אירופה. הדרך הפשוטה ביותר: להיכנס למועדון-הלילה הקרוב ביותר. אם הוא ידוע כבעל אמצעים, לא יבלה זמן רב לבדו ליד השולחן, או ליד דלפק הבאר. חיש מהר תצטרף אליו "מארחת" מקסימה פחות או יותר. הלכות המנומס יומין לה כוס ויסקי, הגברת תקבל מידי המלצר כוסית המכילה מים, שתתה אותם בהנאה רבה.

עשר כוסות וחמישים לירות יותר מאוחר, קם האורח ללכת. האשה תצטרף אליו ללא כל טענות ומענות. בעל המועדון מצפה זאת ממנה, כדבר מובן מאליו. היא הרוויחה מה מספיק; שלושים אחוז ממחיר כל כוסית של משקה ש"הוזמן עיבורה. היא תקח את האורח לחדרה בבית-מלון, תבלה עמו את שארית הלילה. אם היא פיקחית, היא תוציא מן האורח השיכור סכומים נוספים — למשל תשלום לבית-המלון (החוזר אליה, מאחר שהחדר הוא ממילא שלה). אולם זהו, כאמור, תענוג יקר למדי.

מדור ששי: הזמנה טלפונית

לא פחות יקרה הדרך השישית, המוגבלת בהחלט לחברה הטובה ביותר. היא גם דרך פשוטה מאד: הזמנת גברת מתאימה באמצעות הטלפון. במונח המקצועי, בלעז: "קול-גלילי", או "נערתי-צילצול".

יכול הלקוח המכובד להיות בעצמו בעל המיספר הר טלפוני הדרוש. יכול הוא גם להיוודק למתחכת אדיבה, למשל גברת ידועה שהיתה פעם אשתו של אחד מראשי הר מדינה. גברת זו מסתובבת בחברה הגבוהה, בעיקר בבתי מלון, נפגשת עם תיירים רבים וגם עשירים מקומיים, מצי עה להם את שרותה. במקרה הגרוע ביותר, אם הלכות הר נלהב הוא נשוי ואשתו נמצאת בדירתו, יכול הוא גם להל דקק לדירתה של הגברת.

מדור שביעי: ביקור ידירותי

המדור השביעי כבר הנהו כה מרומם, שקשה לכלול אור תו בכלל במחקר על פריצות. כי הוא חוקי בהחלט: שום חוק במדינה אינו אוסר על גברת צעירה, או לא כל כך צעירה, שהיא בעלת דירה נאה ופרטית משלה, להזמין אליה גבר, להתעלס עמו בבהים. אם הגבר נאות בטובו להשאיר אחרי ביקור זה כמה שטרות כסף, במקום מתנה של פרחים או שוקולדה, הרי זה בהחלט ענינו הפרטי ב" יותר.

גבירות אלה הן ברובן המכריע יצאניות לשעבר, שלא ביובזו את כל כספן על רועי-זונוה, אלא שמו את הסכומים בכנק. כשמצטברת הכנסה יומית ממוצעת של 50 ל"י משך כמה חדשים, יכולה הגברת הנדונה לרכוש לעצמה דירה יפה בסביבה הגונה, מרוהטת כראוי אם יש לה תריסר או שני תריסרים יידיים חתקים. היודעים להעריך את הר הבדל בתנאים, הרי מלאכתה קלה.

כמעט כל פרוצה חולמת לעלות ברבות הימים לרמה גשגבת זו. אולם הפיתויים (ורועי הזונות) רבים מדי. מע טות מאד מגיעות אל השיא.

הדווח הבא בסידרה זו:

מדוע הן פרוצות?

הכתב המיוחד מנתח את דעתם של פסיכולוגים, ג'ים, שופטרים וחוקרים, תוך הסתמכות על סיפורי-חיהן האופייניים של הפרוצות עצמן.

תמרורים

נולד. לאליעזר פרמינגר, 34. תיאורטיקן הקומוניסטים העבריים (שתמכו במלחמת השחרור הטרומדינית, תינו אהבים עם לח"י), שהפך לח"כ מק"י בכנסת הראשונה, ממנה עבר למס"מ, בה הוא מרכז את המחלקה לאיגוד הפקצועי, ולאשתו מרים: ילדם השני, בן, ענר (חורז עם אבנר).

נולד. לדר' שלמה יוסף בורג, 46, איש הפועל המזרחי שעלה ממורה גמנסיה (היסטוריה, תלמוד) לשר הדואר, ול' אשתו רבקה, בת הרב מחברון: ילדם השני, בן.

נישאו. מנחם תלמי, 28, סופר-עיתונאי (כך נלחם ישראל) בן סופר-עיתונאי אפרים (מדן עד אילת) תלמי ודליה שפיל-ברג, 24, גננת ומורה להתעמלות ריתמית. לשעבר קצין הר עתונות של משרד הבטחון וכיום סטונדט האוניברסיטה (מדעי היהדות) התמחה תלמי בכתיבת ספרי ילדים, עריכת אנתו' לגינות, שתיים מהן בשיתוף עם אביו: ספר הנגב וספר הר נגיל שיצא החודש.

נחוג. יום הולדתו ה-50 של המשורר שלום שפירא, הר ידוע יותר בשם-העט שלו, ש. שלום. שפירא, שכתב את שיריו הראשונים בגרמנית, נדר לעבור לעברית עם עלייתו ארצה, קיים את הגור בששה כרכי שירה (הנר לא כבה, פנים אל פנים), הספיק לזכות עד יובלו הראשון בשלושה פרסים ספרותיים נכבדים: פרס ביאליק, שטיגנבוסקי וברנר, קיבל ליום הולדתו פרס כבוד מיוחד מאת עירית חיפה.

נחוג. יום הולדתו ה-60 של ראש הממשלה משה שרת, באיחור של שלושה חודשים, במסיבה מטעם ועדת החוק והבטחון של הכנסת, בה הוגשה לשרת קצרת כסף מהמאה ה-17.

נחוג. יום הולדתו ה-70 של ח"כ המזרחי, הרב ד"ר מר דכי גורוק, באיחור של חודשיים. גורוק, בנקאי, שתדלן, ציר הטיים הלטיבי וראש ממשלת לטביה ליום אחד, דחה את מסי בת יום הולדתו עד שנסתיימה חקירת פרשת רוננברג, אליה היה קשור בעקיפין כמעביר התרומה משהייץ.

נחוג. יום הולדתו ה-136 של מותמד חילל אבו אלי-החה, מושב ירושלים העתיקה, הנחשב לאדם הוקן בעולם. לאל' החה, העובד עד היום בגינת ביתו, תעודת לידה משנת 1819 ו-2007 צאצאים.

נפטרו. יוסף חיים הפטמן, 66, עורך הבקר. שהחל את הקריירה העיתונאית שלו, ככתב חלקי, בגיל 12, מהתקפת לב, בתל-אביב. הפטמן, שייסד 60 חחת הכשרה חלוציות ב" פולין, היה בראשית שנות העשרים חבר ההסתדרות ומסוללי כביש נצרת, כתב שירים וסיפורים (תחת שם-העט יוסיפון), יום את עיתון העיתונאים, אותו ערך ברוח טובה, התפרסם בגימטריותיו ונוסטרקונויו. את האחרון בהם חיבר שעה קלה לפני מותו, כשנשאל לשלומו, השיב הגל: "הסביר: הגל — הפטמן בדרך לעולמו.

נפטרו. ברון לואי דה-רוטשילד, 72, לשעבר ראש הענף האוסטרי של המשפחה, מהתקפת לב, בגימיקה. כשפגש בק המשפחה, הקרדיט אנשטאלט הרינאי, את הרגל בשנת 1931, מסר רוטשילד 20 מיליון לירות מהונו הפרטי לכיסוי החובות. עם סיפוח אוסטריה על-ידי הנאצים נכלא לשנה, שוחרר רק אחר ששילם כופר נפש בגובה 42 מיליון לירות.

נפטרה. רחל לבנשטיין, 80, אמו של ראש עיריית תל-אביב, חיים לבנון, בחצלת השרון.

באחד מגלינות עיתון בעל-פה, זה, שהוקדש לתנוכה, שאל: "מה בין יעל הורגת-סיסרא לתנובה?" התשובה: סיסרא שאל מים יעל נתנה לו חלב; ותנובה שואלים חלב והיא נותנת מים.

תשבץ 902

Table with 8 columns and 8 rows of numbers, some cells are blacked out. Numbers include 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 11, 10, 9, 16, 15, 14, 13, 12, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55.

- מאונך: 1. שכונה של בית-אלפא; 2. עדות לפציעה; 3. סבתו של אנוש; 4. מס' פר עיקרי הרמב"ם; 5. בו מאיצים בבקר; 6. מצוי אצל ליטווינסקי, מונד וקסילה; 7. אי-אפשר להיות כך במים; 8. כורים אותה; 9. בנגב, לפעמים; 10. בירה מרכז-אירופית; 11. חברת; 12. חרבו, במלת סלנג אחרת; 13. שיקון; 14. מרגרט לגורג' הששי; 15. פילגש לת זה היתה האשה מעיין-דור; 16. בע' אחד האבות; 17. מתקן שני הדליים; 18. בע' של יעקב, בעמק יזרעאל ושל עקיבא, בדרום; 19. קצור שמה של מושבת בילויים רום; 20. בכור תנ"כי ידוע; 21. אסור שיימצא על בגדו של תלמיד-הכס; 22. בירה אירופית; 23. כניסייה פריסאית מפורסמת; 24. אצל קסטלר, בלילה; 25. רכילות, לשון הרע; 26. אויב; 27. יוריד את שערות הזקן; 28. דוגמה; 29. ישנו כזה, מערכי; 30. פרוטה צרפתית.

פרסי ספרים לפותרי תשבץ 898. יהויקים דגני, גן שמואל, המוסד החינוכי, קבוצת תומר; אברהם ניכנשטיין, גבעתיים, שיכון צבא הקבע 12; רביטוראי ישראל שפי ר א צה"ל, דואר צבאי 2547.

חודש לא הצליחו המדענים להצמיח אמילו שיער אחת על ראש מקריה.

שיער משיי ולבן. כרוב התגליות הגדולות, בנייהן הפניצילין, נעשתה גם התגלית הבריטית שלא במתכוון. הכימאים, ש עבדו באחת המעבדות הסמוכות ללונדון, חפשו חומר חדש, שירחיב את כלי הדם, אשר בעור הראש, יאפשר ורימת דם תקינה אל הפנים והקרקפת. בעת אחד הניסויים נמרה ראשו של שפן: סיון אנושי, שהיה, במקרה, קרה, בחומר כימי מסויים, אשר נוסחתו נשמרת עדיין בסוד. להפרכת עורכי הניסוי צוה תוך שבועות ספורים קוצות שיער דקיקות על הראש המקריה.

בהמשך הניסויים, שבסופו שיער, התברר כי השיער היה בלתי-רגיל: משיי ולבן כשגל, אולם עובדה זו לא ידוכזה רבים מן הקרחים ברחבי העולם: שיער-שיבה היה טוב מלא כלום.

גלולות

שעות הסכנה

● החודשה האמריקאית לחקר תאונות גילתה החודש, בהתבססה על נתונים סטטיסטיים של כמה מדינות, כי השעות בהן קורות מרבית התאונות בבתי פרטיים (נפילות, דליקות, פליטת כדורים מכלי-נשק) הן הן שעות 10-11 לפני הצהריים.

● ד"ר צ'ארלו שומאן מאוניברסיטת טמפל האמריקאית הפריך את הדעה המקובלת כי מסוכן מאד לנחם אנשים חולי סכרת: אחוז מקרי המוות בין 340 מנותחים חולי סכרת, שעברו דרך בית-החולים של האוניברסיטה לא היה גבוה מזה שבין המנותחים, שאינם חולי-סכרת.

הווי

מסע השבוע

בחיפה, נכנס משה אשרמן ללישכת-הע"ב בווה הכללית, הודיע כי הוא נגר מקצועי, דרש עבודה מתאימה, נתקל בסירוב מפי אחד הפקידים, הוציא מכיס מעילו פטיש, הלם בראש הפקיד, פצע אותו.

חיקון הגאות

בירושלים, העזה יצחק זילבר את פניו כלפי אחד מאנשי נטורי-קרתא, שעבר ברחוב, כפג מידי הקנאי הדתי מהלומת אגרוף, איכז שתי שיניים.

דרם מ'ן את מ'נו

בתל-אביב, פגע אוטובוס של אשד בהולך הרגל מרכזי אשד, פצע אותו קל.

קצר וצולע

ברמת-גן לאחר שהבחין משמר-שוטרים כי שלושה צעירים, שהלכו ברחוב בשעת-לילה מאוחרת, צלעו בקצב אחיד, עצר אותם, חלק את נעליהם, גילה בתוך גרביהם תכשיטים ואבנים יקרות, שנגנבו זמן קצר לפני-כן מי אחת החילות במקום.

בין הפח והפחית

בחיפה, קיטש בעל חנות-ספרים את חלון-הראווה שלו בתמונה גדולה של מנהיג נטורי-קרתא, עמרם בלוי, הציב לשני עברי ה"תמונה את ספרו של ד"ר קינסיי התנהגותה המינית של האשה ואת ספרו של ד"ר מטמון היימין של האדם.

חסר משוגעים אנוכי?

בפרדס-חנה הקים אחד התושבים בית-מרפא קטן לחולי רוח מכספו הפרטי, קיבל עזרה מרובה ממשרד-הבריאות, הבטיח כי אית תודה, לתת טיפול חינם לאלה מפקידי המשרד, שיצאו מדעתם.

אשרי הגפרור

בתל-אביב הודיעה משלחת הפעולות של ארצות-הברית כי ממשלת ישראל הזמנה מומחה אמריקאי, שידריך את משרדי ה"ממשלה השונים בהשמדת התיקים הישנים, שנצטברו בארכיוניהם.

טיהור פנימי

בנגב, לאחר שתילק משרד הבריאות מנות של סבון ריחני לבני השבטים הבדווים, נאלצו רופאים וחובשים לערוך שטיפות-ידי בה לכמה ילדים בדווים שבלעו את הסבון.

ארכיאולוגיה

הכל למען הנשים

כל התרבות האנושית נוצרה על ידי נשים.

אמרוסון

אמיתותה של אימרת הפילוסוף האמריקאי הגדול שבה והיכחה בשבוע שעבר, כאשר סיכם הארכיאולוג הצרפתי ז'אן פארו את תוצאות הפירוטיו בכיר אבו-מטאר, בקרבת באר-שבע: גם שם, באחת הערים ה"עתיקות ביותר בעולם, שנבנתה לפני ל-מעלה מ-5000 שנה, נמצאה כמות גדולה של תכשיטי נשים וכלי-בית.

בתארו את תרבות העיר העתיקה אשר שגה עוד לפני הולדת התרבות בארם נהרי, בשעה שיושביו שאר חלקי העולם עסקו רק בציד ודיג, ציין פארו כי טעמם של התושבים בכל הנוגע לחפצי מותרות לא נבדל בהרבה מטעמם האמנותי של ה"בדווים בני ימינו, בין החפצים החשובים ביותר שנמצאו:

- סיכת עצם יפה להפליא, רבידים של נחושת, צמידים של אחלמה, צופים ואבן.
- כדים ואגנים שנחצבו מבלות.
- כורי-היתוך לנחושת.

לפי השערתם של פארו ואנשי מחלקת ה"עתיקות הישראלית, ששיטתו איתו מעולה, הובאה הנחושת למקום מואדי פרנאן, הנמצא במרחק 180 קילומטר מבאר-שבע. אם נכונה השערה זו, ייתכן מאד שתושבי העיר הקדומה קיימו קשרי מסחר עם השבטים הפראיים של הסביבה, קיבלו מהם חומרי גלם שילמו להם בתכשיטים וכלי-חרס.

אבנים אדומות. אחת התגליות של החפירות בכיר אבו-מטאר היתה מסתורית ביותר, לא פוענחה עד היום. היה זה מעגל של אבנים צב עות אדום ומכוסות בצלבים אדומים. חוקרי העתיקות הישראלים סברו כי היה זה אחד הנסיונות הראשונים של כתב. אולם פארו חלק עליהם: "קרוב ל-חודאי שאלה היו מצבות לזכר קרובי התר-שבטים ואבותיהם."

תוך כדי מהלך החפירות ניגלו עוד כמה פרטים על דרכי הטיפול במתים: תושבי ביר אבו-מטאר היו משאירים את מתיהם תחת כיפת השמיים משך שבועות רבים, אחר קובי-רים אותם במחילות תת-קרקעיות.

בין השלדים שנמצאו במחילות לא היו כל חללי מלחמה, שנשא אותות אלימות. פארו, שטען כי יושבי ביר אבו-מטאר היו חקלאים שוחררי-שלום הסתמך גם על עובדות אחרות: במקום לא נמצאו כל שרידים של חומת-מגן, כן לא נמצאו שם כמעט כל כלי-נשק. ממצאו שם רק גולות אבן ו"נחושת של אלות", סיפר פארו, "אבל אלה היו יותר סמלי שלטון מאשר כלי מלחמה. אני סבור שהם היו עסוקים בחקלאות, כי מסעות על פני המדבר ברגל* ובסיפוק ה"מותרות לנשים עד כדי כך שלא נשאר להם מנאי להסתכן במלחמות."

רפואה

שיבה או קרחת

בשבוע שעבר קראו כמה תושבים לוג'דוניים את עיתון-ה"בוקר, נתקלו בכותרת גדולה ורועשת, קפצו ממקומם בשימחה: דומה היה כי סוף סוף נפתרה הבעיה, ש"מירה את חייו של כל גבר רביעי בעולם: כימאים בריטיים גילו חומר המסוגל להצמיח שיער. לחסל קרחת נוצצות תוך שבועות ספורים.

עד כה היו סיבות העדר השיער, החלקי או המוחלט, מראשיהם של גברים רבים בגדר מסתורין, שימשו נושא לפולמוס מדעי נלהב. ההשערות היו מרובות יותר מן השערות אשר בראשו של אדם לא-קרה. כמה מדענים טענו כי הקרחת היא תוצאה מפעילות מיניה יתירה של הגבר. אחרים סברו שהגטיה לקרחת עוברת בירושה מאב לבנו. היו אפילו כאלה שהכריזו כי המשטח הנוצץ, חסר השיער, הוא סמל ההתקדמות האנושית, סימן מובהק לעלייתו של האדם מדרגת חיה שעירה לדרגת יצור חושב.

גם התרופות היו רבות ושונות — החל מהורמונים גבריים וכלה בהקרנות רדיו-אקטיביות. אולם הכל היה לשווא: עד ה"אחרונים, הגמלים והסוסים עדיין לא אולפו באותה תקופה.

ישיר חיפה

HAIFA CURIER

הקיבוצניק מפלמחים

הנוסע שזיחה עצמו שני השבוע, היה איש משק פלמחים משה אמר (בעיגול הגדול). הוא נפגש לבקר את קרוביו בחיפה, וכאוטובוס דווקא כי גם הוא סבור שזאת הדרך המחירה והנוחה ביותר.

המזדחה הראשון היה טוב, כשבסופו שיער, סטודנט מן התכנון. שמו אביגדור רוטנברג (בעיגול הקטן) והוא מבכר את האוטובוס על כל כלי תחבורה אחר מסיבה פשוטה זיטודית: האוטובוס תמיד מחכה לו, ככל שעה. הוא אינו צריך לחכות לו, או להופיע אצלו בשעה קבועה.

וזה עדיין לא הכל. הנוסע רוטנברג רוצה שנכתוב תכנון במי"ת. הוא צודק. מעשיו נקווה יזכו סטודנטים מן הסביבה בפרמי המזהית.

תל-אביב, יום ששי, 21.1.55, שעה 12.47

תל-אביב, יום ראשון, 23.1.55, שעה 13.42

אתה, אחד מאלפי הנוסעים מדי יום בקו הישיר מתל-אביב לחיפה ומחיפה לתל-אביב, אותו מקיים אגד בדייקנות, נוחיות ומהירות תוכל גם כן לזכות בפרסי הנהיגה. לנוסע הראשון בתמונות שלמעלה שיבוא ויזהה עצמו במערכת העולם הזה, תל-אביב, רחוב גליקסון 8, יוענק פרס של 15 ל"י במזומן. השני במזדהים יזכה בפרס של עשר ל"י במזומן.

עובדי אגד והעולם הזה אינם יכולים להשתתף במזהית.

בריטניה

עזרו למתגושש האומלל

הגושש הצעירים, אחד בריטי אחד סקוטי ואחד אירי, הנאשמים בזה שמעורב אחד לא עבדו גרדו בכח למכונתם את מים בן צעיר רה שמנמזת, ליד כיכר יוסטון ואחר סחביה לחורשה קטנה ו... שם אנסוה, זכו להשפט בבית הדין הפילי המפורסם ביותר ב... עולם - ה'אולד בילדי' של לונדון. כתב השבוע עמוס קינן.

הם ישבו שלשתם, בתא הנאשמים הדומה לבמת הנשיאות בכנסת אצלנו, והשקפיו באדישות על האולם. ממולם, מעל ראשו של השופט, התנוססה על הקיר חרב גדולה בנרותיק מזהב - חרבה המשפט. האו... לם היה מקורו, מרעיף רושם ואווירה. השופט חבש לראשו פאה נכרית כסופה, וכמוהו עשו הקטיגור, סיר כריסטמס האמי פריס, סגניו והסניגורים הצעירים. היה זה אולם מסי אחד, אחד מארבעת האו...

מרקליטים עם צורות קטורת, מור ולבונה, ומפיצים ניחוח באולם כבוד זה.

אחירה של כובד-ראש, הגינות וכבוד ל- הוק שוררת באולם זה, ואתה יכול להוכח על נקלה מאיפה שאבו בתי-המשפט שלנו, המפורסמים בהגינותם, את ההשראה לכך. התביעה אינה חוששת להעלות נקודות העל-לילות לעזור לסניגוריה, כי אינטרס הצדק וההגינות מחייב כך.

חיפוש הדיבור נשאר. לרוע מולם של הנאשמים, אין הם נאשמים בעבירה המורה מאד, על כן לא תהיה להם ההזדמנות ליהנות משאר הטקסים של האולד בילדי. אילו, למשל, הוצא עליהם גזר-דין מוות, היו רואים את המושבעים נכנסים אחד אחד לאולם, מכריזים על פסק דינם לקול נקי שות, ואחר היה השופט קם ומכריז: הנאשם פלוגי, נמצאת חייב בדין וגזר דינו יצא למוות, אשר על כן תילקח מכאן לבית כלא חזקי, ומשם למקום אחר בו תיתלה בצוארך עד שתמות, האלוהים ירחם על נשמתך. והכוהן שמאחורי השופט יאמר: 'אמן'. פעם, בימים רחוקים, היו עורכים את...

ראשי-משלה מנדס-פראנס לא ברצועות, לא בשוטים

מיסטר פירפוינט עשה את שלו, והזוג התחנן שוב בגרמניה, והפעם מעל לכל ספק, מברק-הברכה הראשון שהגיע לזוג היה מאת מיסטר פירפוינט.

באנגליה, הארץ התרבותית המתקדמת, עדיין מודיעים לקהל על כל הוצאה להורג, והלמידי בתי-הספר מצטופפים מסביב ל- גרד בית-הסוהר, ליהנות מהאחירה, וזה כבר לגמרי לא מצחיק. אבל זה כמוכרן צעד גדול קדימה לעומת ימי הייד-פארק, וב- אנגליה מתקדמים לאט לאט, אבל בטוח. בכלל, הקסם הבריטי המיוחד הוא בתערוכת ערובת שאינה ניתנת לחיקוי.

מובן מאליו שלא יכולתי להשיג ראיון עם מיסטר פירפוינט, כי רק בדרך אחת ר-יחידה אפשר להשיג אתו ראיון, אבל לא-חר זאת אי-אפשר לספר עליו בהעולם הזה. הנהגה, דרך מסדרונות-השיש המקוריים, היה נעים לצאת, שלג ירד, וכל העצים היו דומים לשקדיות. הלכנו לשתות קפה באותו בית-קפה קטן ונחמד שממול לאולד בילדי, ולחשוב על אסנות האדם לעומת הטבע.

הקפה היה גרוץ מאד.

צרפת

דאגה לעתיד

דומה היה כי ראשי-המשלה הצרפתי ה-דינאמי, פיאר מנדס-פראנס (העולם הזה 898), היה מעוניין רק בבעיות החופות של ה-הווה: השכנת השלום בהודו-סין, חיסול ההתנגשויות בצפון-אפריקה, מאבק בבית-הנבחרים הצרפתי על אישור הסכמי-פאריס ולונדון לחימוש גרמניה.

השבוע נתגלה כי מנדס-פראנס נתפנה לדאוג גם לעתיד: הוא הניע את המכון ה-צרפתי למחקר מדעי לערוך סקר סטטיסטי מקיף על היחס בין ההורים הצרפתיים ל-ילדיהם - אחד הגורמים החשובים ביותר בעיצוב דמותם של אזרחי-העתיד של הרפוב-ליקה.

הדו"ח המקיף, שנערך על ידי החוקר ה-סטטיסטי מוריס שאמבאר, היה בנוי על חלוקת ההורים הצרפתיים לשלוש שכבות: איכרים, פועלים ומשכילים. המחקר גילה כי ילדי האיכרים זוכים למידה הגדולה ביותר של חופש, היות והוריהם עסוקים ביותר. חייהם עוברים ללא זעזועים, ואיש אינו גוער בהם, החסרון הגדול של החופש: הופעתם של ילדי האיכרים מוזנחת.

רצועות-עור וידיים. לעומת זאת נתו-נים לילדי-הפועלים לפיקוח חמור של אמור-תיהם. האמהות עצבניות, מרבות לגעור ולהלקות אותם. האבות כמעט ואינם פוגעים בהם לרעה: להיטן הם מרבים להשתתף ב-משחקיהם לאחר שעות-העבודה.

גם הורים המשכילים מרבים לקחת חלק במשחקי-ילדיהם. יתר על כן, הם דואגים לעתיד הילדים. מנסים לעצב את אופיים. אולם החיים הכלתי סדירים של האינטליגנציה הצרפתית מביאים אותה לידי עייפות ועצב-נות, פוגעים, לעתים קרובות, לרעה גם ב-ילדים.

בין העובדות הסטטיסטיות, שהעלה ה-דו"ח של שאמבאר, היו כמה וכמה פרטים:

● 15% מן ההורים הצרפתיים מלקים עדיין את ילדיהם ברצועות-עור. הורים אלה הינם בעיקר פועלים בלתי-מקצועיים. ה-פועלים המקצועיים, בני המעמד הבינוני וחלק מן המשכילים חובטים בצאצאיהם אך ורק בידים.

● קיים קשר הדוק בין הגערות בילדים לבין תנאי-הידור. 77% מבני המשפחות ה-מתגוררות בצפיפות גוערים בילדיהם על כל הפרת-משמעת קלה, ואילו במשפחות המת-גוררות ברחבה ירד אחוז הגערות ל-14%.

השבוע נתפנה מנדס-פראנס לעיין בדו"ח המפורט שהוגש לו. תוצאת עיון זה היתה, לדברי מקורביו, יכולה להיות רק אחת: קרוב תוגש לבית-הנבחרים הצרפתי הצעת החוק, הראשונה מסוגה באירופה, האוסרת הלקאת ילדים ברצועות עור, או בשוטים.

• ברוב ארצות אירופה אין הלקאת ילדים על-ידי הוריהם בגדו עבירה פלילית. החוק האנגלי אף הרחיק לכת, קבע כי גם מורים רשאים להלקות את תלמידיהם במקלות, או ברצועות עור.

ודאי לא תאמינו לי, אולם אחת מקוראותי קיבלה מאד ברצינות את בקשתי לצרף בולים, והיא לא הת-עצלה והרביקה 10 בולים של 50 פרוטה, על המעטפה. אני מקווה ש-כולכם מבינים שלא זו הכוונה.

ימה פנה

עול ימים בן 16 וחצי (902/420) הוא בעל נטיה לים, אותה לא יכול היה לפתח כנולד הורים דתיים. על כך היה רוי צה לספר לנערה בת 16 וחצי - 15 במכתבים. בתנאי שאותה נערה לא היה סלוגני. הוא מוכן לספר על הכל מלבד מוסיקה.

לא חשוב מה - לא פוליטיקה

הצגות קולנוע ותיאטרון ועוד כמה דברים עליהם הוא מעדיף לספר אי-שית - הם שיונותיו של צעיר בן 27 (902/421) המזמין כל נערה, להתכתב עמו. נושאי ההתכתבות? "לא חשוב מה. חזן מפוליטיקה."

הגינן + בחורה = ?

צעיר בן 25 (902/422) בעל השכלה תיכונית אומר שהוא מתלבט בחיפושיו אחרי נערה בעלת דמת השכלה רומה, אשר ההיגון הוא הכוח המניע בחייה ומעשיו, והשואפת להשתלמות נוספת. נשמע נורא אינטלקטואלי, מה?

יופי אכזזתי בלתי רגיל

(902/423) איננה מן המאמינות כי עתה, משעמים שלה, כנראה, היא מסי פרת על עצמה שהיא בעלת יופי אכזזי מן בלתי רגיל, שולטת בשפות אחדות וכי פניה ומחשבותיה הם תמיד ישרים. את תכונותיה אלה היא מוכנה לחלק עם בחור יוצא-אירופה, שיהיה טיולים ממושכים ויהיה בעל השכלה נבונה, הגיל ברדום 35-30. היא דורשת ממי נה מלאו הקומה. כן, עוד מבלה אחת. היות והשפה העברית אינה שנודה בפיה על בוריה, היתה רוצה שהאיש יכתוב את מכתביו באנגלית או צרפתית.

בוז למקובלות!

(902/424) על אף גילו הצעיר (30) הספיק להיות חבר משק, מרדכי בנלי, נגד בנב, פקיד בממשלה, מרבות מלון ופועל בנין. הוא אומר כי התכלית היא עיקר בעיניו. רצונו להתודע בכתב אל בחורה עד גיל 30, עצמאית וכוה למקור בלות תנאים: לא נבונה, מתגוררת כי חיפה או סביבותיה. הוא איננו משחק בקלפים (מלבד רמי) איננו רוקר, מעדיף ספר טוב, קולנוע, חובב תיאטרון (הקאמרי בעיקר) ושיחה נלויה.

על שחמת זכרבים

קליעה, שחמת זכרבים הם עיסוקיו ה-עיקריים בשעות הפנאי של נער בן 15,5 (902/425). כבוד ולכבוד, תלמיד בית ספר מקצועי. הוא רוצה להתכתב עם נערה בלוגנית יפה ותלביבנית שלא תהיה חברת תנועת-נוער.

ידידה של ידידתו הוא ירדני

ציפי: - מוטב שתגעני תחילה מה הענינים בכתרתך ואותו בחור שהיו מינד לצאת בכתרתו, כלומר, אם ירדני תה כאמת חשובה לך. הדרך הטובה כי יותר להכיר את ידידתך להיפך מהה היא לצאת עם חבריך.

מצטערת - לא

יעקב: - טאקט הוא בימינו מצרך יקר ערך. אין פלא שהנערה סירכה ל-צאת אחר, אחרי שכאת להזמניה ברנע האחרון, לאחר שאשר הנערות נתללו כי עסקות או משנה בדומה לזה. זה יש מש לך לקח קטן לנאוהד העצמית ה-מפורזת. ירדני עולה-ימים. קומה נאה ועינים יפות, הם אבירים נחמדים, ל-כל הערות, אולם רואה אתה, גם הם נד-הים כשאנים ירדעים לפעול בטאקטי-אומר המשורר.

החוט המשודש לא כמחרה יינתק

ב. ה.: - טוב עשית שלא גילית את יחסך לכל השלשה. אני מאמינה לך ומבינה ששלישם מושכים אותי. אי-לם הביבתי, אין זו אהבה. את פשוט אהבת משומלל, ואהבת משומלל את רדי. סימן שאינך זקוקה עדיין לאהבה. אל תחפשי אותה בין שלשתם, כי אם אצל רביעו שופיע יום אחד, כפי-ש-אומר המשורר.

על כל הפונה לרותי, הן כמכתב לפרסום והן כמכתב לשם העברתו, לצרף בולים על סך 500 פרוטה.

איזה אין

חונש הומור

יש אף?

כדיהוד וקוויה, צירופיקלפום, מולות השמים, משקע הקפה והספופי אנאלוזה - כל אלה באו, כל אחד לפי דרכו, לספק את שאיפתו של האדם מראשיתו ועד ימינו למצוא את המפתח להבנת ולהכרת עצמו. אמונות תפלות ומדע, שניהם גוייסו לתפקיד זה. עם התפתחות מחקר הנפש האנושית במאה האחרונה, נוכחו החוקרים כי רבים המפתחות לנפש האדם ואפשר להבינה על פי ניתוח התנהגותי מילה או גם לפי חלקים ממנה. ההומור נחשב כבר בעיני היוונים העתיקים לאחד המרכיבים החשובים ביותר של נפש האדם, והם מינו בשם זה את ארבעת הדיונים ההיוניים הקובעים את מי צב היות האנושית. איש המדע לא הסתייג מהשקפה זאת, ואף הם רואים בצחק - תכונה המיוחסת, אגב, את המין האנושי מכה עולם החי - נקודה רבת-חשיבות בפעולה העלומות הנפש. כמבטח

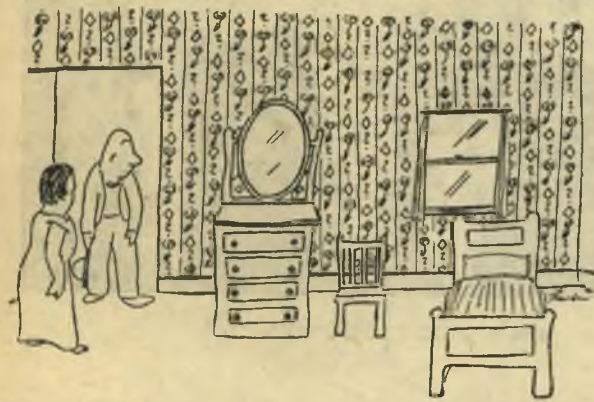
המונש כאן, שחובב עלידו פרופסור צ'ארלס קלייה, עריך לבחור בין ארבע כדירות את המצחיקה ביותר, לדעתך, וכן לבחור את הקאריקטורה המצחיקה ביותר מתוך השלישיות. ציורף מספר הכדירות ואת הקאריקטורה ינחה אותך להגדרת חוש ההומור שלך, או אופיך בכלל, שאותו תמצא בסיכומים.

4 הצייר ההולנדי הגאוני וינסאנט ואן גוך ערך פעם תסרוכה של יצירותיו. בשהותו באולס ראה פעם מבקר שהתהלך בלווית נערה צעירה והעיר הערות לגלגניות בגנותן של התמונות המוצגות. פקעה סבלנותו של וואן-גוך, והוא ניגש אל המבקר ואמר לו בשקט אך בתוקף: "טעות בידך, אדוני, לא הת' מונות, אלא המבקרים עומדים כאן לבחינה." מצחיק - לא מצחיק

3 קבוצת קושרים גרמניים החליטה, מייד לאחר עלותו של היסלר לשלטון, להתנקש בחייו שעה שיעבור ברחוב בשעה 16.00. הכל הוכן, נשכר חור מתאים, נקנה רובה צלפים מעולה. אולם, עבר הזמן הקצוב ומכונית המנהיג בוששה לבוא. התמלא מנהיג הכנופייה חרדה ונחש לחבוריו: "נקוה שלא קרה לו, חס וחלילה, משהו בדרך." מצחיק - לא מצחיק

2 אשה לבעלה: "שלמה, אתה רואה את הזוג שגר בדירה ממול? ובכן, כל בוקר לפני שהוא הולך לעבודה הוא נושק לי אשתו נשיקה חמה וממושכת כבירכת פרידה. מדוע אתה אינך עושה את אותו הדבר?" הבעל: "איך אני יכול? אפילו לא הציגו אותי לפניך." מצחיק - לא מצחיק

1 "תגיד, דני," פונה בן 12 אחד אל חברו, "אני הולך עם נורית כבר חודש שייס. יום יום אני סוחב לה את הילקוט מבית-הספר הביתה, קניתי לה כבר פעמיים גלידה ופעם אפילו הלכנו יחד לקולנוע על חשבוני. מה דעתך. אני צריך כבר לנשק לה?" "אני חושב שלא. כבר נעשית בשבילה די והותר." מצחיק - לא מצחיק

א, "למה אתה מתכוון, שמעון, בשאתה אומר שאתה נהנה לראות נשים חכניות?"
 ב, "מר כספי, באמת, למה דך לגרום לשינוי קשיים מיותרים?"
 ג, "לא לכה אחד הייתי משכירה חדר זה, מר ספנסר. זהו המקום בו יצא בעלי מדעתו."

סיכומים

4 אתה שואף לנסות לחץ-לארץ (או אולי כבר עשית זאת?). וזאת משום שנדיר מה לך כי בתנאים שבהם אתה נתון עכשיו חונקים את אופקיך, שנועדו להיות רחבים יותר. זוהי טעות, כמובן. נסיינך לברוח מעצמך לא יוכל לעלות יפה ונליך לבחון את בעיותיך ביתר יסודיות ולחפש להן פתרונות שורשיים יותר.

3 א, מה של רישעות. אתה נהנה מחולשור תיו של המין האנושי לא רק משום שהן מצי חיקות כשלעצמן, אלא גם משום שאתה סבור כי אתה נקי מהן. הרגעים הקשים ביותר של חיך הם אלה, בהם מתגלה בפומבי כי גם אתה אינך אלא בשר-ודם, ומוטב איפה שתגלה זאת לעצמך בצניעות.

2 א, ביותר, אם כי ייתכן מאד שביחוי של דבר זה לגביך הוא צניעות מופרזת וסלידה מכל תמונה, בה מתוארת נערה חסופה מדי. אין זה אלא צד שני של אותו החטבע, יודי. אתה מחפש נקודה זאת בכל תמונה שאתה רואה, ברור שאינך יכול לעבור עליהם בשתי קה ואדישות. יש טעם גם בצדדים אחרים של החיים, וכדאי שתתחיל לשים לב לכך יותר מקודם.

1 א, אולם אינך מחבב במיוחד דברים מסוי בכים ודורשי פירושים מרובים. יחסיך עם ה' אנשים הסובבים אותך הם חלקים ונעימים, אך אתה חשדן לגבי זריס, בפרט אם נראה לך שאין הם שייכים לעולמך. אגב, אתה נוטה להתרחק במהירות בגלל סיבות של שטות, אולם גם נרגע מחדש במהירות. אתה מחבב מאד מאד סרטי-קולנוע ומתכניין בלהיסות חפשי חייים של הכוכבים, ורק חלק קטן מאד מזמנך מוקדש לקריאה, בפרט לספרות רצינית.

4 א, אתה טובל מרגשי-נחיתות, חברתי ב' עיקר. בכל פעם שאתה מזדחן למסי' בה אתה נועץ מבט קנאתני באיש שזכה להיות "מסמר" המסיבה, אם בגלל כושר שיחתו ואם בגלל כשרונו לריקודים. היית רוצה להיות במקומו, ואינך יכול להצליח בכך. לא פעם אתה מתכנן לפני כן דרכי-התנהגות ומע' שיות לקראת ונפש חברה, ולבסוף אין הדבר נעלה יפה. אין הוא יכול לעלות יפה. משוב שחסרה לך התכונה היסודית לכך: חופשיות, שמקורה דוקא בחוסר הרגשי-הנחיתות ה' חבויה. הסיכוי היחיד להצליחך הוא לחדול מלרצות בכך.

3 א, כישורנך העיקרי הוא כישרון-ההפ' שטה. אין ספק שאתה מצטיין בהבנת תהליכים סנניים ומדעיים מסובכים, אם כי אין ללמוד מכאן שיש לך גם זוג ידיים מוכשרות. העובדה שאתה תופס במהירות, ייתכן שגרמה להתפתחות עצלנית רוחנית, וחסר רצון ללכת בדרכי אחרים ולהתאמץ בשעת הצורך כדי לעשות עבודה מחשבתית של ממש. אם נצלת מעצלות זאת, הרי סמון בך אישי-מדע, או מכניקה, מועיל.

2 א, פרטי-החיים הקטנים הם מהיסודות העיקריים של אשיותך. אם יש בין מכריך מישוה, המלגלג על הזשר-בורגנות שלך, אתה נוחה בכל תוקף, ואף-על-פי-כן יש מידה של צדק בליגולו. אתה תובע מן הסובבים אותך למלא את החובות הקטנות, היומיומיות, בצו' רה תקינה, אם לא מושלמת, ובכך אתה מסתפק מכל מקום, אין אתה מאלה שראשם שקוע בעננים.

1 א, אתה נהנה מחולשתם של בני-אדם, אי' לם אין זאת הנאה רעני-גלב. קרוב לודאי שאתה פורץ בצחוק קולני בראותך מי' שהו נופל ברחוב, בפרט אם הנופל הוא חבר וך. יחד עם זאת תחוש לעזור לו, ובמיוחד תריגש רגש אשמה על שצחקת. בסך הכל, יש לך חוש-הומור בריא ונעים למדי, שאם הוא פעיל, הריהו מצליף לפעמים בשבט ביקורתו על הסובבים אותך, אולם מבלי לפגוע פגיעות מכאבות. כך טוב יותר.

4 א, אתה טוב במצקת, יודי. לפי דעתך טמך בשל תמיד לפני שאחרים מסוי גלים עדיין לתפוס את החידושים. בלביש, בריהום ובדרכי-התנהגות אתה מחפש תמיד את החדש והמזר, כי עליך להיות ראשון. קרוב לודאי שנטייה זאת משולבת גם בשאי' תנות באחד משמחי האמנות, גלוייה או נס' תרת. מדוע לא תזניח הצגת-ראווה זאת, שאינה מאפשרת לך להיות אתה עצמך לעולם? אגב, לדיעתך: המעשה בוואן-גוך לא אירע מעולם.

3 א, אל לך להתפלא, אם בני סביבתך איי נם מבינים אותך לעתים קרובות. אתה מחונן בכישרון - או בגורל, הכל לפי המסי' בות - לראות כל דבר "מן הצד האחר", לא זה הרגיל והבולט לעין כל. אם אתה זקוק ל' נחמה, הרי כדאי שתדע כי אין זאת מצידך אותה צורה של התרברבות או ראוותנות, כפי שמאשימים אותך בוודאי, אלא טבע ואופי

2 א, בראש וראשונה אתה רבי-גונוני. אתה מתאים את עצמך בקלות וללא יוהרה או נחיתות לחברות אנושיות בעלות רמות שונות, שאתה נקלט לתוכן, מסוגל להיות ברנע אחד מבדיחה מפולפלת ובעלת מידה גאושה של גסות-רוח עממית, ובמחנהו להשי' תתך באופן פעיל בוויכוח דק על בעייה סיפי' רותית או אמנותית. אילו היית יותר שאפתן, היית מגיע בדרך חיך להישגים נכבדים.

1 א, השקיי על העולם כולו מגובה, מתוך הנחה שמעולם לא חיפשת לה הכחות, ואולי גם לא הבהרת אותה לעצמך שהעולם כולו נמדד במעלה אחת נמוך יותר מן. אין זה מפריע לך להתרועע עם אחרים ולעשות מאמץ בלתי-הכרחי להעלי' את השקפתך היסודית הזאת. דוגמה מובהקת לתכונתך היא אי-יכו' נותך לקבל ברצינות את ההערות שתשמע מפי אחרים לגבי התנהגותך. מוטב שתקבל אותה, אם לא ברצינות, הרי פחות בהומור.